این وقتی است که دهقان و کارگرو . . . که روسها لاف از پشتیبانی آنها میزنند به منجنیق اختناقها و رنجها انداخته میشود.

۲ ـ استعمار اقتصادی :

کشور های بزرگ جهان که خود را در تعیین سرنوشت ملتهای مستضعف سهیم میدانند همواره کوشیده اند در راه پیشرفت ممالک در حال رشد سدهایی ایجاد کنند و نگذارند که همچو کشور ها بپاخیزند و متکی بخود شوند زیرا باز ضرورت نخواهد بود این کشور ها بازار فروش کالا های تجارتی ابر قدرتها گردند.

بنأ به این امر توجه جدی مبذول داشته اند و همیشه تیشه برپای پیشرفت ملتهای عقب مانده زده اند. روس سفاک بیشتر از همه متوجه این امر بوده است که ملل ضعیف جهانرا چگونه در محا صره اقتصادی نگهدارد تا نا چار دست استمداد بسوی ایشان در از کند و روس هم بلادرنگ پیشنهاد شانرا لبیک گوید. حاضر اند به آنها قرضه بد هند و در پر وژه های زراعتی و معدنی و . . . . شان سهم بگیرند تا از یکسو بظاهر رضایت آن کشور را حاصل کرده باشند و از سوی دیگر همه هستی شانرا بنحوی از انحا تصاحب نموده باشند و پای پیشرفت مدیونین شان همچنان لنگ بماند. استاد محمد اسد شهاب یکی از نویسند گان چیره دست اندونیزی در اثریش بنام مبارزات خلق مسلمان ترکستان برضد استعار سرخ شوروی و چین مینویسد :

"شوروی در کشور های عقب افتاده اقتصادی از راه کمکهای اقتصادی به عنوان (کمکهای آزاد) نفوذ میکند تا برای همه جهانیان روشن شود که این کمکها فقط کمکهای آزاد و بی قید و شرط است در صورتی که نحوهٔ کمک و شیوه یی که شوروی در این راه در پیش میگیرد کلاً عبارت از قید و شرط (نوشته نشده) است ـ"

این هم یکی از قد مهای مهمی است که روس در راه بلعیدن کشوری برمیدارد.

سید عبدالکریم هاشمی نژاد در مقدمه یی که برکتاب کمونیزم از دیدگاه نظام اقتصادی و اجتماعی اسلام نگاه داشته است مینویسد :

"یکی از مهمترین و مؤثر ترین عوامل در پیشرفت جامعه) در جهان ما عامل اقتصادی است. درین عصر، هر کشوریکه زیر بنای محکم مالی داشته و از اقتصاد نیرومندی برخوردار است در پر تو آن تنها میتوان استقلال سیاسی و نظامی و مانند آنهارا برای خویش کسب کند بلکه قادر است اراده وخواست خود را هم بربسیاری از ملتهای تهیدست و فقیر تحمیل نماید.

در عصرما سر رشتهٔ بسیاری از حوادث ور ویداد های مهم جهان مانند جنگها، صلحها، کودتا ها، تغییررژ یمها، قطع روابط سیاسی بین کشورها و پیوند آنها بایک دیگر، عزل و نصبها در پستهای حساس در سطح کشور ها همه و همه در دست سرمایه و سرمایه دار هاست تا آنجا که گویا سرنوشت همه چیز را مال تعین میکند و حاکم برهمه ثروت است."
درستی سرنوشت غم انگیز ملل فقیر مواجه باهمچو مشکلاتی است.

۳ ـ استعمار نظامی :

طوری که میدانیم فرهنگ و اقتصاد در سازندگی اجتماع نقش عمده دارد در جامعهٔ پر آشوب امروز بشری که ابر قدرتها همیشه چشم بسوی ممالک مستضعف د وخته اند کشور های عقب مانده برای اینکه کم از کم از خود دفاع کرده باشند. نیاز به اسلحه دارند و چون از نگاه اقتصاد دست نیاز شان بسوی دیگران در از است مجبور الد دست استمداد

اسلحه نیز به دیگران پیش کنند. خون آشامان بین المللی که شب و روز مصروف ساختن اسلحه بمنظور توسعه دادن استعمار شان و بشر کشی اند، همان شان که از راه کمکهای اقتصادی میکوشند پلان شوم شان را پیاده سازند، فروش اسلحه برکشوری نیز بهانه خوبی است تا ازیکسو اسلحه کهنه و از کار افتادهٔ خود را بر آنها بفر و شند و از سوی دیگر بار اقتصاد خود را بر دوش آنها بیندازند واز جانبی هم مشاورین خود را نیز با اسلحهٔ از کار افتاده شان یکجا اوسال دارند. این مشاورین وظیفه دارند: تمام پلا نهاو نقشه های نظامی آن کشور را با خود داشته باشند و در ارتش آن کشور برای ترویج فرهنگ شان کار کنند روس برای توسعه استعماری اش ازین پلان ونقشه به حد اعظمی استفاده میکند.

در افغانستان همین که صدای پیمان خرید اسلحه بلند شد روس فوراً حاضر شد که به افغانستان در بدل قرضه های طویل المدت اسلحه بدهد تا بدین طریق ازیکسو روی نفوذ غرب را گرفته با شد و از سوی دیگر این کشور را آنقدر زیر بار احسان خود قرار داده باشد که درهر چیز به روس دست در از کند و این فرصت بسیار خوبی است تا برای پخش ایدلوژی مهلک شان در مؤسسات مختلف کار کنند و در پهلوی آن افغانستان را آنقدر زیر بار اقتصاد خود در آورده باشد که دیگر یارای بپا خاستن نداشته باشد زیرا فروش اسلحه در بدل قرضه های طویل المدت تنها نامی است ورنه در حقیقت اسلحه یی را برکشور های عقب مانده میفروشند که در بازار فروش اسلحه از فروش باز مانده باشد.

چون کشوری ازهر لحاظ اعم از فرهنگ، اقتصاد و امور نظامی متکی بر کشور خونخواری چون روس گردید خواهی نخواهی ملعبه آن بشمار میرود و هرگاه تصمیم اشغال آن را بگیرد به بهانه یی اقدام میورزد، چنانچه بر ممالک آسیای میانه به بهانهٔ اینکه مسلمانان آن سرزمین با باشندگان مسیحی آن خطه رفتار زشت و خشونت باری براه انداخته اند خواست برای مداخلهٔ مستقیم زمینه سازی کند همچنان مداخله نظامی روس بر خاک چکوسلواکی و کشور های دیگر و درین اخیر افغانستان از نظر جهانیان پوشیده نیست.

۱- در نوشتن این مقاله از کتاب «مبارزات خلق مسلمان ترکستان بر ضد استعمار سرخ شوروی و چین» تألیف محمد اسد شهاب استفادهٔ زیاد بعمل آمده است.

همه شما بمثابه چوپان وگله دارید. وهمه شما از گله خود مسؤولید،
پیشوا مسؤول ملت، مرد مسؤول خانواده، زن مسئول خانه، خادم وکارگر
مسئوول مال وکار است. همه شما بمثابه چوپان اید ومسؤول رعیت
خود!

(حدیث پیامبر (ص))

فتحي یکن

ژباړن محمد جان احمد زی

د تاریخ په اوږدو کی د قربانی غوره نمونه

سعید بن جبیر

د اصحابو زمانه تیره‌ی او وروسته د تابعینو عصر راځی. پدی عصر کښی تاریخ د اسلامی بهیر په لاره کښی راز رانز ناخوالی او کړاوونه ثبت کړیدی . . . په دی مرحلی کښی پر اسلامی ټولنی مانی چه په ډیر زیار جوړه شوی وه د ځپلو او ړړدو له خوا سخت ګوزارونه وشول . قدرت د هغو ظالمو او طغیانګرو انسانانو لاس ته ورغلی وُ چه مسلمانان یی ډیر ځورول او ربړول . . .

حجاج بن یوسف :

په ۷۵ کال کښی حجاج بن یوسف د عراق چاری په لاس کښی ونیولی . دی منطقی د ده په زمانه کښی ډیری تیاری وریځی او ترخی شیبی لیدلی دی . ده د نورو طاغوتی قدرتونو په څیر په مستبدانه توګه زیار ووست چه خلک ځان ته تابع کړی . او د خپل قدرت مانی که څه هم د خلکو پر ګکریو او د بی ګناه انسانانو پرغونو بناء وی په پښو ودروی . . .

حجاج د اسلام او مسلمانانو د پاره لویه بلا او د کړاونو څخه وُ که آزمویښه وه اسلام یی په ځپلو ناوړو اعمالو سره بدنام کړ ، او لدی کبله چه ده د دین په نامه حکومت کاوه دین ته یی لوی ضرر ورساوه. د خلکو خولی یی وروګنډلی او پر خپلو مخالفینو یی د ظلم توره راو کښله .

سعید بن جبیر :

د لوی څښتن تعالی د عمومی قوانینو او ارادی له مخی په هره زمانه کښی د طغیانګرو او سرکشو انسانانو د مقابلی د پاره د خدای له لوری داسی بندګان نړی ته راځی چه د ظلم څخه نه ویریږی ، لوی څښتن تعالی یی په خپل قدرت روزی، او لوی زړه او بی ساری شجاعت وربښی...

سعید بن جبیر هم یو له هغو کسانو څخه وُ چه د نفس د غوښتنو څخه آزاد وُ ... دنیا ورته بی ارزښته ښکاریده ، او ځان یی د خدای په لار کښی هر دول قربانی ته چمتو کړی وُ...

کله چه حجاج تصمیم ونیو چه دی ونیسی اوویی وژنی او بالآخره د خپلو مظالمو د پاره لاره آواره کړی... نوبی لښکری ورپسی ور ولیږلی او خپل جاسوسان یی ورپسی خپاره کړل ، ترڅو چه دی یی راوووست او د حجاج مخ ته یی را حاضر کړ . په دغه وخت کښی د ده او حجاج تر منځ دا رنګه سوال او ځواب پیل شو :

حجاج: ستانوم څه دی ؟

سعید : زما نوم سعید بن جبیر دی.

حجاج: (د تحقیر او استهزاء په توګه) : نه ، بلکه ته شقی بن کسیر (بدبخت د مات شوی زوی یی)

سعید : زما مورچه ماته یی زما نوم زاښوولی ستا څخه ښه پوهیده چه زما نوم څه دی !

حجاج: ته هم بدبخت یې او مورذدی هم بدبخته وه .

سعید : په غیبو یوازی خدای(ج) پوهیږی !

حجاج: د دې څوابونو په مقابل کښې به سوځونکی اور در په برخه کړم .

سعید : که دا کارستا په لاس کښې وای نو هرو مرو به مې ته په خدايي منلی وای !

حجاج: د محمد په باب څه وایې ؟

سعید : د زړه سوی خاوند ، او د حق لارښوونکی ؤ (صلی الله علیه وسلم)

حجاج: ته ولی نه خاندی ؟

سعید : د ختی څخه جوړ شوی مخلوق به څرنګه خاندی ؟ پداسی حال کښې چه څته د اور خوراک دی !

حجاج: نو موږ ولی خاندو ؟

سعید : زړونه موندی سم .

پدی وخت کښې حجاج د ده د تابع کولو د پاره بله لاره وسنجوله . او امر یې وکړچه : سرو او سپین زر ، ملغلري او یا قوت دی د ده په مخ کښې کښیښودل شي ! خو دا دول حیلی او غولونې هغو زړونو ته هیڅ لاره نشی موندلای کوم چه د خدای په مینه مست او د دلیا او شتمنیو څخه بې پروا دی.

نو سعید په ځواب کښې وویل : که ته فکر کوی چه دغه مالونه به تا د قیامت دورځې د ویری څخه وژغوری ، نو اشتباه کوی او غولیدلی یې ! څکه د هغې ورځې یوه ویره میندی د خپل شیدی رو دونکی ماشوم څخه په تیښته کوی او هره حامله خپل حمل زیانوی. نو پدی پوه شه چه پدغو دنیوی مالونو کښې څه ګټه نشته !!

پدې وخت کښې یې د سعید د خوشحالولو پخاطر امر وکړ چه موسیقی دی وژغوله شي . کله چه په شپیلی کښې پو شول او رباب و شرنګیده ، سعید په ژړا شو حجاج ورته وویل : ولی ژاړی ؟ دا خو یوه لوبه او ساعت تیری دی .

سعید : بلکه دا غم او خواشینی ده ، څکه شپیلی ماته د قیامت د پیل کیدو شپیلی را په یاد کړه . او رباب هغه و نه ده چه په ناروا لاره کښې غوځه شویده او تاروله یې د هغو پسونو کلمې دی چه د قیامت په ورځ تا سره یو ځای ژوندی کیږی .

حجاج: خوا ژاو هلاک شې . . .

سعید : هغه څوک هلاک دی چه د جنت څخه لرې شوی اور ته ننوتلی دی .

حجاج: ووایه کوم دول مرګ غواړی ؟

سعید : زه نه ، بلکه ته یې باید د ځان د پاره غوره کړې ! قسم په خدای چه په هر دول ما ووژنې په هغه شان به لوی څښتن تعالی تا د قیامت په ورځ ووژنی او زما غچ به در څخه اخلی . . .

حجاج: نو آیا غواړی چه ودی بښم ؟

سعید : که بښنه وی خو د خدای د لوری ده ، اما ته زما په وژلو کښې د خدای په وړاندی ځواب نلری او نه براءت موندلی شې .

حجاج: روان یې کړی او وی وژنی

سعید کله چه د دروازی څخه ایستل کیده وی خندل . . . یو تن حجاج ته وویل چه سعید خاندی نو یې را وغوښت او ورته وی ویل چه : ولی دی وخندل ؟

سعید : زه د خدای په وړاندی ستا دغه جرأت ، او ستا په مقابل کښې د خدای حلم ته تعجب کوم ! !

پاتی په « ۵۱ » ک

محمد معروف «فروغگر»

خود گرایی و از خود بیگانگی!

اینکه از خودی و خود گرایی نام میبریم ، مصداق آن را فقط در سیمای مهذب مؤمن باز مییابیم سیمای فروزان مؤمن است که در گرماگرمی عملکرد دهایش فروغ بی‌غبار خودی و خود گرایی را چون خورشید تابان در جلو چشم ما تجسم مینماید و ما آن را بدون کم و کاست لمس میکنیم. از خود گذری و رروح ایثار درجبین بیچینش از دور نمود اراست و آیتهای از اخوت و ظفر در او خوانده میشود.

خود گرایی نه بدانمعنی است که تن پروری و جاه طلبی و انانیت را ازان مراد میکنند ، بلکه خود گرایی گرایش بخود ، آمدن بخود و انتخاب جادهٔ فطرت است و انتخاب جاده فطرت به دانش ربانی توأم با اخلاق ربانی که این هرد و بنوبهٔ خود یکی به دیگر کار گراند و یکی در دیگر مؤثر ، زیرا علم بی اخلاق وفاقد ادب ـ تهلکه میزاید و دانش را که اخلاق رهبری نکند تباهکن واقع میگردد ، در این جا است که ـ دانش و ادب هرد و در مهار سازی و بکار انداختن درست غرایز انسانی در روشنایی خرد و تأدیب وجدان انسانی بکار آغاز میکنند و راهی روشن ازفطرت باز مینمایند.

خود گرایی نه در آن است که انسان بظاهر دیوانه نباشد و با سرو وضع درست ، کرو فرخاص و رونقی بخصوص خلوت را بشکند و در منصه کار بجلوت در آید : هستند پراگنده دلانیکه بظاهر خیلی آراسته ، خاطر نامطمئن دارند و ارواح خبیثه در قالبهای خیلی خشن و درد آوری آنها را رهنمایی میکنند و از راهیابی درست بیراهه میکشند «آنها بظاهر آراسته و متفقند اما قلوب شان درتشتت و پراگندگی و بی‌اعتمادی میتپد».

آنهایی را که تمدن امروزی قالبریزی میکند و با زندگی یکنو اخت ماشینی خوکرده اند ، گرچه در انظار طوری جلوه میکنند که تو گویی نمونه یی از خودی و خود گرایی اند اما اگر اندکی دقت بخرج داده شود و در رفتاروا طوارآنها بررسی دقیقی صورت گیرد از بردهٔ یی بیش نیستند که زیر یوغ قانون زورمندی چون گاو کله و شانه میزنند ، تجارب تاریخی ثابت ساخته است که تمدن مادی و پیشرفت بی حد و حصر آن ارمغانی به بشریت نیاورده که او را در شاه راه شناخت و خودی و خود گرایی و خود سازی و خود کفایی پیاده کرده باشد بلکه به اثبات رسیده است که هر چقدر زندگی پرتکلف و ماشینی شده است به همان میزان بشر از انسانیت و گرایش به انسانیت فاصله گرفته است.

هم چنان خود گرایی وابستگی به بلا کهای زورمندان نیست که جهان را ملعبهٔ هوسهای غیر انسانی شان قرارداده اند و مشاهده میکنیم که موضوع لجام گسیختگیهای این شیطانان در لباس انسان ـ روز

تا روز بشریت‌را به پرتگاه نیستی‌نزدیک میسازد ولحظه به لحظه آژیردلخراش خطر درگوشها طنین میاندازد!!
آیین ما از آغاز طلیعهٔ سپیده دم و حی و نبوت محمدی «صلی الله علیه وسلم» عنصر خودی و خود گرایی و شناخت همه شیوه های فضایل ملکوتی انسانی را در زلال دانش و تحرک و پویایی و سازندگی مژده میدهد به این نمط که :

«اقراء باسم ربک الذی خلق - خلق الانسان من علق - اقرأ و ربک الاکرم ، الذی علم بالقلم : علم الانسان مالم یعلم. (قرآن کریم)

فراز مندی موجودات روی زمین‌که در راستای قسط خداوندی تعیین جهت کرده اند از آن است که از دانش به جنبش و تحرک و از پویایی به خودگرایی گراییده اند ، آبزار و موازین دانش که از قرائت آغاز میشود و به نوشتن و کرامت و تکریم و اعزاز میرسد، انسان ساخته از علق را از بستر خاک به زروه افلاک میرساند و گمگشته گان را از بیابان های نغول ضلالت به «مدینهٔ فاضلهٔ» نجات و از آنجا با آبدیدهگی و تابدیدگی خاص خود گرایی - خلیفه روی زمین میشود: خلیفه ییکه در مجرای فطرت خداوند(ج) قرار دارد ، فطرتیکه از آتوم گرفته تا خورشید برین همه و همه روی اساسات و معاییر آن آفریده شده و به کاروپیکار زندگی ادامه میدهند.

هم آهنگی مؤثقی که در شیرازه بندیهای کاینات و ترتیب اثر های فطری بکار بسته شده است در مجرای خاص محبت الفت ، مأنوسیت ، احساس ، عاطفه ، زیبایی ، اخوت ، همگونی و همخونی ، برابری و برادری ، راه خود گرایی و خودی را میپیمایند و باصل کل «لا اله الا الله محمد رسول الله» میرسند ، که در این صحنه پر فروغ فطرت خدا جویی ، خیانت کذب ، تجاوز از حدود باهمه پیوستهای شان از دایره زندهگی طرد میشوند و همه چیز برای خدا میپاید و همه کس از او اطاعت میکند و روح نوی در کالبد فرد و جامعه دمیده،جامعه توحیدی بوجود میاید و یکتا پرستی ناب و بی‌غش. انسان مقامش را در میبابد و از کله جنباندن در گله حیوانات احتراز میکند و میداندکه راهی به سرزمین شرف و نجات ، نوع انسان را همین باشد و بس.

هنگامیکه خود گرایی در ابدان نفوذ کرد و جای پایی باز نمود ، برهمه روشن میشود که این راه ، راه هماهنگی ، وحدت عدالت همه جانبه ، زیبایی و کمال همه فضایل انسانی است ، زینرو لمس این پدیده دقیق حکم میکند که برای رسیدن به این مأمول مبارزه و جهاد بی‌شکیب و بی‌امان باید تا به «که اطمینان و بید ستپاچگی» با فرو ریختن همه قلادهها و زنجیرهای شرک و جاهلیت و کرنش به غیر الله مؤفقانه رسید و در این راه موفقانه گام برداشت - پویندگان این راه رکود و ایستایی را نمیشناسند و با مشاعر خود گرایی زندگی را بدرقه میکنند و به خوش مشربی نشاط‌آفرین «در هر دم و قدم شأنی‌نوی» میگیرند و رونق تازه یی میبابند.

حرکت در جهت مخالف خودگرایی همه اوصاف ومزیتهای انسانی را نفی میکند ، جهان را با وضع عجیبی دچارمیسازد که ثمرهٔ تلخ آن را میتوان در کشمکشهای سیاسی روز سراغ کرد ، زینرو خداوند(ج) فرماید :

و من یبتغ غیرالاسلام دیناً فلن یقبل منه.
(قرآن کریم)

هنگامیکه تاریخ پر مجد و عظمت اسلام را ورق میزنیم ، در میبابیم که علت سرامد شدن مسلمانان صدر اول و تازمانی بعد ازان خود گرایی و خودی و

خود بازیابی در پر تو کتاب و سنت بوده و ازان راه در مجرای فطرت قرار گرفته اند ، طلایه داران این عصر طلایی ، مو به مو قرآن و سنت را در زندگی شان بدون کم و کاست و اعتراض و استشهاد های فتنه انگیزانه عملی میکردند و شیطانهای انسی و جنی را راهی در مختل ساختن وضع مجا تبارشان نبود و نه بیگانگان جرأت آن را داشتند که در کارهای نظری و عملی شان تشبث کنند ، وضع بدین منوال ادامه داشت و به اثر جانفشانیهای این - بزرگمردان تاریخ ، اسلام کران تا کران جهان را فراگرفت و گوشه یی نبود که آواز داعی اسلام بان نرسیده باشد - اما این وضع دیری نپایید و آهسته آهسته قرون خیر از قرنهای متوالی فاصله گرفت ، شخصیتها عوض شخصیت کردند و قلوب وابدان مورد یورشهای خشمانه دشمن قرار گرفتند - باز ازفلسفه های وارداتی که تجاران و دلالان آن را همانا مسیحیت ، یهودیت و اسطوره های یونان باستان تشکیل میداد - هرچه گرمتر عرض اندام کرد- با بهای ترجمه و اقتباس آغازیدن گرفت و دانشمندان نادا نشمند بعوض استدلال قرآن و سنت و دیگر اصول شرعی که از همین دواصل بزرگ مایه و پایه میگیرند، به مقوله های منطقی و فلسفی - افلاطون ، ارسطو ، سقراط و - - - استدلال و استناد میکردند ، مناظره های طولانی ، جروبحثهای خسته کن و توخالی و دست به دست کردن قضایای منطق یونان حلقه های تدریس را پرکرد و حتی جزء عقاید مسلمین گشت ! !

انهماک دانشمندان در فلسفه های بیگانه بالآخر منجر بآن شد که دین مقدس اسلام از مرد مداری تا دولتداری فاصله بگیرد و امیران مستکبرچا شنیهای عیاشی شان را بخون مردم مستضعف و مضطر بشکل خیلی فضیح در رقص و آمیزش«کنیزکان سیمین تن و کمر باریک» ، نوشیدن نوشابه های نشه‌آور و نشاط افزا (!!!) و شنیدن سرودها و اغانی گمراهکن و اغواگر ، در پس پرده «حرم سرا !!!» و بدون‌پرده جلوه بدهند ! بحکم «الناس علی دین ملوکهم» جامعه روز تا روز از خود گرایی به از خود بیگانگی میگرایید و خودی جایش را به بی خودی و دیوانگی و بیگانگی خالی میکرد :

سید جمال الدین این مرد انعطاف ناپذیر و بزرگمرد دعوت اسلامی ، جاییکه از چنین اوضاع متأثر میشود و عنصر کثیف از خود بیگانگی را در جوامع مسلمان درک میکند ، بی پرده میگوید : زندیقهای قرنهای گذشتۀ مسلمانان ، فلاسفه بودند» .

تفسیر قرآن این کاملترین نسخۀ فلاح دارین بشریت نیز از دستبردهای اسطوره نویسان یهودیت و مسحیت و مثلهای افلاطونی درامن نماند و ناجوانمردانه مورد تأویلها و قصه پرد ازیهای بی سند و مدرک که جز گمراهی نتیجه یی نداشت قرار گرفته پرده های ضخیم و تاریک آینده های گنگ و ناپیدا ، اوهام و ظنون ، تصورات شک و تردید ، انتظار سقوط اسلام عزیز را در پرتگاه فراموشی داشت.

سرمایه گذاریهای مسیحیون و مبشرین تورات جهت بر اندازی اسلام به شدت سرسام آوری به پیش میرفت و تیشه زنان پای اسلام هر روز نسبت به روز دیگراضافه ترمیشدند (خلاصه اینکه عواملی تاریخی‌یکه برای خاموش سازی اسلام درکار بود برشمردن آنها از حوصله این مقاله بیرون است ما فقط گوشه یی از خودگرایی و از خود بیگانگی را تشریح و به نتایج آن اشاره میکنیم ، نه مدها و جذرهای توطۀ های دشمن را وهم چنان خاطر نشان میسازیم که ما چرا از خود بیگانه شدیم و این از دست دادن خودی چه نتایجی زیا نباری را بما بارمغان آورد ؟)

به دنباله رویداد های تاریخی بیکه سررشته

آنها به دست دشمن بود و میکوشید که توطئه هایش را بر زمان تحمیل کند و رنگ تاریخی بان بدهد ، درمیان انبوهی از زمینه های تخریب دیانت و تدین و مذهب ، اواسط قرن نوزدهم میلادی ، آنگاه که تحولات سریع صنعتی روی دست شرایط و امکانات بود و بحران بیکاری به کله و شانه کارگران بیکار فشار های جانکاهی وارد مینمود ، مارکس یهودی با سپر پشتیبانی از حقوق کارگران حربهٔ یهودیت را به نیابت از «اسلاف ربا کار» و ماده پرستش پشت سر گرفته و برای ارضای گرسنگی خویش فلسفه یی را بافت که از یکسو به گرسنگی خودش جواب دهد و از طرف دیگر نقش تاریخی کینه توزی یهودیت را با اسلام در عمل پیاده کند ! قلم کاهنانه او با انگشتان سحر افرین او یکجا شدند و جهت مسخ انسانیت و برتری جویی «من» یهودی که «فروید یهودی» نیز آن را در لا بلای غریزه جنسی جستجو و بزعم خودش برحق نشان میدهد ، با طرح اصول سیاسی و فلسفی مکتب ماتریالیزم دیا لیکتیک و وضع مدار های ثابت «تز ، انتی تز ، سنتز» (!) شمشیر زنگزده «مزدک» را سر از نو صیقل و تیز کاری نموده توام بالذت جویی «اپیقور» بی تفاوتی «کلبی» و شهرت طلبي و اشرافیت منشی «افلاطون» وارد صحنه جنگ شده ، قومندهٔ نابودی همهٔ ابنای بشر را بجز از یهودیسم که امروز در چهره کثیف سوسیالیزم و کمونیزم علمی (! ! !) نمودار است ، میدهد .

قومنده میدهد که همه ارزشهای اعتقادی و معنوی اعم از دین و مذهب و فرهنگ و تمدن انسانی که در قالب «یهودیزم» برابر نمی ایند نیست و نابود شوند و برای حفظ ما تقدم موقف تطبیق فلسفه خود ـ ادیان را «آفیون ملتها» اعلام میدارد و با وصفیکه خود معتقد است که همه ارزشها نظر به اسبابیکه درکارست به گذشت زمان به محکوم بودن «تز» به دست جلاد «انتی تز» سپرده میشود و از مرگ این هر دو که خواهی نخواهی در میدان مبارزه میمیرند ـ نوزاد سومی به دنیا می آید ، کمونیزم را بحیث پدیده جاویدنی ساخت اجتماعی (Social Formasion) قلمداد میدارد و بیشرمانه در حالیکه کاذب حافظه ندارد به قطعی بودن و علمی پاییدن تیوری اش پا فشاری احمقانه میکند ! او میگوید که هر چیز ضد خود را در بطن خود پرورش میدهد و بدینترتیب خود را خود از بین میبرد : این یک امر طبیعی است و خواهی نخواهی نظر به جبر زمان و دیترمنیزم اقتصادی تبارز نظام میکند و همین «تز ها» هستند ـ که در نتیجه تصادم انتی تزهای تاریخی به بردگی و فیودالی و سرمایه داری منجر شده اند و بالاخره کمونیزم را زاییده اند . (دقت کنید !) امور طبیعی و خود طبیعت نیز بزعم مارکس که در مجموع «تز» هستند دستخوش نبرد انتی تزهای جریان زمان قرار میگرند و شق ثالثی که خود «مارکس» باشد (!) بوجود میاورند و این مارکس است که در معرض یورش «تز» گرسنگی قرار گرفته و شق ثالث کمونیزم را بوجود میاورد ولی هنگامیکه اشکال کمونیزم عرض وجود میکند امور طبیعی نیز توقف میکنند و «تغییر» و «جهش» و «تأثیر متقابل» و «تضاد» نیز خاتمه مییابد ! ! ! شما میپذیرید که امـــور طبیعی متوقـــف شونـــد ؟ ! هرگز .

نظر مارکس چند اشکالی را بوجود میاورد که طور خلاصه بآن اشاره میشود :

الف : امور طبیعی زیر حمله انتی تز ها قرار میگیرند. پس بین انارشی و بی نظمی «انتی تز های»

اجتماعی را کجا مجال آن است که بر «تز های» «بردگی» «فیودالی» ، «سرمایه داری تاثیر بگذارند؟

ب : آن جامعهٔ بی طبقاتیرا که مارکس در شکم گرسنگی و خیالات «تزوانتی تز و سنتز» تصویر میکند تا هنوز کجا است ؟ مگر کمونیزم در جهان وجود ندارد ؟

ج : اگر فارماسیون اجتماعی یک پدیده طبیعی است، واهیات جبر اقتصادی و دیکتا توری پرولتاریا چه مفهومی دارد ؟

د : امور طبیعی جریان «تز ، انتی تزو سنتز» چرا در کمونیزم توقف میپذیرد و از نبرد انتی تز با کمونیزم نوزادی تولید نمیشود ؟

ه : مارکس بر فلسفه اش نام فلسفه علمی میگذارد «تا مردم فکر کنند که این فلسفه مانند علم مسایلش ثابت است ، این فلسفه نیز از ثبات و دوام برخوردار است و عوض نمیشود (میپرسیم !) :«آن وقت تکلیف قانون اول دیالیکتیک چیست ؟«در حالیکه میگوید چیزی هم ثابت وجود ندارد (!) حتی علم !

و : اگر طرح «مارکس» طبق معیار های طبیعی مطرح گردیده ، چه ضرورتی به واژه های راه رشد سرمایه داری و راه رشد غیر سرمایه داری احساس میشود تا در پیش آمد های داغ اقتصادی از آن ها منحیث حربه کار گرفته شود ؟

ز : مارکس میگوید که سایر مفاهیم و شناختها از فلسفه گرفته تا علوم ، زاییده اوضاع اقتصادی و بصورت کلی زاییده ابزار تولید است» که بگذشت زمان شرائط خاص «تثلیث یهودیت : تز ، انتی تزو سنتز» وضع یک دوره تاریخی را بوضع دیگر تبدیل نموده و خود لابد نابود میگردد ، مگر نمیداند که «تثلیث» خودش نیز زاییده شرایط خاص اقتصادی بوده و صبغهٔ جاویدانی ندارد و نظر به نسبی بودن معارف لابد باید به نابودی محکوم شود ؟

ح : «مارکس» ضمن تشریح اصول ، ماتریالیزم دیالکتیک در روند شناخت قضایا و پدیده های مادی و معنوی با استفاده از اصل «تغییر در مدار های تز ، انتی تزو سنتز» چون «پیروان فلسفه شکاکان» حکم میکند که هر قضیه و پدیده خواه مادی باشد وخواه معنوی هنگامیکه در معرض شناخت و معرفت انسان قرار میگیردهم صحیحست و هم غلط !!! (میپرسیم):اگر صحیح است «تثلیث یهودیسم کهانت مآبانه» که واضع آن مارکس بوده، حکم میکندکه هر پدیده یی از پدیده های عینی و معنوی دز معرض نابودی است و بطور قطع جای آن را پدیده یی دیگر پر میکند ـ بناًء صحیح نیز تابع شرایط زمان است و تداول زمان صحیح را نیز از بین میبرد و اگر غلط است ، غلط است و غلط را بغلطی و درستی و صحت کسی قبول ندارد ، پس به این بافت فلسفی باید نه صحیح مدار اعتبار باشد و نه غلط و دنیا فقط در اضطراب و پریشانی . بسر برد و انسان در بحبوحه سر در گمی و پادر هوا بودن رو به چیزی کند که به جز «کمونیزم» خود مارکس آن را میداند که او فقط جهل مرکب است و بس !

ط : اگر به زعم مارکس جامعه سرمایه داری «تز» و «قوای بشری کارگری» انتی تز است که در صورت تصادم و بر خورد این دو قطب متضاد بخش سومی از جامعه که همانا سوسیالیزم و کمونیزم است بوجود میآید و از روی فارماسیون اجتماعی ، جامعه بدون علت انسانی (چون انسان مقهور تاریخ است) در سیر تاریخ قرار میگیرد و روبه کمونیزم میکند ـ (لینن) روسی چه تکلیفی احساس میکرد که با براه انداختن انقلاب کمونستی که نباید نام انقلاب بران

گذاشت و بهتر است فتنه برایش گفت) هفده ملیون نفوس روسیه را فدای ارزشهای فتنهٔ کمونستی کند ؟ کمونیزم خود باید در روسیه پیاده میشد.

ی : اگر واقعیت بکام «مارکس» و قانون مطروحه «تثلیث یهودیسم» او میچرخید ، پیشبینیهایی را که در مورد به پیروزی رسیدن انقلابهای کارگری از خریطهٔ کهانت خود بیرون کرده بود - در قدم اول در انگلیستان و بعد در فرانسه و . . . . لباس عمل میپوشید . . . . مگر این طورنیست !

طی نوشتن این مقاله در صد د آن نیستیم که گویا دیالیکتیک مطروحه مارکس را تنها بباد انتقاد گرفته و فقط ضعف آن را به مردم وا نمود میسازیم بلکه میخواهم اصل خود گرایی و از خود بیگانگی را تشریح کنیم ، بنابر آنچه گفته آمد در قرنهای نوزده و بیست ملل جهان بالاخص اروپایی و مالی شرق نظر به اینکه فلسفه مارکس بظاهر نو و فریبا است باپیروی از آن سرگرم شدند و بوزینه وار بدون اینکه هدف غایی فلسفه جنگل در نظرگرفته شده باشد به تطبیق و

دفاع از آن بپا خاستند و از آنجا آهسته آهسته این مرض جهانکش سرطان به ممالک - اسلامی نیز سرایت کرد و هوادارانی از قماش مارکس که بی خاصیتی از قلب و کله آنها میخروشید. بتایید ز این فلسفه وارد میدان عمل شدند - ادیان و مذاهب را بباد مسخره گرفتند و به توهین مقدسات دین نجات بخش اسلام عملاً ! با در نظر داشت تخریب ارکان و اشخاص اسلامی شروع بکار کردند - شخصیتهای بی خاصیت ، فرومایگان ذلیل، خود باختگان بی فرهنگ،

بی لجامان هرزه ولوده ، تهی مغزان کله پوک و برده گانیکه در زندگی به غلامی خو کرده بودند - چون «فضیله مگسان - کثافت طلب » گرد و بر فلسفهٔ منحطیکه اسارت بار میاورد و بردهگی میزاید حلقه زدند و موریانه وار در تنه و پیکر جوامع بشری لانه و خانه کردند ، نقشه های شوم مرتد سازی و پلانهای اغوا گرانه و گمراه کن کمونیزم را در بین توده ها به دست تطبیق سپردند و آتش نفرت و انزجار بین ابنای آدم افروختند - ملتهاییکه از فرهنگ اسمانی غنی بودند بابی بصری و عدم شناخت قضایا در برابر بهای قلیل ، متاع کثیر و خیر دوجهان را از دست دادند و از خود بیگانه شدند و در دامان اغیار و بیگانگی سقوط کردند و چون تنوردهن بسته در سوز و گداز حسرت درونی و جنون «انجام ناپیدای غلامی» بسر میبرند و این است معنی فرموده خداوند(ج) که فرماید :

«وَ مَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَ نَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى» «و کسیکه از ذکر من (قرآن) رو گرداند ، همانا برای اوست زندهگی پرتکلیف و ما آنرا در روز رستاخیز کور بر می انگیزیم .

بلی ! ملتیکه اسیر معبود کمونیزم شد و از خدا(ج) بیگانه گشت هر عذابی اگر بر آنها مقرر میشود کم است و سز او ارحال نکبتبار شان ، زیرا از خدا(ج) بیگانه شدن به دامان کثیف طاغوت اویختن است و فطرت طاغوت حکم میکند که برده‌گان و بندگانش مقهور و ذلیل و برده و همیشه نگونسار باشند .

(ادامه دارد)

بمردم روی زمین رحم کنید تا آنکه در آسمان است بر شما رحم کند . (حدیث پیامبر(ص))

ولا تحسبن الذين قتلوا في سبيل الله امواتا بل احياء عند ربهم يرزقون

شہید پیغام

محمد نعیم «تائب»

دوینوا وښکی درمل غواړی

د پسرل په شپو ورځوکی می له ځان سره فکرکا وه چی ښه به وای د ځوور ځو لپاره له جبهې د باندی ولاړی او دسیمې په کلیو کی وګرزیدای له یوی خوابه می ځو ورځی فکر بدل شوی و اوله بلی خوابه د خلکو غوښتنې راته معلومی شوی وی چی دوی څه غواړی د جاری اسلامی انقلاب سره څه علاقه ښیی او د جهاد له سرکښانو نه څه ؟!

له ځان سره می قصد وکړاو وسی ویل : بده به نه وی چی دجبهې یوبل ملګری می هم له ځان سره بیولی وای فکرمی کا وه چی څوک به را سره لاړشی هغه ووچی عبدالرحمن مجاهد په نظر راغی او و می ویل : امیدشته چی هغه به راسره ولاړشی ځکه چی د ځلوروکلود جبهې ملګری او په ټولو عملیاتوکی موسره ګډون درلود.

عبدالرحمن ته می د خپل خیال په داسی ټکوکی اظهار وکړ :

وروره ! ډیر وخت و شوچی په جبهه کی شپی ورځی سباکوو او کله هم بلی جبهې اویا کلی ته نه یوتللی ماله ځان سره یو پروګرام جوړکړی ده خویوازی نشم کولای عملی یی کړم ، تاته دزړه حال وایم او درڅخه غواړم چی ته هم پدی پروګرام کی راسره شریک شی !

باید ښکاره درته ووایم غواړم د ځوور ځو لپاره له جبهې نه لاړشم اوپه سیمه‌کی وګرزم ترڅوله خلکوسره ووینم.

هغه راته وویل : زماهم په جبهه کی له تاسره ښه فکر برابر وی له تانه پرته باور وکړه ښه وخت نه‌را باندی تیریږی، نو معلومه ده چی ستاپه پروګرام کی به زه هم شریک شم اوس مهربانی وکړه او د پروګرام لږڅه په تفصیل سره وضاحت راکړه.

ما وویل : وروره ! رښتیاده چی د جبهې مشر مجاهد ملګری په مسلمان ولس ورګرزی ، د هغوی په مشکلاتو ځان خبروی او د هغوی غوښتنی پوره کوی ، خوزه هم دځان لپاره لازمه بولم چی داسی وکړم ځکه زماله یوی خواډیر وخت و شوچی په سیمه‌کی دمیشته مسلمانو له حاله هیڅ‌معلومات نلرم اوله بلی خوامی په جبهه کی وخت ډیروشو ، نو ښه به وی چی دپسرلی ځو شپی ورځی په مسلمان ملت کی کلی په کلی او جبهه په جبهه وګرزو که چاته د ملحد دولت او د هغو د بادارانو (روسانو) لخوا څه تکلیف رسیدلی وی داډه او د صبر تلقین چی د الهی احکامو څخه دی ورکړو ، مجاهدین به وویننو او د خلکو غوښتنی به وپوښتو چی‌دوی نن‌له مجاهدینو څخه‌څه غوښتنی‌لری اوکنه؟ ایا صیمیت یی ځو مره ده اوله دولت او روسانو سره ځو مره کرکه ښیی .

د جبهې ملګری ور ورزما پروګرام قبول کړ او خرګنده یی کړه : وروره ! ستا د داسی جذباتو ډیر ډیرقدرکوم که څه هم مخکی‌ورځ ماته له کوره خبر راغلی و چی ډیر وخت کیږی کورته نه

يې راغلې او کورنيان دې ډير ډير يادوي که يوځل په لنډو ورځو کې راشي ښه به وي.

ماهم په نږدې راتلونکي کې دورتګ وعده ورکړې خوبيا هم فکر کوم ستاد پروګرام عدلي کول به زما دکور دوعدې په نسبت ډيرضرور او د اسلامي انقلاب په ګټه وي نو مهرباني وکړه چې څه وخت ستاخو ښه وي څه چې حرکت وکړو زه د اوس اوس نه تياريم.

ماوويل : رښتياهم ښايي چې روان شو ولې نن د جبهې امير صاحب نشته د هغه له خوښې نه پرته به زما او ستا روانيدل د اسلام له نظره ښه نوی نن به انتظار وکړو، امير صاحب هم راروان ده شپې ته به راشي اجازه به واخلو او روان به شو.

لکه څنګه چې مخکې حال را رسيدلی وچې امير صاحب شپې ته رارسيدونکی ده همغه وچې اميرصاحب راغی اود شپې مو خپل پروګرام ورته عرض کړ اجازه مو ورنه واخيسته او سهروختي په اتو بجومو حرکت وکړ خوشپې مويو ځای بل ځای وکړې ور وسته يوې جبهې ته چې زمونږ له جبهې سره يې څه ناڅه نزاکت هم درلود او په دغو شپوکې يې ښه بريالی عمليات هم سرته رسولي وو ورسيدو.

د نوموړې جبهې له امير صاحب سره مو وکتل او د جبهې په تازه عملياتو کې لاسته راغلي غنيمتونه مو وليدل او داسې مود عملياتو د تفصيلي بيان غوښتنه ورنه وکړه :

امير صاحب ! غواړو د خپلو عملياتو د سرته رسولو څه تفصيلي معلومات راکړې ! امير صاحب د خپلو عملياتو بيان شروع کړ اوپه دې لړکې يې وويل چې : د ملحد دولت په قوه باندې مؤفق عمليات خود خوشحالۍ سبب دې رښتيا هم چې ډير زيات ځاني او مالي تلفات مو دښمن ته ور واړول خو !
خو د عملياتو په جريان کې زمونږ هم يو ډير نکړه مجاهد ور ور شهيد شو.

هغه مجاهد چې پنځه کاله يې مسلسل جهاد وکړ او داسې عمليات مود دښمن په خلاف نه ياديږي چې ده پکې امتيازي ونډه نه درلوده.

هوکې ! هغه مجاهد چې يوازې به د دښمن په ټانګونو سمبال لښکر باندې بريالی و.

هغه مجاهد شهيد شو چې د قرآن او اسلام په مينه مست او د دې رښتينې مينې په سرې تولی مادې مينې تر شاپريښودې وي رښتيا هم چې داسې بې کچه مينه او اخلاص به په ډيرو خلکو کې کم ليدل کيږي.

هغه مجاهد چې د پنځو کالو په جريان کې يې يوه شيبه هم د جبهې نه پر ته بل ځای نده تيره کړې. هغه مجاهد چې يوازينی ارمان يې د الهي صفونو يو والی او انسجام و او په دې لاړکې يې له خير مه جبهو سره خپلې هلې ځلې جاري ساتلي وې.

هغه مجاهد مو له لاسه ورکړې چې خپل درې ورونړه او يو تره يې په مختلفو جبهو کې مخکې شهيدان ورکړې وو او اوس يې خپل ځان هم قربان کړ.

او هغه مجاهد چې اوس يې په کورکې له سپين ږيرې پلار او سپين سرې مورنه پرته بل هيڅ څوک هم نشو پاتې.

رښتياهم چې د دښمن تر ډيرو تلفاتو زمونږ دا يو شهيد د ډيراهميت ورده ډير به خوښ وای که د دښمن هيڅ هم نوي تلف شوي او زمونږ شهيد مجاهد ور ور ژوندی وای او د خپلو مجاهدو ورنو په صف کې ليدل کيدی.

اوس که دښمن ته ډير تلفات ور اوښتي دي خودی هم زمونږ په صف کې نه ليدل کيږي.

د امیر صاحب خبری موپری کړی او دنوموړی ور ور دکور پوښتنه مو تری وکړه ترڅو د شهید د غم ځپلی مور او پلار لیدلوته ورشو چی له یو خوابه مو د داسی پلار زیارت کړی وی چی څلور مجاهد زلمیان یی شهیدان ورکړی اوله بلی خوابه فاتحه ورته وکړو او داډ به ورکړو ، امیر صاحب وویل : نوموړی شهید دکوزو بابو خیلو او سیدونکی او پلاریی په عبدالرحیم بابا شهرت لری .

د امیر صاحب د خبرونه وروسته می خپل مجاهد ور ورته چی لهاسره دلاری ملگری و مخ را واړاوه او ورته ومی ویل : ور وره ښه به وی چی یوځل دواړه عبدالرحیم بابا ته چی د اسلام په لارکی یی څلور ځامن او یو ور ور شهیدان وکړی دی او رښتیاهم غمونو ځپلی ده د فاتحی ، تسلی او داډ لپاره چی داهم یو اسلامی امرده ورشو امید ده چی زموږ په لیدلو اوتسل به یی څه نا څه د غم پیتی سپک شی .

د امیر صاحب نه مو رخصت واخیست او د کوزو بابو خیلو خواته وخو ځیدو کله چی ورسیدو د یوه ما شوم نه چی په کلی کی گرزیدو پوښتنه وکړه چی د عبدالرحیم بابا کورکوم او دی به په کورکی وی اوکنه ؟

ماشوم وویل : د امخامخ کور د عبدالرحیم بابا ده دا اوس اوس کره په اوږه دکارنه راغی او کورته ننوت .

ماشوم ته میوویل : یوځل به ورته اواز ورکړی چی دوه کسه مجاهدین درته راغلی دی او څه کار درسره لری.

ماشوم روان شو چی عبدالرحیم بابا ته اواز ورکړی ما خپل ملگری ته وویل ښه به وای چی اوس مو اواز نوی ورکړی ستړی ستومانه به وی همدا اوس له کاره راغلی ده، ملگری می هم زما خبره خوښه کړه او په ماشوم پسی چی د عبدالرحیم بابا د کور دروازی ته رسیدلی واواز ورکړ. چی راځه اوس یی پریږده ستړی به وی لږ ارام به وکړی د ماسپین لمانځه ته به خپله راشیورسره و به وینو.

عبدالرحیم بابا دکور دننه زموږ او د ماشوم خبری وا وریدی او راووت د ماشوم نه یی پوښتنه وکړه هلکه څه خبره ده .

ماشوم ورته وویل ! هغه د وه‌کسه مجاهدین راغلی دی اوستا پوښتنه کوی ، زه یی درپسی را ولیږلم او بیرته یی غږرا وکړ چی اوس دی وی . ستړی به وی چیارام وکړی او د ما سپین لمانځه ته به خپله راشی او ورسره و به گورو .

عبدالرحیم بابا چی له ماشوم سره په حال ځان پوه‌کړ زموږ خواته راروان شو پوښتنه یی‌راسره وکړه او ځانونه مومعرفی کړل چی موږ د پلانی جبهی مجاهدین یو او غواړو ستالیدنه وکړو.

عبدالرحیم بابا د خپل کور خواته اشاره وکړه او ویی ویل : ځی چی کورته ولاړ شو سرنږ چی نه موغو ښتل تکلیف ورکړو ورته وویل ، په جومات کی به یوه شیبه کینو او بیابه مونږته اجازه راکړی.

عبدالرحیم بابا وویل : ماته شرم ده چی د خدای (ج) د دین مجاهدین کورته راسره لاړنشی مونږ اصرار وکړ او وموویل : داسی نه چی زمونږ راتگ ستاد تکلیف سبب شی .

ده وویل : زما خوښی د خدای (ج) په لارکی په تکلیف گاللوکی ده که د خدای (ج) خوښ یم د خپل دین او د دین د مجاهدینو خدمت به رانه

اخلی.

د عبدالرحیم بابا کورته لاړو د شهیدانو وارث (عبدالرحیم بابا) ته مو فاتحه وکړه او زما ملګری چې لمانه یې د خدای (ج) د کتاب او رسول الله (ص) د حدیثو پوهه زیاته درلوده عبدالرحیم بابا ته د اسلامی هدایاتو په رڼاکی ډاډ ورکړ.

عبدالرحیم بابا پداسی حال کی چی سوړ اسویلی یی وکړ داسی یی وویل: داسی ارمان نده چی ځامن او ورورسی د خدای (ج) د دین په خدمت کی شهیدان شول اوزه او سپین سره کله می یوازی او یوازی د غمونو په ډکه نړی کی پاته شوو.

پدی خوشحال یم چی د خدای (ج) د دین په خاطر یوازی زه او زما بی‌بی په تیر شوی عمر دنورو تکلیفونو راتلوته په ورین تندی انتظار باسو.

پدی خوښیم چی د خدای (ج) او د هغه د دین د دوستانو او دښمنانو ترمیځ یی زه زما ځامن ، زما ورور او زما ټبر د خپلو دوستانو په ډله کی ودرولو.

یقین لرم چی زما ځامن که څه هم زما په څنګ کی نه لیدل کیږی! لما سره نشته! ولی روحا لما سره دی او یقینی شوه چی اوس به زما د اخرت غم او دردته په ښه راځی، مره لدی شهید شوی دی د خدای (ج) د رضا په جذبه شهیدان شوی، د اسلام د سپیڅلی دین د ساتلو په مینه شهیدان شوی، د اسلام او مسلمانانو د عفت د خوندی ساتلو په هڅه کی شهیدان شوی او د کفر او الحادنه د ازادی په تکل شهیدان شوی دا ارمان می نشته پدی هلکه هیڅ ارمان نلرم.

خو همدا اوس وینی چی د سترګو نه می اوښکی روانی دی تاسی به وایاست چی دی د مشکلاتو په نسبت صبر نلری او ژړا وونه نه شی زغملی.

باید ووایم چی نه! داسی نده قسم په خدای (ج) زما اوښکی تویول پدی اساس ندی چی ګنی صبر نلرم او د مشکلاتو او تکلیفونو زغم نشم کولای.

ضرور باید ووایم چی رښتیا هم له سترګونه می اوښکی څی خودا اوښکی هم ندی بلکه وینی دی چی زما او زما پشان د ډیرو خلکوله سترګو د اوښکو په ځای یوازی او یوازی د یوه ارمان دنه پوره کیدوله کبله توئیږی کله که هغه ارمان پوره شی داد وینو اوښکی به هم بیا زمونږ له سترګونه بهیږی.

باید ښکاره کړم چی: هغه ارمان چی د هغه په سر د وینو اوښکی له سترګو بیوم د ټولو مجاهدینو په یوه صف، یوه سنګر، یوه تنظیم او تر یوه قوماندی لاندی راټو لیدل دی. کله چی ټول مجاهدین په یوه صف، یوه تنظیم او یوه سنګرکی سره راټول او د کفر او الحاد په خلاف په یوه اواز ودریدل بیا به زما او د ټولو مسلمانانو ارمان پوره شی او هله به مو له سترګو اوښکی نګوری!

پوهیږم چی د کفر په مقابل کی د مسلمانانو کامیابی او ناکامی دواړه د مسلمانانو بری او کامیابی ده، پدی شرط چی ټول مسلمانان متحدوی، او د کفر او الحاد په مقابل کی کامیابی او ناکامی دواړه د مسلمانانو ناکامی ده پدی شرط چی مسلمانان متحدنوی ځکه چی دلته به له مونږ نه د خدای (ج) هغه امر چی د اتفاق او وحدت په هلکه یی را ته فرمایلی دی یی عمله پاته کیږی نوکه کامیاب هم شو ناکام یو، اوس ستاسی وظیفه ده چی زما او د ټول مجاهد ولس دا ارمان به د هر مسلمان غوږ ته رسوی چی د خوږیدلی مسلمان ولس تر سترګو د اوښکو په

ځای ویني جاري شوي درسل غواړي اوکه درسل نشي لري نه ده چي ددی مظلوم ملت مترګی به ړندی شي او داسي به ړندی شي چي بیابه بی د روغیدو هیڅ امکان نوی، او درسل بی یوازی او یوازی د مسلمانانو یو والی ، یو والی او یو والی ده اوبس.

د ټولو شهیدانو غم ځپلی سپین ږیری زیاته کړه.

زما مجاهدو مسلمانو ! که غواړی چي خدای (ج) له ځان نه راضی وساتی نو د انسان طمع او بندګی له ځان له سره وباسی کله هم دا فکر ونکړی چی د خدای نه پرته دبل په دربار کی ځالته قرب پیدا کړم هغه به زما په جهاد اویا اخلاص خبرشی ، دمحبت په سترګه به راته وګوری او دا فکرونه له ځان سره په لرلو نه یوازی دا چی نیک عملونه مو هیڅ ځای نه نیسی بلکه وایم چی د خدای (ج) په لارکی او د خدای(ج) د دین لپاره نه جنګیږی او نه د هغه (ج) د دین مجاهدین یاست د چا لپاره چی د قرب طمع لری د کوم موقف لپاره چی هلی ځلی کوی د هغه لپاره جنګیالی یاست خدای خبر چی هغه هم درنه راضی

وی اوکنه.

کله چی د عبدالرحیم بابا خبری خلاصی شوی خدای پامانی مورا واخیسته دواړه (زه او ملګری) په فکر کی روان وو او هر یوه له ځان سره د سپین ږیری بابا په خبرو غور کا وه ځکه چی زه او هغه هم د یوبل په نوم د یوی مسلمانی جبهی له مجاهدینو سره جنګیدلی وو.

چی د یوبل نه موپوښتنه وکړه او د بابا خبری مورا مخ ته کړی دواړو په ځینو مخکنوناوړه کړو وړو اعتراف وکړ چی دا اوها عملونه مو دبل د رضا لپاره کول .

ربنتیاهم د سپین ږیری بابا وینا زمونږ د هدایت سبب شوه ، خپلو تیمګړ تیاوته متوجه شو او وعده مو وکړه چی لد ینه وروسته به یوازی او یوازی د خدای لپاره هلی ځلی کووا وله ټولو انسانی بندګیو او غلامیونه به ځان ساتو چر ته چی د خدای او د بل دامر مقابله راځی د خدای (ج) غوښتنوته به ترجیح ورکوو . که په هر قدم کی مودا عزم پیاده کړ نو ربنتیا چی مسلمان به یو او په اسلام به مو عمل کړی وی. ومن الله التوفیق

محمد معروف «فروغگر»

دیگرگونی وهدف

بمعیار هاییکه میاندیشیم و اسباب تفکر ما را فراهم میسازند ، بمو ازینیکه میسنجیم و قضاوت و حکم و تصدیق بر آن مرتب میگردد و نمودار میشود ما به شیوه هاییکه سخن میگوییم و بر خطوط تصورات پلان شده مرور میکنیم و بازتابهایی از اندیشهٔ مان را در گفتگو وقالبهای کلمات موزون تبارز میدهیم ، به سبک و اسلوبی که عمل میکنیم و در دنیای ملموس ، مورد قضاوت همگان قرار میگیریم، اینها همه و همه با تمام شاخ و برگ و بارشان نمودی است از نمودهای جریان دیگر گونی که همه قوای ما را - بسوی هدفی قاطع بسیج و توجیه میکند.

عناصر و پدیده هاییکه در دنیای مشهود و ایدیالی اجزای دیگرگونی را میسازند ، توأم با مدها و جذرهای زندگی مان با سرعت برق آسایی قافله عمر ما را همراهی میکنند و با شخصیت ما یکجا میجوشند و در بوتهٔ سازندگی و آبیاری و آبدیدگی های سرشت مان در حالت پیدایی و پنهانی در امر وصول بهدف باما شانه میمالند. سکونت این عناصر در کرانه های ناپیدای آینده ها ، یورش سیل آسای - کار و انهای بشریت را بدرقه میکنند و در فرازونشیب های تاریخ و جامعه شناسی ، سیکالوژی و روانکاوی و در مجموع ایدیولوژی و جهانبینی با درخشش خاص و تعیین کننده ، میتابند و چاچراغی از رهنماییها و هدایت برفراز راه ما روشن میدارند و از ارائه طریقت گرفته تا ایصال به مطلوب که همانا - هدف است از یاری و پاسداری و تیمارداری ما دریغ نمیورزند.

امواج توفنده ییکه از بحار تپشگر زندگی گل میکنند و شانهٔ میگیرند پیوسته با تلاش چشمیگر آویختن و خزیدن و جهیدن و افتیدن و باز خاستن ، نغمهٔ دلآویز دیگرگونی و انقلاب را سرودن میگیرند و زندگی خود همراه با حرکت و پیدایی است که طمطراقانه میخیزد و تنه میگیرد و با آهنگ خاص دیگرگونی - برگ و برمیدهد و دیگرگونی است که با نشانه های خاص «شأن انسانی» انسان و جهان را ازلی هدفی نجات میدهد و به هریک از پدیده های طبیعت تعیین هدف مینماید.

دیگرگونی نام زندگی است و هدف پدر آن که به جز این دو مفهومی ندارد و اگربدمد درگله حیوانات است نه در جمع انسانها - در درازای زندگی انسان در کره زمین سایه وار قدمهای او را تعقیب مینماید و لمحه به لمحه در حرکات و سکنات او رسم نوی پیریزی میکند و طرح جدیدی میافگند ، شالوده دیگرگونی مستثنی از هدف عمومی اهداف خصوصی ای دارد که با متودها و تکنیکهای خاص ارزیابی و ارزشنمایی ، عهدهٔ تعمیر فکری و جسمی پیکره فرد و اجتماع را - یکسان بدوش میگیرد و «بشاهراه» هدف میدود.

اگرگپ از دیگرگونی تعمیری است پای ایمان

درمیان است و دین مقدس اسلام ، و اگر میخواهند این موهبه را جاهلانه توجیه کنند اشتباه کرده اند و بیراهه رفته اند ، خدا(ج) فرماید :

والعصر ان الانسان لفی خسر . الا الذین امنوا
وعملوا الصلحت .
وتواصوا بالحق .
وتواصوا بالصبر . (سورة العصر)

ترجمه : قسم به زمان ، هر آیینه انسان، همانا درزیان است ، مگرکسانیکه ایمان آوردند ، وکارهای نیک کردند، و توصیه بحق نمودند و توصیه وشکیبایی (اجر ، ثبات و استقامت) کردند .

عنصر ایمان که هسته دیگرگونی اعتقادی را میسازد ـ در واقع ایدیولوژی و جهانبینی ما را که تاپای جان ما را همراهی کند وضع و سامان میدهد. جامعه توحیدی و افراد مؤمن آن که در مسیر جریان همین دیگرگونی قرار دارند ـ در رسیدن به هدف که تحقق عدالت اجتماعی اسلامی و رهایی انسان ازطاغوت است از هیچ نیروی اهریمنی بیم و هراسی به دل راه نمیدهند و با شعار عمل صالح و امر بالمعروف و نهی عن المنکر شالوده زندگی ایمانی و عقیدتی را پیریزی میکنند و با عالمی از اطمینان و جمعیت خاطر زمین و زمان را که ، ما در تاریخ و جامعه است تغییر میدهند و به ثبات و استقامت و صبر و شیکبایی در راه رسیدن به هدف ، ناملایمات را خورد و ریزه میکنند از مرزها میجهند و معتقد میشوند که :

«انقدر هست در آیینهٔ من مایهٔ نور ، که به هرزره دو خورشید نمایم تقسیم» ، خود را باز میبایند و بساط نومیبافند و گلیم استبداد را از روی زمین میچینند .

افراد جامعهٔ توحیدی که سرنوشت ساز زندگی دنیا و آخرت را ایمان میپندارند ، همه برآنند ، که انسان این موجود طبیعی و ماورای طبیعی که در رابطه با زمین وابستگی های ماورایی دارند و در تصورات ایمانی شان گاه گاهی عملاً از بستر خاک به افلاک میپرند ، از سایر جنبنده‌گان روی زمین تاج کرامت ربودند و طغرای اصالت ، بناء در اشتباه افتاده اند کسانیکه این موجود اصیل خلافت خداوندی را همجد میمون پنداشتند ـ و اساسات دیگرگونی عدلی انسان را در فلسفهٔ حیوانی «تنازع للبقاء» خلاصه کردند ، بیراهه رفتند؛ کسانیکه باافتضاح ددمآبانه ، دنیا را ملعبهٔ چهار اصل د یالیکتیک میانتهی ساختند و آتشی از کشمکشهای جهانسوز «جنگ بر سر ، سرمایه» افروختند.

دیگرگونی آن نیست که تحت البحری ها ساختند و بمبهای آتوم و هایدروجن تهیه و تعبیه کردند و ایستگاهای فضایی احداث نمودند و . . . ـ جهان را باتمام دار و مدارش به لبه پرتگاه نیستی نزدیک نمودند و نه هدف از زندگی انسان نابودی خود و جهان ، بلکه دیگرگونی آن است که وابستیگهای انسان را از دد زیستن و دد پاییدن ـ و دد منشانه یورش بردن و با دیگر حیوانات هم جنگل و همگله شدن قطع کند و انسان را در جاده انسان و هویت انسان بازآرد.

دیگرگونی ییکه اسباب و وسایل نجات بشریت را فراهم سازد آن است که هدف اساسی خلقت باموازین، شرایط و ظروف خاص انسانسازی در جهت تحقق هدف «وما خلقت الجن و لانس الالیعبدون» و در نقطه مقابل «افحسبتم انما خلقنکم عبثا؟» و در راستای زندگی سه بعدی انسان که در «منها خلقنکم و فیها نعید کم و منها نخرجکم تارة اخری . . .» مطرح است ، بدون اعتراض در اطوار و ادوار زندگی

پیاده گردد وتلاشی درجهت برآورده شدن هدف خلقت بکار بسته شود که دامان کثیف فساد از بحرو برو جوسماء باقلع وقمع همه جانبهٔ فتنه برچیده گردد ، لابدی است و بدیهی که بازهم سررشته امور را خداوند متعال بدست انسان میدهد و عنصر ایمان را توأم باعمل صالح در نقش دیگرگونی و سازندگی و تحقق هدف مؤثر نشان میدهد :

قد افلح المؤمنون : الذین هم فی صلوتهم خاشعون. . . . حقا که نجات یافتند «سومنان» (از همه وابستیگها و تعلقات طاغوتی و شیطانی و غیر انسانی) آن مؤمنانیکه (باشعار نیایش به پیشگاه افریدگار واقعی جهان به عجز و نیاز سر فرود آوردند) و نماز بخشوع (که معراج مؤمن است) ادا کردند. . . . عارفی گوید:

ما سوی الله را مسلمان ، بنده نیست
پیش طـاغوتی سرش افگنـــده نیست

زندگی مسلمان که از کلیهٔ «وانتم الاعلون. . . رنگ میگیرد ، در هرآنی نسبت به آن دیگر پرکیف تر اموزنده ترو سازنده تر است ، او باهمبستگی و و وابستگی منبع سطمئن در هر مرحله یی از زندگیش شانی میبیند و تغییر و دیگرگونی یی،حرکتش رونق میبابد و در حالیکه خود بسوی هدف برین خلقت انسان میشتابد ، خطی روشن از قدم پایهایش برای آسده‌گان و آینده‌گان در قلب بعد های زمان و مکان ترسیم مینماید. خاصیت دیگرگونی ، که در جبلت انسان از آوان کودکی رسوخ میبابد - در ، در ازای مراحل تکاملی جسمی وروانی دستخوش یکسلسله عوامل فردی و اجتماعی گردیده و ازآنجاییکه رسول الله(ص)فرماید :

«کل مولود یولد علی فطرة الاسلام . . . . »جوامع و سنن اجتماعی الحادی باوصفیکه کودک بفطرت اسلام تولد یافته است در تربیه او تاثیر منفی نموده و او را از دیگرگونی مثبت باز میدارند اما کودکی که در جامعه مؤمن پا به عرصه وجود میگذارد از فطرت اسلام به فطرت اسلام قدم مینهد و از جهت مثبت به جهت بثبت - و اگر جامعه یبکه کودک در آن تولد یافته است از جامعهٔ خورد تا بزرگ یکسره اساسات اسلام را از روی واقعیت دستور العمل روزمره زندگی قرار دهند ، شک و تردیدی نیست که کودک تاآوان رشد و جوانی ، استعدادی در خود و جامعه اش سراغ کند که بفحوای «ان الله لا یغیر مابقوم حتی یغیر و اما بانفسهم».

:(هر آیینه خدا(ج) تغییر نمیدهد حالت (فردی ، اجتماعی ، اقتصادی ، سیاسی. . . .) قومی را تا آنگاه که خود آنچه در نفوس آنها است تغییر ندهند و با دیگرگونی و انقلاب فطرت همنوا نگردند). چرخهای بزرگ تاریخ را که همهٔ ارزشهای انسان در او نهفته است (از مسایل فرد گرفته تاپیشا مدهای زندگی اجتماعی. . . .) تغییر جهت دهد و بار بودن طغرای خلافت ذعامت و قیادت است را بعهده گیرد.

فلسفه بعثت انبیاء علیهم الصلواة و السلام و به دوش کشیدن بار امانت نبوت و رسالت روی تعمیر کاخ عبودیت خالق کاینات و آزادی از همه طاعتها و بندگیهای صاحبان زر و زور و تزویر و مستکبرین بی مهار ، استوار بوده و دیگرگونی یی را که فطرت خداوندی در قلمرو آب و گل و وجدان و دل به راه می اندازد به عهده گرفته اند - تا آنکه زمان ختمی مرتبت محمد رسول الله صلی الله علیه وسلم فرانیرسد و باندای ملکوتی :

تبارک الذی بیده الملک و هو علی کل شیٔ قدیر الذی خلق الموت و الحیوة لیبلوکم . ایکم احسن عملا .

(صاحب برکت است ذاتیکه ملکیت وفرمانروائی کون و مکان و جسم و جان بدست اوست و او به هست و نیست همه چیز توانا است، ذاتیکه مرگ و زندگی را آفرید، برای اینکه شما را در بوته آزمایش قرارده‌د که کدام یک از شما (درمیان این دو) دست بعمل صالح میزنید (و هویت اصیل انسانی را بمقتضای فطرت در هویت تان باز میگردانید)، سؤالهای از کجا آمدم؟ برای چه آمدم؟ و کجا میروم؟ مفهوم مرگ و زندگی چیست؟ جهان ابد آباد و موقت کجا است؟ راباً دیگرگونی خاصی که خصوصیت رسالت حضرت محمد(ص) است، بین مرگ و زندگی ـ و دیگرگونیهای که بین این دو اصل سرازیر میشود ارائه فرمود.

برهمه روشن است که دیگرگونی به کمال میگراید و از بزرگی و جلال به ملکوت جمال، انبیاء علیهم الصلوة و السلام آمدند تا هریک بنو به خود وضع جهالت بار بشریت را تغییر دهند و دنیای نابسامان انسانیت را سرو صورت درست، تاجاییکه مقتضیات، ظروف، شرایط و استعداد های امم؛ برداشت میکرد، فطرت دیگرگونسازلم یزلی را در جهت تعمیر و کمال آنها بکار بردند و هریک دیگرگونیهای مخصوص رسالتش را در جهت ایصال به هدف تنظیم ورهبری کردند، این دیگرگونیهایکی پی دیگر با اشغال سنگرگاهای هدف و امحای طاغوت آمدند و رفتندوجای شان را به آینده گان خالی‌کردند، به سلسلهٔ این آمد و شدها، زمان ختمی مرتبت و ختم النبوت فرارسید و در پایان کار تنظیم و دعوت که برنامه کاملی از رسیدن بهدف مهیا بود و کار انجام شده بود، روز**حج** وداع، رسول خدا(ص) ایصال بهدف را از زوایای قرآن کریم این نسخهٔ شفا کامل و نهایی رنجها و آلام بی پایان بشریت به حضار و کافه است چنین اعلام داشت:

«الیوم اکملت لکم دینکم و اتممت علیکم نعمتی و رضیت، لکم الاسلام دینا.»

امروز کامل کردم برای شما دین شما (اسلام) را و تمام کردم برشما نعمتم را و خوش شدم براینکه اسلام دین شما است.

اصول دین نجات بخش اسلام بکمال و نضج و پختگی رسید و به دسترس آمده‌گان و آینده‌گان قرارگرفت که تاجهان آباد است طبقه به طبقه ـ قرن به قرن و زمان به زمان باثر دیگرگونسازیهای اسلام، جوامع بشری دیگرگون خواهد شد و اهداف مقدس فطرت تحقق خواهد پذیرفت. (ولن تجدلسنت الله تبدیلا) (صدق الله العظیم).

جانباز سرفراز

ایمان او ثبات

۱- ومن الناس من یعبد الله علی حرف فان اصابه خیر اطمئان به وان اصابته فتنة انقلب علی وجهه خسر الدنیا والاخرة ذالک هوالخسران المبین. (سوره حج ٤ آیه)

ترجمه : ځینې داسې خلک هم شته چې د خدای عبادت او بندګي د ځنډی په حال کښې کوی نو که فائده ورته ورسید له داده کیږی او که له کوم از میښت سره مخامخ شونو بیرته په څټ ګرځی داسې خلکو دنیا او اخرت دواړه له لاسه ورکړل دا ښکاره تاوان دی.

تشریح :

پورتنی صفت د هغو بې هدفو - او بې ارادو خلکو دی چې اسلام خو قبلوی لکن د ګتې لپاره - چې آرام او له نعمتونو یک ژوند ئې په برخه شي - او چې که هم د خدای په لیار کښې له ستونزو او کړاو نو سره مخامخ کیږی - تندی یې - ګونځې - او نژدی وی چې له اسلام او هر څه څخه توبه ګار شي مګر مؤمن چې هر زمکه د خدای خلیفه دی لاندینی صفات لری عن صهیب قال قال رسول الله صلی الله علیه وسلم .

۲- عجبالا مرالمؤمن - ان امره کله له خیر - ولیس ذلک لاحد الا للمؤمن - ان اصابته سرا شکر - فکان خیر اله ، وان اصابته ضرا صبر فکان خیر اله .

(رواه مسلم)

د مؤمن کار د تعجب وړدی ټول کارونه ئې په ګټه دی . او دا نیک بختی یوازی د مؤمن په برخه او هغه دا چې : که له خوښي سره مخامخ شي - شکر پری کوی نودایي خیر او که له غم سره مخامخ شي - صبر پری کوی دائی هم خیر او ګټه.

۳- عن حذیفه قال قال رسول الله صلی الله علیه وآله وسلم :

لا تکونوا امه تقولون ان احسن الناس احسنا وان اسأ واظلمنا ولکن وطنوا انفسکم ان احسن الناس ان تحسنو ان اسأ وافلا تظلموا. (مشکوه باب الظلم)

هر رنګي باید نشي چې ووائی : که خلکو ښه کول لومونږ به هم ښه کوو او که خلکو بد کول لومونږ به هم ظلم کوو - لکن د خپلو ځانو واګی په لاس کښې ونیسی که خلکو ښه کول تاسو هم ښه کوی او که خلکو بد کول نو تاسو ظلم مه کوی.

تشریح :

په خدای ایمان لرونکی بنده پر یو مستقیم خط چې هغه د خدای خط دی په خورا پوره باور او کلکی ارادی سره مخ په وړاندی ځی .

که له کامیابیو او خوښیو سره مخامخ کیږی شکر او د خدای منته پر ځای کوی اولاپسی وړاندی وړاندی قدمونه اخلی .

او که له ستونزو سره ئی پښه تکر خوری نو ثبات متانت او تصمیم له لاسه نه ورکوی که څه هم ټول نړیوال ئې مخالف هم وی (پاک او مستقیم

فرمانِ الٰهی

بسم الله الرحمن الرحیم

فالذین هاجروا واخرجوا من دیارهم واوذوا فی
سبیلی وقاتلوا وقتلوا لاکفرن عنهم سیٔاتهم
ولادخلنهم جنّٰت تجری من تحتها الانهار ثوابًا
من عِند الله ط والله عنده حسن الثواب -

"اٰلِ عمران : ۱۹۵"

ترجمه :

انانیکه هجرت کردند و از خانه های خویش بیرون رانده شدند و رنجانیده
شدند در راه من ، و جنگ کردند و کشته شدند ، هر آئینه دور خواهم کرد از ایشان
گناهان شانرا و هر آئینه داخل خواهم کرد ایشانرا در باغهاییکه در زیر آن جویها
جاری اند از روی پاداش از جانب خُداوند . و نزد او ح پاداش نیک است .

خط نه پریږدي) .

ما اصاب من مصیبة فی الارض ولا فی انفسکم الا فی کتاب من قبل أن نبرأ ها ط ان ذلک علی الله لیسیر ط

لکیلا وتا سوا علی ما فاتکم ولا تفرحوا بما اتکم ط (سوره حدید ۲۲ - ۲۳ آیتونه)

هیڅ داسې غم نشته چې په ځمکه راځي یا ستاسو پر نفسونو پر یوزي - او هغه دې موږ له پیدا کیدلو څخه مخوا په کتاب (تقدیر) کښې نه وي لیکلي . دا د خدای لپاره ډیر اسان دي (دا د دې لپاره کوي) چې تاسو پر تاوان او نقصان مایوسه نشي او پر هغه څه چې خدای درکړي دي (د حدنه زیات) خوشحاله نشي..

تشریح :

د مؤمن ژوند له اطمینان څخه ډک ژوند دی ځکه هر څه چې ورته پیښیږي پوهیږي چې دائی ورته لیکلي وو .

نه ئې غمونه ما تولای شي - او نه ئې خوشحالي بې لیاری کولای شي بلکه لکه څنګه چې عکرمه رضی الله عنه فرمائي ځان سنبالوي (هر څوک د انساني فطرت په اساس خوشحالي او غمونه دواړه ویني - لکن تاسو د خوشحالي په وخت کښې شکر وکړي او د غم په وخت کښې صبر) .

عن ابی هریره(رض) قال- قال رسول الله صلی الله علیه وسلم :

المؤمن لقوی خیر واحب الی الله من الضعیف وفی کل خیر - احرص علی ما ینفعک واستعن بالله ولا تعجز وان اصابک شی فلا تقل :

اوانی فعلت کان کذا وکذا ولکن قل قدر الله ماشاء فعل .

فان لو تفتح عمل الشیطان .

له حضرت ابو هریره(رض) څخه روایت دی چې رسول الله(ص) فرمائي :

تنومند او قوي مؤمن لوی خدای ته د ضعیف مؤمن په نسبت زیات ګران دی په هر یو کښې خیر شته .

د هغه څه چې تا ته ترې فایده درځي د لاس ته راوړلو لپاره هڅه او چالاکي وکړه - له خدای نه کومک وغواړه لاس تر زنې مه کینه - که کم تکلیف درته پیش شو نو داسې مه وایه چې که ما داسې کړي وای نو داسې او داسې به شوی وای مګر ووایه د خدای تقدیر و - څه ئې چې اراده وه هغه وشو - ځکه چه د (یعنی که) کامه د شیطان د عمل لیار خلاصوي .

تشریح :

په حدیث شریف کې له قوي مؤمن څخه هغه مؤمن مراد دی چې د پخې او کلکې ارادې - خاوند دی د حق او واقعیت په مستقیم خط په پوره اطمینان - او پوره داډ سخ په وړاندې ځي او له ناتوانه مسلمان څخه مراد هغه مؤمن دی چې له کلکې ارادې څخه محروم او د کوچنیو کوچنیو مشکلاتو په وړاندې ماتې خوري - تل د شک او تردد په نه رغیدونکې مرض اخته او تل یې تکرار وی - که داسې مې کړي وای داسې به شوی وای او داسې به نوی شوی او . . . او . . .

اینما تکونوا یدرککم الموت ولو کنتم فی بروج مشیده . (سوره نساء ۷۸ آیه)

چیرته چې واست مرګ به موراګیر کړي - که څه هم په کلکو او محکمو ماڼیو کښې واست .

الک میت وانهم میتون . (سوره زمر . ۳ آیه)

ای (پیغمبره) ته مړکیدونکی ئی او د وی (ستا مقابل خلک) هم مړه کیدونکی دی .

کل نفس ذائقة الموت وانما توفون اجورکم یوم القیامة فمن زحزح عن النار وادخل الجنه فقد فاز - وما الحیوة الدنیا الا متاع الغرور .

(سوره ال عمران ۱۸۰ آیت)

هر نفس څکونکی د مرګ دی ستاسو مزدوری به خامخا د قیامت په ورځ تاسوته پوره درکړای شی - نو څوک چی د لورنه وساتل شو او جنت ته ننویستل شونو همدا کامیاب شو.

دلیږی ژوند بی له غولونکی متاع څخه بل څه نلری.

تشریح :

مؤمن څکه له مرګ څخه نه داریږی چی مرګ له ژوند سره تړلی دی - او په یوه ساه کښی به هرو مرو دی مرحلی ته رسیږی که مسلمان وی که کافر - پیغمبر، ولی او بل نیک سړی وی او که فاسد ظالم او . . .

دا ټوله دنیا کوم دوام د ارځیز ندی - دوام دار یوازی اخروی ژوند دی - او بس . نو پس هغه څه چی حتمی بی له استیازه په معین وخت کښی راځی د مؤمن لپاره هیڅ د دار عامل نشی کیدای .

له منافقانه اعمالو څخه ځان ژغورل :

عن ابی هریره رضی الله عنه قال - قال رسول الله صلی الله علیه وآله وسلم : ایة المنافق ثلاث زاد مسلم وان صام وصلی وزعم انه مسلم ثم اتفقا اذ احدث کذب واذ اوعد اخلف واذا ائتمن خان .

(متفق علیه)

له حضرت ابی هریره رضی الله عنه څخه روایت دی چی رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمائی . د منافق نښی دری دی .

په مسلم شریف کښی ورسره زیاته شوی چی که څه هم روزه ونیسی او لمونځ وکړی او د مسلمانی دعوه کوی.

بیا په بخاری او مسلم شریف دواړو کښی لاندی نښی په اتفاق سره راغلی دی :

۱- کله چی خبری کوی درواغ وائی

۲- چی وعده وکړی نوماتوی یی

۳- او چی باور پری وشی خیانت کوی

عن عبدالله بن عمرو قال - قال رسول الله صلی الله علیه وآله وسلم : اربع من کن فیه کان منافقاً خالصاً ومن کانت فیه خصلة منهن کانت فیه خصلة من النفاق حتی یدعها.

اذا ائتمن خان واذا حدث کذب واذا عاهد غدر واذا خاصم فجر (متفق علیه)

رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمائی :

څلور دی چی په چا کښی پوره موجود شول نو هغه کامل منافق دی - او که په چا کښی کوم یو له دوی څخه وی نو په هغه کښی د منافقت یو خوی دی ترڅو ئی چه پریږدی.

۱- چی امین وګڼل شی خیانت کوی

۲- چی خبری کوی درواغ وائی

۳- چی وعده وکړی ماتوی ئی

٤- او چی په جنګ شی نو پوچ وائی (تیری کوی)

تشریح :

پورتنی هر عمل منافقانه عمل دی - لدوی پغیر نورو اعمالو ته هم منافقانه عملونه ویل شوی : لکه قرآن کریم فرمائی (واذ اقاموا الی الصلاة قاموا کسالی) کله چی لمانځه ته پورته کیږی نو په ناخوښی

سره پورته کیږی : او هم نور په ګڼو ایتونو او احادیثو کښې ښودل شوی مؤمن باید لدی ټولو څخه عقیدة او عملاً ځان په کلکه وژغوری .

سختی او نرمی :

والذين معه اشداء على الكفار رحماً بينهم.
(سوره فتح ۲۹ آیه)

کوم خلک چی له (محمد صلی الله علیه وسلم) سره دی هغه په کافرانو خورا سخت او په خپلو منځونو کښې خورا مهربانه دی .

تشریح :

د سختی او نرمی معیار یوازی او یوازی له الله(ج) سره تر ارتباط پوری اړه لری پورتنی مبارک آیه (۲) حکمه بیان کړی .

۱- دا د مسلمان صفت دی چی پر کافرانو او د خدای پر دښمنانو به سخت وی چی تشریح ئی په لاندی مبارک آیات سره شوی.

لا تجد قوماً يؤمنوا بالله واليوم الاخر يوادون من حاد الله ورسوله ولو كانوا اباءهم او ابناءهم او اخوانهم او عشيرتهم. سوره مجادله (۲۲) آیه

ته به هیڅکله داسی ونه مومی چی کوم خلک پر خدای او قیامت ایمان لری له هغو خلکو سره دوستی وکړی چی د الله او د هغه د رسول نه یې مخالفت کړی وی . که څه هم هغه ئی پلرونه یائی زامن - یائی ورونه یائی د کورنی خلک وی .

۲- مؤمنان په خپلو مینځونو کښې خورا مهربانه وی . ان تر دی چی له خپلی خوښی څخه د بل مؤمن ورور خوښی لومړی ګڼی . لکه چی لاندی مبارک آیه ئی بیانوی.

۳۱- يحبون من هاجر اليهم ولايجدون فى صدورهم حاجة مما اوتوا ويؤثرون على انفسهم ولوكان بهم خصاصه. (سوره حشر ۹ آیه)

دوی (انصار) له هغو مؤمنانو سره چی دوی ته ئی هجرت کړی مینه لری. او دوی مهاجرینو ته چی د (غنیمت له مال څخه) څه ورکړل شی نو (انصار) په زړونو کښې هم د هغو مالونو په لور امید نلری - او نورو ته پر خپلو ځانو ترجیح ورکوی که څه هم دوی (انصار) په خپله هم په احتیاج کښې وی.

۳۲-عن ابى امامة رضى الله عنه قال - قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : من احب لله وابغض لله واعطى لله ومنع لله فقد استكمل الايمان.

ابو داود - ترمذی

له ابو امامة رضی الله عنه څخه روایت دی چی رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلی چا چی د الله لپاره دوستی وکړه- او دالله لپاره ئی دښمنی وکړه- د الله لپاره ئی ورکړه وکړه او د الله لپاره ئی لاس ونیولو نو په تحقیق سره ئی ایمان کامل کړ .

د ایمان ګټی :

ولاتهنوا ولاتحزنوا وانتم الاعلون ان كنتم مؤمنين : (آل عمران ۱۳۹ آیه)

تاسو مه سستیږی - مه غم ژړن کیږی تاسو بری من ئی که چیری تاسو مؤمنان ئی.

سست مشوید! وکافران را بصلح مخوانید که شما برترید و خدا(ج) با شما است. وهرگز خدا(ج) اعمال تان را کمتان نکند. (سوره محمد: ۳۵)

ولا تقولوا لمن يقتل في سبيل الله اموات بل احياء ولكن لا تشعرون

خونین کفنان راه حق

یکی از مؤهبت های فیاضی که بانزولش سپیده دم هدایت و فلاح برافق مدآلود جامعه بشری می دمد ، و با درخشش بی پا یانش تابندگی طلیعه «رحمت» به مرحله کمال و تتمیم می رسد ، عبارت از همان سنت لایتغیر الهی است که هرگاه اهریمن شب های ظلم و ستم به جامعه ای مسلط شود و ابو الهول فساد و جهل مردمان سرزمینی را بزنجیر بکشد. و یا آنکه فرعونی ستم پیشه بر مردمان جامعه ای طبل و کوس عصیان و ستم گری بنوازد و بار و برج قصر هایش را برفراز حمجمه های درهم شکسته مظلومان و دردمندان بنالهد.

ناگاه در برابر این اهریمن ، ابوالهول و فرعون بیدادگر مردانی قیام میکند که مهبط نور خدا(ج) و مظهر هدایت و رسالت الد.

این داعیان بزرگ با خدای شان میثاق و تعهدی می بندند و تعهدی که برطبق آن این شیفتگان حقیقت باید پروانه وار در آتش عشق الهی بسوزند، و باخون نشان محراب شهادت و ایثار را لاله گون سازند. و روشنائی وهاج این تعهد مقدس و ملکوتی در هر زمانی از ناصیه منور این نیک مردان می تابد. و درگیردار مبارزه و قیام برعلیه فراعنه و طواغیت ، عده ای ازین بزرگ مردان برمواعده باصفای خویش باخداوند عالمیان وفا نموده شهید می شوند و عده ئی منتظراند و هنوز کوله بار پر فتخار ولی وزین رسالت و دعوت را بدوش دارند ، تا آنکه آخرین باز مانده این قافله نور نیز به پیمانش وفا می کند و قهرمانانه تاج شهادت و قربانی برسر می نهد. در زمین مرد خیز ما نیز وقتیکه ملحدین جبار و مرتد برسرزمین ما حاکم شدندوایادی شیطان و اعوان ظلم و ظلمت میراث

دار غیرمسؤل زمامداری مردم ماگشتند! تا گاه در سال ۱۳۴۸ خداوند عزوجل عده ای از بهترین فرزندان این سرزمین را توفیق عنایت فرمود تا در برابر جباران و مارقین بشورند و باقیام شکوهمند شان رهگشای خورشید سعادت بار انقلاب اسلامی در کشور ما گردند.

تا اکنون که (۱۴) سال از آغاز این قیام حیات آفرین می گذرد عده این پیشتازان بزرگ به تعهد شان با خداوند توانا و مستعان وفاء نموده و دلیرانه شهادت را پذیرا شدند. که در جمله این ستارگان آسمان دعـوت و جهان، چهره درخشان و نورانی برادر شهید انجنیر محمد سعید برای همه سپاهیان اصیل نهضت اسلامی افغانستان آشنا و فراموش ناشدنی است.

او در سال ۱۳۲۸ در یکی از خانواده های با معرفت ومتدین ولسوال درزاب ولایت فاریاب پا به عرصه این جهان پرآشوب گذاشت و باتولدش به پدر دانشمند و بزرگوار خودمولوی نورالحق افتخار بخشید.

بسم الله الرحمن الرحیم

قال الله تعالی:

من المؤمنین رجال صدقوا ماعاهدوا الله علیه فمنهم من قضی نحبه و منهم من ینتظر و مابدلوا تبدیلا.

بامرور چند سال بعدبه اهتمام پدر علم پرورش روانه مکاتب ابتدائیه و متوسطه ولسوالی درزاب‌گردیده و بگونهٔ سائرشاگردان بدروسش ادامه داد، ولی این جوان دور اندیش وژرف نگر بدروس متداوله مکتب هم اکتفا نمی نماید و میخواهد از خرمن معرفت اسلامی در پهلوی سائر مصروفیت ها خوشه چینی نموده و خود را باحفظ

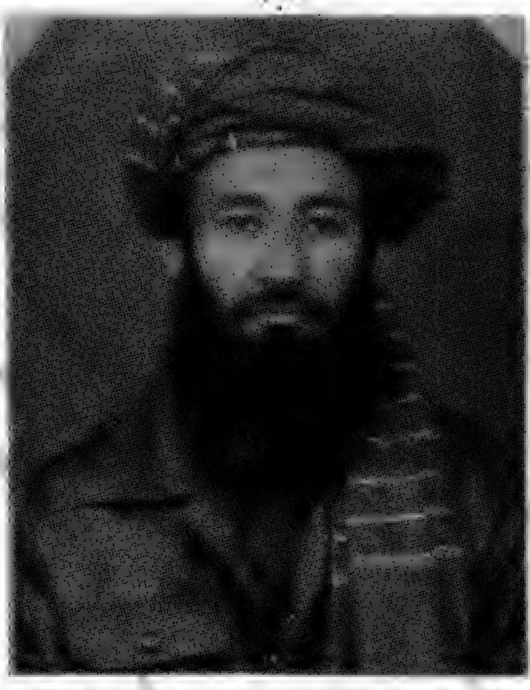

و نگهداری سوره های دلکش قرآن آشنا سازد، بحفظ چهار پاره از قرآن مجید کامیابی حاصل میدارد.

آری: این شهید همیشه جاوید انجنیر محمد سعید بود که با پشت سرنمودن دوره های اولیه مکاتب محلی به سال های ۱۳۴۸-۱۳۵۱ تحصیلات عالی خود را در دار المعلمین اساسی بلخ به پایان رسانید او در جریان تحصیلات خود فرد عادی نبوده که از محدوده صنفش بیرون فکر نکند و نسبت باوضاع نا به هنجار محیط همان وقت بی تفاوت بماند، بلکه شب و روز خود را ـ در تحریک و دعوت برادران هم فکرش به پایان می رسانید، و در برابر د شواری‌ها چون پولاد آب دیده استواری می کرد، هرگز از روی خوف و جبن تسلیم به شرایط غیراسلامی نمی گشت و تا آخرین‌رمق حیات‌مدافع حق و دین خدا بود.

سال های ۱۳۵۱-۱۳۵۳ این شهید باهدف که سرگرم تحصیل در پوهنځی پولی تخنیک بود در تاریخ زندگی این شهید راد مرد ـ درخشان ترین دوره می باشد، زمانیکه ندای دعوتگرانه جوانان مسلمان برهمه‌گوشه وکنار طنین افگنده بود او در حلقه جوانان مسلمان بحیث عضو متعهد خالصانه تلاش می کرد هر دقیقه حیاتش در ادامه آرمان پاک نهضت و انتشار پیام اسلامی آن می گذشت.

شهید انجنیر محمد سعید این چهره تابناک تحریک اسلامی کشور در سال ۱۳۵۴ که قیام های تاریخی تحریک اسلامی افغانستان پایهٔ های رژیم خ ن آشام‌داؤد را به لرزه در آورده بود بنابر انجام مسئولیتهای تحریکی اش‌همراه بایکی از بنیانگذاران نهضت اسلامی کشور شهید داکتر‌محمد عمر رهسپار ولسوالی کشم ولایت بدخشان گردید و آنجا بنابر تعقیب چند روزه سر سپردگان رژیم وقت، بوسیلهٔ مؤظفین دولتی گرفتار شده و او را بلاتوقف به زندان دهمزنگ انتقال دادند و در آنجا مدت دو سال در حلقه های فکری و درس با یاران وفا دار و ناموس ـ داکتر محمد عمر ـ انجنیر سیف الدین ـ مولوی حبیب الرحمن، شرکت جسته و از نظر فضایل و اخلاق دراعماق قلب برادران زندانی قرار داشت.

شهید انجنیر محمد سعید بعد از اینکه مدت دو سال را با قبول هزاران شکنجه و رنج به پایان رسانده بود در سال ۱۳۵۶ از زندان و حشتناک داؤد رها شد، و دولت دست نشانده وقت در همان سال او را جبراً به عسکری فرا خواند اما نتوانست باینکارهم او را در جایش ـ ساکت نشاند او درمیان فرقه عسکری هم، در ساز ماندهی مسلمانان تلاش می ورزید.

شهید انجنیر محمد سعید بدستور برادران نه تنها در ولایات بدخشان و تخار سرگرم مبارزه و دعوت بود بلکه در مناطق‌مربوط خود چون‌ولسوالی درزاب و گرزیوان موسس تحریک اسلامی به

شمار می رود وی بعد از فراغت از نظام عسکری تقریباً مدت دو سال از دست رژیم مارکسیستی ترهکی و امین ملحد بطور مخفی هرجا شب و روز مخفیانه تلاش کرد. با اینچنین تلاشهای گسترده و دامنه دار زمینه قیام عمومی را در ولسوالی درزاب فراهم آورده بالآخره درمیزان سال ۱۳۵۸ با قیام مسلحانه ولسوالی درزاب را اشغال و نخستین کمیته تحریک اسلامی را تأسیس نمود.

موصوف در راه هرچه بیشتر تنظیم مسلمانان منطقه کوشیده و تصمیم گرفت تا به پشاور رفته مشکلات منطقه را بعد از آنکه زمینه جهاد عملی را فراهم ساخت با مسئولین حزب در آنجا حل و فصل نماید. در برج قوس ۱۳۵۹ با تعدادی از مجاهدین بمعیت برادر دلیرومجاهد الجینر سهدی قومندان عمومی حوزهٔ طارق از راه ایران وارد پاکستان شد. در حمل ۱۳۶۱ مسئولیت تنظیم فاریاب و جوزجان را بعهده گرفت.

با بینش عظیم و تبحرانه در تنظیم گروپ ها و نحوهٔ نفوذ در هر دو منطقه فعالیت های بس اگاهانهٔ بعمل آورد.

زیرا فعالیت گروپها در منطقه بأثر تبلیغات سوء عناصر مشبوه و مفسدکه علیه زرمندگان واقعی اسلام براه انداخته شده بود مشکلات عظیمی را ایجاد میکرد که نمونه و شاهد بارزآن رزم ها و پیکار بی دریغ جوانان هدفمند در دو ولایت علیه مفسدین وگماشتگان دولت می باشد که در نتیجه بهترین جوانان هدفمند و انقلابی مان شهید این آرمان شده اند.

تشکل و اتحاد تنظیم های هفتگانه در جو پشاور وأثر ژرف و عمیق آن در منطقه انظار بسی از تشنه گان اتحاد را بسوی خود جلب کرد شهید موصوف از خاطرات دلخراشی‌که مبنی برتصادم گروه ها در منطقه داشت این اتحاد را رمز پیروزی مسلمانان شمرده و شجاعتمندانه در جلب و جذب مردم بسوی وحدت ویکپارچگی همت گماشت.

براساس عملکرد و اخلاص عمیقش نسبت به اتحاد در سال (۱۳۶۱) بحیث مسؤل مالی کمیته نظامی اتحاد ازطرف شورای عالی اتحاد مؤظف شد.

با کمال امانت و بردباری از یکسال بدینسو این وظیفه خطیر و مهم را پیش برد و بالآخره بقضا و حکم خداوندی در (۲۷) رمضان المبارک در یک حادثه المناک تصادم موتر داعی اجل را لبیک گفت.

انا لله و انا الیه راجعون

روحش شاد و یادش گرامی باد

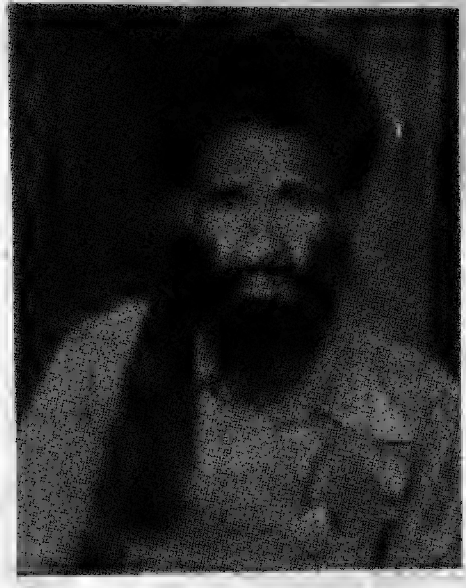

شهید ورور عبدالستار د بسم الله خان زوی د ننگرهار ولایت د خوګیانیو د ولسوالی د قیلغو د کلی په یوه دینداره کورنی کی زیږیدلی دی دینی زده کړه یی د همغی سیمی له علما ؤ څخه حاصلوله خو د ۱۳۵۷ کال د ثور د او وسی نیتی د فاجعی‌نه وروسته یی د اسلامی مسئولیت د درک‌په بنا زده کړه پریښوده او په‌اسلامی مبارزه یی پیل وکړ ترڅو چی د اسلام د لاری سرتیری مجاهدین د خوګیانیو سیمی ته را غلل د همغوی سره یو ځای شو. ده د شهید ورور ادم خان او له همغه و روسته د شهید ورور رسول‌خان سره چی د خوګیانیو د جبهی قوماندانان وه په ډیرو جګړو کی ګډون درلود او په حصارک ، خوګیانو ، سرخرود او چپرهارکی د ملحد رژیم په ضد و جنګید په پای کی په ۳-۱۰-۱۳۶۱ نیټه د سرهٔ استعمار د تیری کوونکو فوځونو د یوی لوی هوایی او مځکنی حملی په مقابل‌کی د زیات مقاومت‌کولولهو روسته د دوونور و همسنګرو ورونو سره یوځای شهید شو (انا لله و انا الیه راجعون).

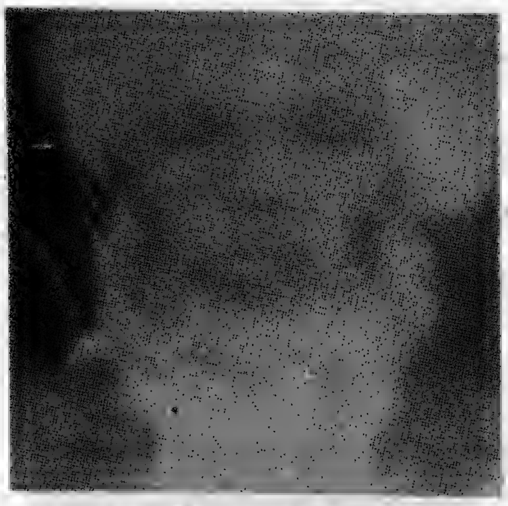

عبدالرحمن خان شهید فرزند فیض محمد مسکونه ولسوالی غورماچ ولایت بادغیس بتاریخ ۱۳۶۱/۵/۳ بدرجه شهادت رسید. (اناللهو انا الیه راجعون)

شهید انجنیر نصرت الله «نصرت»

در سال ۱۳۳۳ ه ش در ولایت لوگر دریک خانواده متدین وعلم پرور چشم بجهان کشود تحصیلات خود را الی فراغت از صنف - دوازد هم در لیسه امین الله خان لوگری بپایان رساند ، بعد از سپری نمودن امتحان کانکور پوهنتون شامل پوهنځی انجنیری کابل گردید .

شهید « نصرت » متعلم صنف دهم لیسه بود که شامل تحریک اسلامی افغانستان گردید او در دوره تحصیل پوهنتون نیزدر راه پیشبرد امور تحریک اسلامی زحمات زیادی را متقبل شد ، خصوصاً در زمان بوجود آمدن رژیم ملحد «ترکی» که برادران تحریکی پوهنتون مهاجر شدند ، مسئولیت امور تنظیمی تحریک اسلامی را در پوهنتون عهده دارشد ، او هنوز در صنف پنجم پوهنځی انجنیری بود که تعدادی از جواسیس دولت مزدور او را تعقیب و قصد گرفتاری اش را نمودند ، پیش از آنکه خلقی ها موفق بدستگیری او شوند خود را به ولایت لوگر رساند و در صف برادران مجاهدش قرار گرفت ، درآزاد ساختن علاقداری چرخ لوگر از دست خلقی های مزدور رول مهم را بازی کرد ، در جنگ هاییکه در سال ۱۳۵۸ بین برادران مجاهد ولایت لوگر و نوکران گوش بفرمان روسیه رخ داد ، اشتراک ورزید وفعالت های بارزی نمود او برعلاوه وظیفه مهمی که در تحریک اسلامی عهده دار بود لحظ ئی هم از جهاد مسلحانه کنار نمی گرفت ، در سال ۱۳۵۹ برعلاوه مسئولیت قبلی اش بحیث قوماندان حوزه علیا ولسوالی برکی برک تعین و مقرر گردید ، این برادر درآزاد ساختن ولسوالی برکی برک و امحای کندک سیار کماندوئی که همه روزاز مرکز ولایت الی ولسوالی رفت و آمد میکرد سهمی ارزنده را به عهده داشت ، شهید « نصرت » نه تنها در حوزه مربوطه اش بلکه در اکثر عملیات های چریکی در کابل ، چدران ، وردک ، محمدآغه و مرکز ولایت اشتراک مینمود .

شهید انجنیر « نصرت » در ردیف برادران مجاهد و مبارز تحریک اسلامی مقام ارزنده ئی داشت ، از اخلاق نیکوی اسلامی

برخوردار بود ، توکل به خدای بزرگ (ج) و نهراسیدن از غیر خدا ، دلیری وشجاعت وانعطاف ناپذیری در برابر سازش های غیر اسلامی یا خود فروختگان و بقایای دولت های فاسد گذشته از صفات ممیزه او بود .

شهید « نصرت » بعد از چهار سال جهاد مسلحانه دریک نبرد رویا روئی در مقابل روسهای وحشی و غلامان داخلی شان بروز دوشنبه ساعت چهار بجه مورخه ۲۱ جوزای سال ۱۳۶۱ بعد از شش ساعت مقاومت شدید بعد از اینکه تمامی مهمات شان به اتمام می رسد بایک عدهٔ ازهمسنگرانش بدرجه والای شهادت می رسد .

انا لله و انا الیه را جعون

معلم عبدالحنان شهید ،
ستارهٔ پرفروغ آسمان انقلاب

عبدالحنان شهید فرزند حاجی عبدالشکور درسال ۱۳۲۷ هش در دهکده زیبای نوبهار ولسوالی اندراب ولایت بغلان دریک فا میل مسلمان و متدین تولد گردید ، درسال ۱۳۳٤ هش به سن هفت سالگی اورا که شامل مکتب ابتدائیه سنگران نمودند، بعداز فراغت از صنف ششم آن مکتب ، در سال ۱۳٤۱ شامل دارالمعلمین مستعجل ولایت بغلان گردید ، بعد از سپری نمودن سه سال دوره تعلیمی در سال ۱۳۳۳ از صنف نهم فارغ و در سال ۱۳٤٤ هش شامل دارالمعلمین کابل گردید ، بعداز سپری نمودن یک سال تعلیمی از صنف دهم فارغ و به صفت معلم در ولایت بغلان مقرر گر دید و مدت شش سال وظیفه مقدس معلمی را صادقانه انجام داد ودر تربیه سالم نونهالان وطن از هیچگونه سعی و تلاش دریغ نمی ور زید , در سال ۱۳۵۱ هش در صنف یازدهم دارالمعلمین کندز شامل شد و بعد از دو سال تحصیل از صنف دو از دهم فارغ گر دید و بازهم وظیفه معلمی را برگزید و شروع به تربیهٔ شاگردان معارف نمود وچهره های کثیف کمونست ها را که اکثرا درلباس معلمین جای گرفته بودند تا نسل جوان مارا گمراه ساخته وحلقه غلامی روس و چین را به دست و پای آنها ببندند ، سخت افشاء مینمود و ومکر های زیر پرده شان رابر ملا میساخت .

در سال ۱۳۵۷ بعد از کودتای ننگین ثور مردم اند راب رابجهاد مسلحانه تشویق کرد ودرسال ۱۳۵۸ ولسوالی اندراب را آزاد ساخت ، معلم عبدالحنان که وظیفه قوماندانی عمومی مجاهدین ولسوالی اندراب راعهده دار بود ، شب و روز در راه پیشبرد امور جهاد تلاش میور زید واین وظیفه را صادقانه پیش می برد ، درسال ۱۳۶۰ راهی راه مهاجرت گردید ، وبعد ازمدتی دو باره عازم سنگرهای خونین جهاد شد و این وجیبه مقدس ، یعنی جهاد علیه دشمنان رنگارنگ اسلام را ادامه داد ، تا اینکه بتاریخ ۱٤ اسد سال ۱۳۶۱ بدرجه والای شهادت رسید .

(انا لله وانا الیه راجعون)

شهید ورور ملا نورالحق

آخونزاده د حاجی ملا عبدالباق زوی د کندهار ولایت د پنجوائی ولسوالی د صالحان د کلی او سیدوانکی ؤ نوموړی د دینی علومو

زده کړه تر ډېرې اندازې پورې
سرته رسولې وه خو په ۱۳۵۷
کال یې زده کړه پرېښوده او په
وسله وال جهاد یې پیل وکړ
دې یوتکړه راکټ ویشتونکی مجاهد
ؤ تر څو په ۴-۸-۱۳۶۰ نېټه
د سنګین په لاره باندې د دښمن
د مین په واسطه شهید شو.
(انا لله و انا الیه راجعون) .

شهید ورور شیر الرحمن د
حاجي سید الرحمن زوی په
۱۳۴۳ کال د ننګرهار ولایت د
خوګیانو د ولسوالی د وزیرو د
اصل خیلو دا کاخیلو په کلي کې
وزېږید ، لومړنی زده کړه یې د وزیر
و په سنځني ښوونځي کې تراوم
ټولګي پورې تر سره کړه خو
کله چې د غوایې کرغیرنه کودتا
تر سره شوه د خپلې کورنۍ سره
پاکستان ته مهاجر شو هلته یې
د دیني علومو زده کړه پیل کړه
او په ۱۰-۸-۱۳۶۱ نېټه د
ننګرهار ولایت د الله اکبر جبهې
ته ولاړ او په وسله وال جهاد ئې

لاس پورې کړ په پای کې په
۳-۱۱-۱۳۶۱ نېټه د روسي قواؤ
سره دیوې جګړې په ترځ کې د
شهادت لوړ مقام ته ورسید
(انا لله و انا الیه راجعون) .

شهید ورور داد محمد د
حبیب الله زوی د غزني ولایت
د قره باغ ولسوالی د جنجنال د
کلي او سیدونکی ۱۷ اسلام مین
او پیاوړی مجاهد ؤ په افغانستان
باندې دروسي قواؤ د مستقیم
نیرې نه وروسته یې وسله وال
جهاد پیل کړ په ډېرو چریکي
بریدونوکې یې ګډون وکړ ترڅو
په ۱۱-۱-۱۳۶۱ نېټه د روسي
قواؤ او د خلقي د تالي څڅو
سره د یوې جګړې په ترځ کې د
قره باغ په ولسوالی کې له زیات
مقاومت کولونه وروسته شهید
شو (انا لله و انا الیه راجعون).

. شهید ورور کتابخان د
عطاء محمد زوی د پکتیا ولایت د
خوست د لږې ولسوالی د پنګزیر
د کلي او سیدونکی په ۱۳۴۲ ه

ش کال په لومړۍ کلي کې
زیږېدلی دی ده خپله زده کړه
ترلسم ټولګي پورې بشپړه کړه او
په ۱۳۵۸ کال یې هجرت وکړ
څه وخت وروسته بیرته خپلې
سیمې ته ولاړ او په وسله وال
جهاد یې پیل وکړ په اکثرو
جګړو کې یې د ګروپ د قومندان
په توګه ګډون درلود ترڅو په
۲۳-۹-۱۳۶۱ نېټه د خوست د
لالیزی د تاني د فتح کولونه
وروسته د دښمن د وحشیانه بمباري
په وجه د ۱۹ کالو په عمر د
شهادت لوړ مقام ته ورسید. (انا لله
و انا الیه راجعون) .

شهید ورور عبدالسلام د
الله داد زوی په ۱۳۳۰ کال د
هلمند ولایت د ناد علی په ولسوالی
کې زیږیدلی دی لومړی د ملحد
رژیم په ضد په ډېرو جګړوکې برخه
اخیستې په پای کې د خوشحال
په کلي کې د ملحد رژیم د پلویانو
له خوا په شهادت ورسید. (انا لله
و انا الیه راجعون).

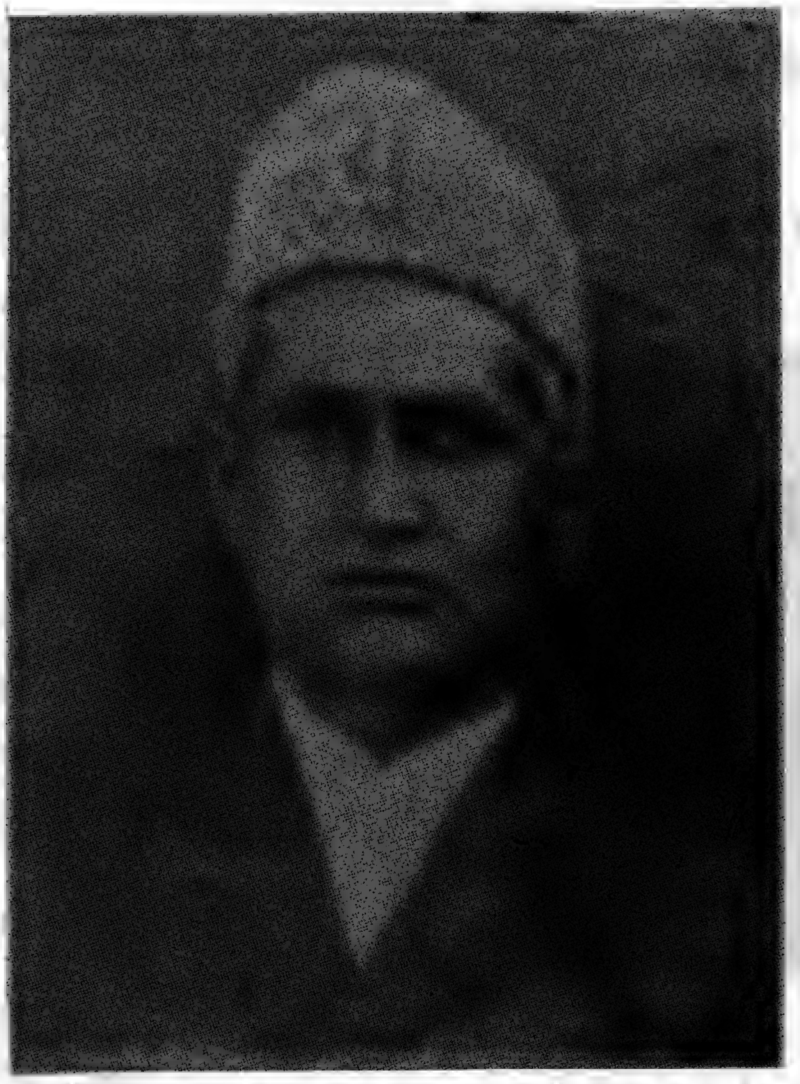

شهیدی از غور باستان

میر زامحمد قاسم خان «تایمن» فرزند برومند محمد حسن خان باشندهٔ ولسوالی تیوره ولایت غورات درسال ۱۳۲۴ هش ، در قریه یی بنام خواجه غار ، دیده بجهان کشود . چون تعلق بخانوادهٔ دانش پرور داشت به سن شش سالگی شامل مکتبش نمودند ، پدر بزرگوارش که شخص علم دوست متدینی بود پسرش را در پهلوی فراگیری دروس مکتب به آموزش علوم اسلامی نیز تشویق میکرد ، ثمرهٔ همین تلاشها بود که بعد از فراغت از مکتب ، از علوم بهرهٔ کافی داشت و شناخت خوبی . وی هنگامی به مأموریت رسمی استخدام شد که فضای کشور را جو مختنق استبداد و بیداد دودمان یحیی و در رأس آن ظاهرشاه بی بندوبار آلوده و متعفن ساخته بود ، کمونستهای بی - وجدان که داشتند اسلام را در دلها خفه کنند ، با برخورداری از پشتیبانی و حمایهٔ ظاهرشاه خاین دست به تلاش های مذبوحانه برضد مکتب توحید و پیروان آن زدند «تایمن» که نیز یکی از اعضای فعال تحریک اسلامی بود - درگیر این بحبوحه شده و جوانمردانه از اسلام عزیز پاسداری و دفاع میکرد - او نه تنها خود جذب تحریک اسلامی شد بلکه بسیاری از برادران دور و پیش و نزدیک و هم وظیفه اش را دعوت به تحریک و تنظیم کرد - در اندک زمانی در ساحهٔ وظیفه و منطقه صبغهٔ خاصی به نهضت بخشید .

او همزمان با به قدرت رسیدن کمونستها درکشور . . . زیر تعقیب شدید «تازیان گوش بفرمان روس» قرار گرفت ، گرچه بسیاری از همزمانش را گرفتار کردند اما وی دانست که دیگر نمیتوانند در ساحهٔ وظیفه دست به فعالیت زنند ، روی همرفته ، ترک وظیفه نموده و از چغچران مرکز ولایت غور به زادگاه اصلیش آمد - و در آنجا به بسیج جوانان جهت براندازی سلطه کفر وکمونیزم دست یازیند - درست سال ۱۳۵۸ هش بود و ۳۰ برج جوزا - در حالیکه اکثریت قاطع مردم ولسوالی تیوره خلع سلاح بودند زیر قومنده وی به ولسوالی ولانه خلقیهای بی- وجدان یورش بردند - درین جنگ حق و باطل دوتن از

بسم الله الرحمن الرحیم

شهید پیغام

احمد شاه ((وحدت))

Ahmad Shah Vahdat

زموږ شعار

د خدای رضا زموږ هدف دی.

حضرت محمد صلعم زموږ مشر دی.

قرآن کریم زموږ قانون دی.

فی سبیل الله جهاد زموږ لار ده.

د خدای په لار کې شهادت زموږ تر ټولو لویه هیله.

استقلال زموږ غایت دی.

شرعي حجاب زموږ زینت دی.

د افغانستان د مجاهدینو اسلامي اتحاد نشراتي ارګان

د ۱۴۰۳ هـ ق کال، د شوال او ذیقعدې میاشتې ۱۰-۱۱ ګڼه

فهرست

ګڼه	مضمون	مخ
۲	مسئول اصلی قضیه کیست؟	٤
۲	د ایمان نقش ...	٦
۳	ورام سره پرده یی ...	۸
٤	د تاریخ په اوږدو کې د قربانۍ ...	۱۲
۵	خودگرایی و از خود بیگانگی	۱٤
٦	دوه بیوا ...	۲۰
۷	دیگرگونی و هدف	۲۵
۸	ایمان او ثبات	۲۹
۹	خونین کفنان	۳۳
۱۰	د مجاهد پټ	٤۸
۱۱	جوان بی تفاوت	۵۲
۱۲	مسلمان سرتیری	۵٦
۱۳	د جهاد د سرو سنګر شهیدان	٦٤

براد ران مجاهد جام شهادت
نوشیدند واکثریت ملحدین
در سنگرگاهای شان گرفتار و
خلع سلاح و به جزای اعمال
شوم شان رسیدند . ولی متأسفانه
طی طرح توطئه یی با پنج تن
برادران مجاهد از طرف کمو-
نستها گرفتار و در طول راه
زندان که وی را میخواستند
به مرکز غور برند از طرف
جانیان تاریخ ـ بتاریخ ۸
سرطان ۱۳۵۸ به گلوله بسته
شد و بدین ترتیب جام شهادت
بسر کشید .

انا لله و انا الیه راجعون

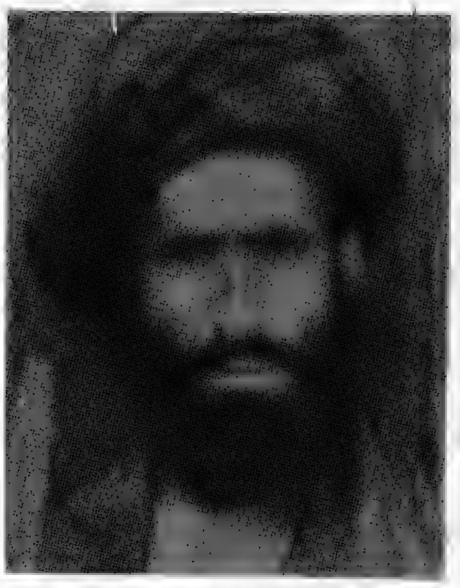

شهید ورور ماخان د سنګینی
زوی د هلمند ولایت د ناد علی
د ولسوالی اوسیدونکی ؤ نوموړی
په ۱۳۲۷ کال په نوموړی
ولسوالی کی زیږیدلی او خپل
ژبات عمر یې په اسلامی مبارزه کی
تیرکړیدی د ۱۳۵۷ کاله وروسته
یې د کفری رژیم په ضد
وسله وال جهاد پیل کړی او په
ډیرو جګړو کی یې ګډون وکړ په
پای کی د بولان په جګړه کی د
شهادت لوړ مقام ته ورسید.(انالله
و انا الیه راجعون).

شهید ورور شیر افضل
«احمد زی» د حاجی لونګ زوی
د ننګرهار ولایت د کامی ولسوالی
د بزدارلګی په کلی کی په ۱۳٤۲
کال زیږیدلی دی په ۱۳٤۹ کال
د لمړ بوچ په لومړنی ښوونځی
کی او په ۱۳۵۹ کال د ننګرهار
په لیسه کی شامل شو خو په
۱۳٦۰ کال کله چی د ملحد
حکومت د جاسوسانو له خوا د
یوه مبارز مسلمان په صفت کشف
شو نو زده کړه یې پریښوده او
په وسله وال جهاد یې پیل وکړ
ده د یوه کال جهاد په موده کی
په ډیرو جګړو کی برخه واخیسته
ترڅو په ۲٤-۱۲-۱۳٦۱ نیټه د
هغه ولایت دبهسودو د ولسوالی
د بیګناه په کلی د دهری رژیم له
قواؤ سره د شپږ ساعته مقاومت
کولونه وروسته د ۱۹ کلو په عمر
شهید شو. (انا لله و انا الیه
راجعون) .

شهید ورور ثنا ګل د
شرین دل زوی د وردګو د ولایت
د سید آباد ولسوالی د سیاه چوب
په کلی کی په کال ۱۳۳۰ هـ ش
دنیا ته سترګی پرانستلی په اوه
(۷) کلنی کی په ښوونځی کی شامل
شو له نه کاله زده کړی له
وروسته یې د مامور په توګه د لډه
په غاړه واخیسته په افغانستان
کی دکمونستانو د قدرت ته رسیدو
سره یې وظیفه پریښووده او د
هغې سیمی مجاهدینو ته ولاړ په
ډیرو جګړو کی یې ګډون وکړ
ترڅو په ۳-۱-۱۳٦۱ نیټه د
دښمن له‌قواو سره د یوی‌نښتی په
ترځ کی د شهادت لوړ مقام ته
ورسید .

(انا لله وانا الیه راجعون)

مؤمنین راستین و بندگان حقیقی
خداوند هیچگاه در برابر آوای کفر
وظلم مهر سکوت برلب ننهاده

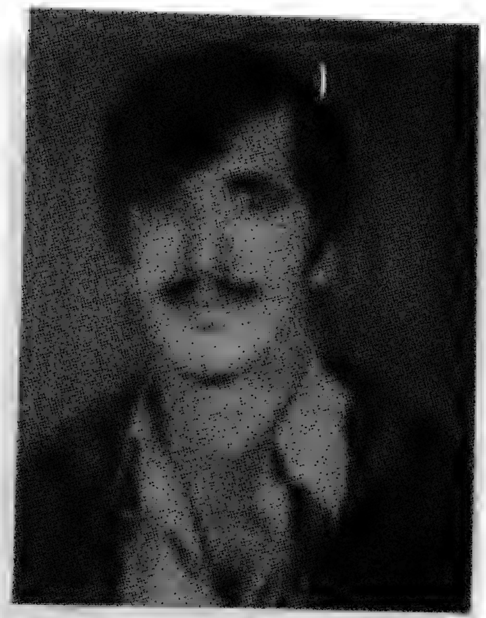

و مردانه وار زنجیر های عبودیت وبندگی غیر خدا را از دست وپای خویش و دیگران درهم شکسته وبا شمشیر مروت و مردانگی تا پای جان دسایس دشمنان انسانیت را نقش برآب میسازند ، وچون یاران با وفای پیامبر" درمیادین قتال فریاد می زنند که ای هستی بخش بزرگ ! اگر مارا باشکست مواجه میسازی شهادت راکه عالیترین آرزوماست بما ارزانی‌فرما! وازین جمله یکی هم حفیظ الله‌شهید مشهور به‌معلم داوٌد فرزند حاجی الماس که دریک خانوادهٔ متدین‌متولد گردید ، وتحصیلات دوره ابتدائی ، متوسطه و لیسه را در سال (۱۳۵۳)درلیسه شیر خان کندز به پایان رساند. وی جوان با احساس وبادرکی بود ، واز اوضاع اجتماعی جامعه خود رنج می برد ، و درین اندیشه روزها غرق بود که اگر این ژریم فاسد وغیر اسلامی بیش ازین ادامه یابد وجوانان مسؤولیت خویش را در روشنی ایمان وعقیده نشنا سند روزی خواهد رسید که استعمار سرخ حاکم برسرنوشت ماگردد ، لذا این جوان منزل شخصی خویش را برضد استعمار شرق و غرب مرکز تجمع جوانان مسلمان ساخته بود. او با سهمگیری فعالانه خویش در قلب همه اعضای نهضت جای داشت ، در سال ۱۳٤۹ عضریت پر افتخار نهضت اسلامی را کسب نمود ، وی همیشه به برادران بزرگ نهضت پیشنهاد نابودی و از بین بردن عناصر وابسته استعمار را در سطح کندز مینمود ارتباط او با برادران نهضت ادامه داشت که کود تای ثوربوقوع پیوست در اواخر سال ۱۳۵۷ دستگیر و محبوس شد و بعد از سپری نمودن دو ماه زندان رها گردید و شدیداً تحت تعقیب عمال دولت قرار داشت ، تا اینکه در او ایل سال (۱۳۵۸) مهاجر شد .

بعد از چند مدت مهاجرت ، روانه ولسوالی‌ازره‌گردید و در فتح حصارک اشتراک نموده

او درماه ثور سال ۱۳۶۰ به ولایت کندز رفت و روح تازه یی به پاسداران اسلام بخشید ، در نخستین عملیات که میخواست بالای شهر کندز نماید بتاریخ (۱۱) جوزای سال ۱۳۶۲ از طرف دشمنان که در نزدیکی بالا حصار کندز برایش کمین گرفته بودند ، بدرجه والای شهادت می رسد .

(انا لله وانا الیه راجعون)

محمد خان شهید فرزند زمان خان مسکونه قریه قلعهٔک ولسوالی قرغه یی ولایت لغمان در یک فامیل متدین متولدگردید، باروی کار آمدن حکومت الحادی دست بجهاد مسلحانه زد، بالآخره در وقت عملیات چریکی بالای خانه یک نفر کمونست بتاریخ ۱-۱۰-۱۳۵۸بدرجه شهادت‌رسید (انا لله و انا الیه راجعون) .

سراج الدین شهید متخلص به «ثاقب» (۳۸) سال قبل در دهکده باغشاه ارگوی بدخشان دیده بجهان کشود ، در سن هفت سالگی به مکتب سیدعبدالکریم حسینی شامل شد ، بعداز فراغت از صنف ششم، به نسبت مشکلات متعدد نتوانست به تحصیل خود ادامه دهد .

برادر "ثاقب" در سال

۱۳۵۶ هـ ش در جمله مجلوبین عسکری اعزام ، همینکه کودتای ثور بمیان آمد ، درفرقه قرغه کابل دربین قطعه عسکری دست بفعالیت زد ، وروحیه یک عده عساکر را برضد کودتای بدنام تحریک نمود ، او بعد از قتل یک صاحب منصب عسکری زندگی خود را درخطر احساس میکند وروانه زادگاهش ،میشود که در آن وقت انقلاب اسلامی درآنجا پیاده

شده . بود ، برادر ''ثاقب،، بزود ترین فرصت درپهلوی برادران مجاهدش قرار میگیرد شهکار بهای بیشماری را در راه پخش دعوت و جهاد از خود نشان میدهد نامبرده از اخلاق بس نیکو پسندیده اسلامی برخوردار بود همه مردم اورا نهایت دوست میداشتند .

او بالاخره دریک تهاجم وسیع وهمه جانبه روسهای وحشی و متجاوزو مزدوران داخلی شان بتاریخ (۱۸) رمضان (۱۳۶۰)هش بعد از مقاومت شدید واز پادر آوردن عده زیادی از روسها خود نیز بدرجه والای شهادت رسید .

(اناالله وانا الیه راجعون)

شهید ورور سخیداد د الله داد زوی د هلمند ولایت د نادعلی د ولسوالی په یوه متدینه کورنی کی په ۱۳۲۵ کال زیږیدلی دی دغه ورور د ثور د کرغیړنی کودتا په راتلو سره وسله وال جهاد پیل کړ ژوند ترا خیره پوری په ډیره میړانه او زړور توب سره و جنگید تر څو مارجی په سیمه کی د دښمن د قواؤ سره په یوه نښته کی شهیدشو. (انا لله و انا الیه راجعون).

شهید ورور عبدالبصیر د ملا نور زوی د هلمند ولایت د ناد علی ولسوالی د مارجی په کلی کی په ۱۳۳۰ کال زیږیدلی دی د خپل عمر ډیره برخه یی د دینی علومو په زده کړه کی تیره کړه ی د کفری رژیم د پلویا ..ره به وسلوالو نښتو کی پ.ه میړانه ښودلی او له هیڅ راز قربانی نه یی دریغ نه کاوه په پای کی په ۱۰-۷-۱۳۶۱ نیټه د مارجی په کلی کی د دښمن د قوؤ په یوه لویه حمله کی د شهادت لوړ مقام ته ورسید. (انالله و انا الیه راجعون).

. شهید ملا محمد الله د ملا

امیر خان زوی د سروبی ولسوالی د تهزین خاص د کلی او سیدونکی ؤ په ۲۲ کلنی کی له مجاهدینو سره یو ځای شو ، بالاخره په کال ۱۳۶۱ د قوس میاشتی په نهمه نیټه د دښمن له خوا شهید شو (انا لله و انا الیه راجعون) .

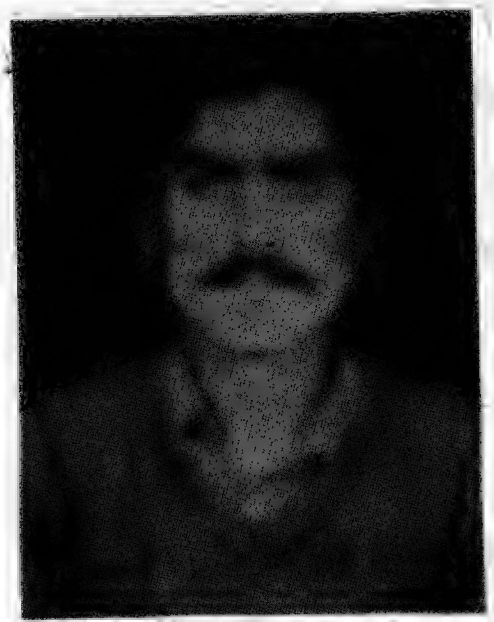

شهید ورور همیشه خان د خیر الدین زوی د پکتیا ولایت د خوست د لویی ولسوالی د ملیو د کلی اوسیدونکی د اسلام یو زړور او فداکار مجاهد ؤ چی د یوی خونړی جگړی په ترڅ کی د دښمن د قواؤ له خوا شهید شو .

(انا لله وانا الیه راجعون)

مناجات به بارگاه ایزد متعال!

در کوته قلفی دولت ملحد افغانستان

مولوی محمد ابراهیم «همیم»

اله من اله من اله ذوالجلال من
قدیم و قادر و قیوم وحی لایزال من
شهنشاه دو عالم راز دان و خالق کونین
خدای بی زوال من اله بی مثال من
لطیف و کارساز مهربان و حاکم مطلق
حضورت عرض دارم خالقم بشنو مقال من
ز دست ظلم و ظلمت ها گرفتارم به کربتها
درین ماتم سرا روزم شده مثل لیال من
لیالیی که بی فجراست وایامی که پر ازدرد
شهور عشر بگذشته ز روز و ماه و سال من
ز تعذیب های گوناگون که شداجرا به جسم من
جگر زخمی شدم محزون شکسته پر و بال من
بشر دوستی و هم نوعی ترحم رفته است از بین
ندیدم کس کند رحمت به حال پرملال من
بزندان جفا اکنون گرفتارم و در بندم
ز «کوته قلف» جابر هابسی تنگ است بال من
ز غمازی غماز ها و نهلی نهام ها
شده حالم بدین منوال کهیدانم و بال من
غریب و مضطر و مأیوسم از جمله مخلوقات
ز انسانهانمی بینم کسی پرسد ز حال من
من بیچاره و درمانده و مسکین و هم دلگیر
ندیدم کس که مسموعش فتد این قیل و قال من
اله من حضورت عرض خود تقدیم کردم من
بکن عرضم قبول الله بکن احسن مآل من
ازین زندان ازین هجران ازین غمهای پرسوزان
رهائی ده خداوندا اجابت کن سوال من
من بنده سر افکنده رجا دارم ز در گاهت
ز رحمت بنگری الله بسوی من قبال من
به فریادم برس الله امیدوارسی دارم
ازین زندان بده امر خلاصی و فصال من
شده عرضم طویل از بسکه غمهاشد فزون از حد
اجابت ده خدای من به این عرضی طوال من

ای مسلمان ولسه!

محمد نعیم «تائب»

ای کړېدلیه مسلمان ولسه !
ای د مظلوم افغانستان ولسه !

تا په نړۍ کې دښمنان در لودل !
ستا ښاو خواکې ظالمان خښمېدل !
د اتولو خلکو ګاونډیا نولیدل !
ستا د تسخیر لپاره ډېر کړېدل !

ای خوږېدلیه پهلوان ولسه !
ای کړېدلیه مسلمان ولسه !

ستا د عزت او جسارت په وجه !
ستا د غیرت او د جرأت په وجه !
ستا د پلرو د شجاعت په وجه !
ستا د نیکونو د وحدت په وجه !

شوې ارزوګانې بې خزان ولسه !
ای کړېدلیه مسلمان ولسه — !

ها د انګلیس تور استعمار د سیسې
ها د یورپ د سرسالار د سیسې
ها د زاړه دښمن، غدار د سیسې
د مکرجن او د سرمار د سیسې

شنډې کړې تا په پاک ایمان ولسه !
ای کړېدلیه مسلمان ولسه !

تا د تاریخ ورانګوکې سپین و ینمه !
کله زرغون کله دي شين و ینمه !
دښمن د ستاله لاسه خوړین و ینمه !
تا د غلیم په سر ناورین و ینمه !

و یاړي تاریخ دې په نښان ولسه !
ای کړېدلیه مسلمان ولسه !

اوس د اسور پوزې استعمار د مسکو
داې عفته لوې بدکار د مسکو
یا په داخل کې خدمتګار د مسکو
غواړي چې تا کړي استثمار د مسکو

هام کړه دښمن ده د انسان ولسه !
ای کړېدلیه مسلمان ولسه !

ننم چې تبتې درنه دا سره وحشیان
په ټانګ کې ګرزې درنه دا ځنکاڼان
نلري توان ستاد ټوپک په میدان
درنه ګوښه ساتې مزدور او خپل ځان

فخر په تا کړي بې وزلان ولسه !
ای کړېدلیه مسلمان ولسه !

پو هېږم چې ښه قوي ځګر لرې ته !
د محمد(ص) غوندې رهبر لرې ته — !
په لاس تیره توره خنجر لرې ته — !
قرآنې داوڅانته سپر لرې ته — !

نه دې شته ویره له شیطان ولسه !
ای کړېدلیه مسلمان ولسه !

روس چې د جنګ له لارې و خوړېدو
په هر سنګرکې په سر و ټکېدو
خپل مزدوران هم ورنه و تښتېدو
اوس په ژړا «کوڼیار» ته و نځېدو

په مکر سر شود افغان ولسه !
ای کړېدلیه مسلمان ولسه !

د ابوشوم پلان ده غواړي تاغلې کړي !
ستاد بر چې واراو ګذار غلې کړي !

چې انقلاب بې غواړي

محمد معروف «فروغګر»

نه ړانګ پیلې مفتخواره ملنګان
نه د خوسا عشرتکدې لیونیان
نه د رفاه دا نازولې زلمیان
نه د چرچو دا درباري غلامان
نه دالحاد په مینه مست ګوډاګیان
نه ! نه ! دایوهم نـدی !

چه انقلاب بې غواړي

مونږ د انسان د واقعي ښې جهان جوړوو
نوې هیواد د عقیدې او د ایمان جوړوو
دا د پردو د هو سونولیوان ؟.!
دا د تاریخ پیژندل شوي جانیان ؟ ! !
دا د کلونو کړ غیږن تېوسان ؟ ! !
دا د انسان د قتل سره قصابان ؟ ! !
دا د ځنګل مردار خواره بېزوګان ؟ ! !
دا د چنګیز د ناکرد و وارثان ؟ ! !
نـه ! نـه ! دایـوهم نـدی !

چه انقلاب بې غواړي

مونږ د مؤمنې جامعې ساز او سامان جوړوو
د خلافت په نیاو ښایسته ښکلې دوران جوړوو
د کمونیزم رسوا شوي ځیره
د مادیت دا بې پایانه غوسه
د عیاشې د سر نـاولې نشه
د «تنازع» د فلسفې انګیزه
د کور کالي ډوډۍ پریشانه نغمه
د ښکیلاک ګرو دغه شومه نقشه :

نه ! نه ! دایوهم‌ندی !
چه انقلاب بې غواړي

مونږ د آدم(ع) له اولادې نه روغ انسان جوړوو
ګردې نړۍ نه یوتا توبې د امان جوړوو

هم د ټوپک دې ډزنکار غلې کړي !
یادې په منځ کې یونفاق پلې کړي !

نیسه دې فکر د خپل ځان ولسه !
ای کړېدلیه مسلمان ولسه

تا ته دوکه ده چې و نه غولېږې !
همت دې ټینګ که چې و نه لړزېږې !

په دې امید ورته و نه پرزېږې !
د غنې جال ته چې و نه درېږې !

واوره «تائب» نه دازمان ولسه !
ای د مظلوم افغانستان ولسه !

ملا کفیل ماما

زه په جبهه کې وم ـ ټول مشران مهربانه خلک ؤ خود ملا کفیل اخند د مهربانۍ اوزره سواندی معیارچا هډو سنجولای نه شوای.

زه نوی له محبس څخه را خلاص شوی وم ـ په ملا کفیل ماما بالکل ښه لګیدم. یوه ورځ داسی راغله چی کفیل ماما ټول یاران په خپل فراق باندی و ژړول اوزړونه هم. د سره غره په وچو او ډار ونکو سمڅروکی تنها پریښووم. هغه په مورچل کی کارتوس و خوړ او بیا دښمنانو کافرانو په اور وسوځاوه زما قلم د ملا کفیل ماما د قربانۍلپاره دغه ډالۍوړاندی کړه.

عیسی محمد عصمت قانع

سور غره ستاد سرو سرو څوکو په سر ــ
او رڅ بغړالد شومین تن و سوزید ــ
هغه ده و ګوره ګڅکړه وسوه ــ
هغه ده و ګوره بدن و سوزید

عجیبه اور دی او عجیب نغری دی
چی ککری د یبور لانو سوځی
په تود وخی باندی ئې لمر ګرمیږی
خو وچ هډوکی د خوارانو سوځی

ای اولاد خوره انقلابه واوره
خپل بچی خوری او بیانوړک غوندی شی
چی لږ څوا کمن شی او قوت پیدا کړی
بیانوزمونږ په سر کوتک غوندی شی

مونږ خوبه سوځو او حتمی به سوځو
زمونږ په زړه دمینی اور بلیږی
دغه دمینی تقاضاً ده منم
چی پتنګان دی په لمبو سوځیږی

نمروده وازمویه دا او روازمویه
چی مونږ جوهر د اسلامیت از مویو(۱)
نن د اتوم په مزخرف جهان کی
خبیث قوت د خباثت از مویو

ښه ده چی وسوځولمبه لمبه شو
ګوندی انګار موبیوزلان تاوده کړی
د خزان سوړ باد به تل نه چلیږی
د غرو نغری به لیونیان تاوده کړی

مونږ د بلشویک د ما شینګنو په اور
د سیخ کباب په شان به وځغیږو
د شپی په تور زړه کی دنور په خاطر
مونږ به د شمعی په څیروژړ یږو

خو درباری باده نوشان و ګوری
زمونږ د وینو رود نیل خرڅوی
د قربانۍ د جولانګاه له میڅه
ایری بدن د ملا کفیل خرڅوی

زابل ١٣٥٩

(۱) د علامه اقبال یو شعر ته اشاره ده

ملا سید شا کرین (جهادیار)
فرزند محمد الدین مسکونه پیران خوست در سال ۱۳۳۶ هجری شمسی متولد گردید، موصوف در هفت سالگی شامل مکتب گردید ، بعد از فراغت از صنف ششم ، شروع به تحصیل علوم دینی نمود ، او باشوق وذوق خاص به فراگرفتن علوم دینی همت گماشت ، در پهلوی تحصیل علوم دینی در پیشبرد امور تحریکی نیز فعالانه حصه میگرفت دربسیاری مدارس کشور و بعداً در مدرسه (حقانیه) اکوړه خټک تحصیلات خود را ادامه داد ، او باروی کار شدن حکومت ملحد تره کی در هفت ثور سال ۱۳۵۷ ، دست به فعالیت زد ، علیه حکومت ملحد شروع به جهاد مسلحانه نمود ، در اکثر جبهات ولایت پکتیا جهاد مقدس فی سبیل الله را با شهامت و مردانگی کامل به پیش برد ، او منحیث یک مجاهد با شهامت در جنک هاگنځکی ، لری ، زیروک، تهانه دو آبه ، پیر کوتی ارگون، وزی ، خندق، ستی کندو ، گومل، تمیر ، برگی ، پیره ، دبگی اشتراک ، نمود ، بالاخره نسبت درایتی که داشت بحیث قوماندان عمومی جبهات خوست برگزیده شد ، بعداً در جنگ های نادرشاه کوټ ، بری تهانه و دبگی تهانه اشتراک نمود بالاخره به ساعت دو بجه یوم جمعه ششم حوت سال ۱۳۶۱ در یک جنگ شدید در مقابل قوای کفر بدرجه رفیع شهادت نایل شد (انا لله و انا الیه راجعون).

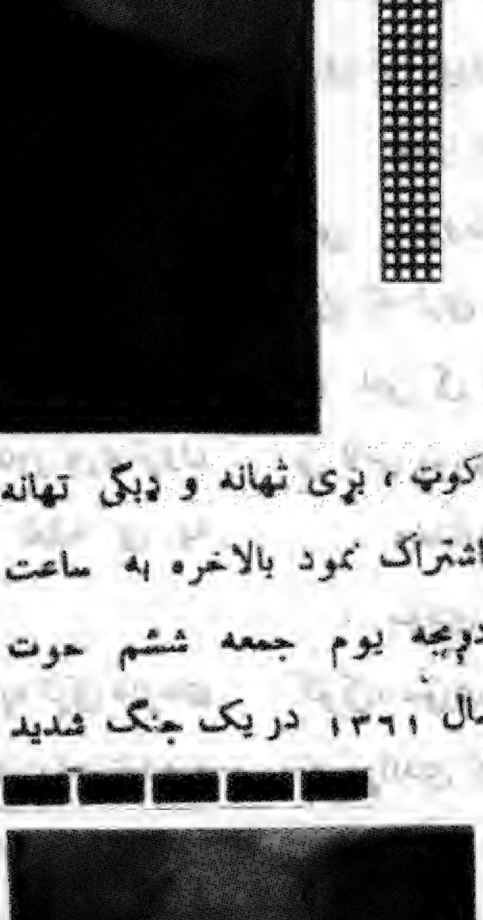

شهید ورور محمد کبیر په آغا «شیرین» سره مشهور، ۲۰ کاله څوا د لوګر ولایت د محمد آغی ولسوالی د کتب خیلو په کلی کی په یوه غریبه مسلمانه کورنی کی وزیږید نوموړی د ځینی سیمی له علما ؤ څخه یوه اندازه دینی زده کړه حاصله کړه کله چې د غوایي منحوسه کودتا رامنځ ته شوه په اسلامي مبارزه یې پیل وکړ او په ۱۳۵۹ کال یې دوسله وال جهاد لپاره ملا و تړله په پای کی په ۴-۲-۱۳۶۱ لیته د خپلو دوو همسنګرو ورونو سید شاه او لعل ګل سره یوځای د دښمن د هاوان توپ د فیر په واسطه شهید شو. (انا لله و انا الیه راجعون).

د مجاهد پت

د محمد آصف صمیم زیاره

د اسلام د قدر من پیغمبر(ص) عادت و ، چی کله به جهادته ، ته ، نوله خپلوهرو دوو ملگرونه به ی یوله ځان سره جهاد ته بیوه ، اوپل به ی د مجاهد د کورنیو چارو د سمبالښت او نور وارو تیاوو لپاره په ښارکی پرېښوده.

دتبوک دجنګ پروخت ي د سعید بن عبدالرحمن او ثعلبه بن انصاري ترمنځ همد اشان دور وری‌تړون وکړ ، سعید ي له ځان سره بوت او ثعلبه ي په ښارکی پرېښود.

یوه ورځ د سعید میرمنی دځه کارپه لړکی دپردی ترشاله ثعلبه سره خبری کولی ، دي غږیدا د ثعلبه پدی نفسی وسوسی او هوس و پاراوه ، او له ځان سره ي وویل : ډیره موده وشوه دابنځه درسره دپردی ترشا غږیږی ، پوځل خوي ووینه چی دپردی ترشاځه دی او څوک در سره غږیږی ؟ شیطانی تصوراتو او نفسانی هوسونو دومره و پار اوه چی نوري خپل سر غړانده او هوسگر نفس نشو مهارولی ، ورنژدی شو ، پـرده ي لري کړه ، او سترګی ي پـری ولګولی ، گوری چی د خوار لسمی سپوږمی د حیا په اریځوکی نغښتی ده. په یوځل کتوي زړه دومره بایلو د او نارامه شو چی له ورنژدی کید و سره ي لاش ورواچاوه ، خوپدی خطر ناکه او حساسه شیبه کی هم د سعیدمیرمنی پری چیغه کړه ویلی :

«ثعلبه ! ته دابه گنی چی د خپل مجاهد ورور د پت پرده څیری ؟ د ادر ته ښه ښکاري چی هغه د خدای په لارکی جنگیږی او ته ي پت لوټی ؟ او پدور ته گوری ؟»

خبره نه وه د ثعلبه پر مغزویو اسمانی کانی و ، چی پریووت ، کوکه ي کړه او له کوره ووت ، چیر ته لری پر غرونو او ډاګونو سرشو ، د یوه غره په لمن کی غمجن او نارامه کیناست ، پرژړا اوزاری ي لاس پوری کړ ، ویلی :

«خدایه ! ته په ښښنه مشهوري او زه گناهکاریم»

مودی و او ښتی او ده همداشان په ډاګونوکی کوکی، سوری وهلی ، او د گناه عذري د پرودگار حضور ته وړاندی کاوه ، او ښښنه به ي غوښته.

رسول الله(ص) د ملگر و سره له جهاد نه را ستون شو ، سعید هم ورسره و ، چی څنګه پرکور ننووت د واره ي د ثعلبه پوښتنه و کړه ، میرمنی ي ورته ټوله کیسه تیره کړه ، ویلی: همدا اوس هم له غم او پښیمانیو سره لاس و گریوان دی.

سعید سملاسی ورپسی ورووت ، یوځای ي هم ورپسی پری نښود ، اخیري د یوکټ ترشاومولد چی لاسونه ي پرسر ایښی ناست دی او په لوړ آواز لگیادی :

وای پریشانیو او پښیمانیو !

وای رسوایي !

وای د سرکوزي او د تیامت ورځی !

سعید ور نژدی شو ، په غیږکی ي تینګ ونیو ،

د لاسایی کړ ، او ورته وی ویل :

«وروره ! پاڅېږه چی خواخوږی پیغمبر ته لاړشو د دی درد درسل پکار دی ، دارنځ «شفاغواړی» ثعلبه وویل : چی وایی هرو مرود پیغمبر اکرم(ص) حضور ته ورسم نو د تبنتید لومړیالو په څېرسی لاس ترلی او غړوند ورولی. سعید له ناچاری لاسونه ور و ترل ، او مدینی ته یی روان کړ ، «حمصاله» د ثعلبه ایکی یوه لوروه ، چی د پلار له راتګه خبره شوه ، په منډه منډه ورغله خو چی څنګه یی پری سترګی ولګیدی سترګوبی داری و کړی ، ویلی : دا په څه ور ګودی وینم ؟

ثعلبه وویل : لوری ! د الا په د تیاکی د ګناهګار و ورځ ده ، چی د اخرت سرکوزی او رسوایی به یی څه وی؟ روان وو ، د یوه صحابی پرکوز تیریدل د کاله خاوند راووت ، خو چی په جریان پوه شو ، ثعلبه یی ډیر وکیره ، وی ویل : ورک شه ! و هریږم چی په کړی خیالت به په الهی عذاب اخته شی ، څه چی ستابه ناوړه کړوز ما ګوریوان و له لیسی.

له هرچا سره‌به چی مخ کیده ، ډاراوه به یی او له ځانه به یی شاړه ، چی پدی کی امیرالمومنین حضرت علی(رض) ته ورغی ، هغه ورته وویل : ثعلبه! ته نه پوهیدی ، چی د خدای(ج) مهربانی او لوروتی پر مجاهدینو تر هرچا زیاتی دی ؟ څه د رسول‌الله(ص) حضور ته ورشه ، که خطا دی وبښل شی.

ثعلبه په هماغه حالت‌لاړاود حضرت پیغمبر(ص) وره ته و درید ، په لوړ آواز یی وویل. «المذنب» یعنی ګناهګار راغلی ، رسول الله(ص) اجازه ورکړه ، له ورننوتو سره یی تری پوښتنه و کړه ، «داولی ؟»

ثعلبه ورته کیسه په لنډو تیره کړه.

رسول الله و فرمایل : «لویه ګنا او ستره خطا درنه شوی ، لاړشه له خدای سره راز و نیاز وکړه او ببښنه تری و غواړه ثعلبه د رسول الله(ص) له کوره را و ووت او مخ پر بیدیا شو ، لوری بیانځی ته ورغله ، ویلی : «پلاره ډیره‌در بالدی در دیږم ، زړه می غواړی چی ته چیرته ځی ، زه در سره اوسم : خو چی رسول الله(ص) رټلی یی ، زه هم در سره نه ځم».

ثعلبه په‌بید یاووکی زړیده ، پرځمکه به رغښت او همدا به یی ویل :

خدایه ! هرچا و شړلم پرسینه یی د نهیلی (مأیوسی) سوک را کړ.

ای د بیکسو مله ! که ته می هم‌لاس و نه نیسی څوک به لاس را کړی ؟ که ته می عذر و نه‌منی ، څوک به یی ومنی؟.

یوڅه ورځی همداسی سوی سپانی ګرځیده ، او شپی یی به ژړا او نیاز رنولی ، اخرد ما زیګر لمانځه پر وخت د حق پیغام راغی او پر حضرت پیغمبر(ص) یی دا آیت ولوست :

«و الذین اذا فعلوا فاحشة او ظلموا انفسهم ذکروا الله ، فاستغفروا لذنوبهم و من یغفر الذنوب الا الله ، و لم یصروا علی مافعلوا و هم یعلمون.

(۱) آل عمران - (۱۳۵ ایه).

ژباړه : «نیکان هغه دی ، چی کله بو ناوړه کارو کړی ، یا پرځانو ظلم و کړی ، خدای یاد کړی ، او دربار ته یی د ګناهونو تو به و باسی ، له خدای له پرته څوک دی ، چی ګناهونه و ببښی ؟ دوی داسی کسان دی چی پر خپلو کړوبی ټینګار و نکړ ، څکله د ګناهونو پر ناوړ تیاپوه دی».

د وحی پرښتی جبریل امین عرض وکړ : «یا رسول الله خدای(ج) فرمایی ، له مونږ نه د ثعلبه

فدا محمد «فائض»

مسؤول اصلی قضیه کیست؟!

گرچه از یورش قشون سرخ بر خاک افغانستان تابه حال تقریباً چهار سال سپری میشود اما ملت بیدار افغانستان دست نا مرئی روس را که بمنظور تسخیر ملک و دیار ما دراز کرده بود سالها قبل درک کرده بود از همینجا ست که جهاد و مبارزهٔ ملت مؤمن ما بمنظور کو تاه ساختن دست تطاولگر روس و قلع قمع کردن گماشتگانش سالها قبل آغاز گردیده بود. که این امرنه از نظر ملت ما پوشیده است ونه از نظر جهانیان.

دوران نادری درزمان اقتدارش دست بسوی روس استعمار پیشه درازکرد و هرگونه زمینه‌را غرض ترویج فرهنگ منحط کمیونیزم در افغانستان آماده ساخت درهمه مؤسسات کشور، اشخاص به اصطلاح فني روس که در حقیقت همه اعضای برجستهٔ K.G.B. بودند و غرض هدف خاصی به افغانستان گسیل گردیده بودند وطبق نقشه و پلان که وقت به وقت از مرکز این مؤسسهٔ شیطانی به آنها فرستاده میشد دست بکار میشدند.

درزمان سلطنت ظاهر شاه این خاین به دین و خاک و ملت علناً لوای الحاد و بیدینی از طرف پرورد‌گان روس بلند شد و بر ضد دین مقدس اسلام قولاً و عملاً دست بکار شدند اما حکومت فاسد وقت در برابراین وضع هیچ احساس مسؤولیت نکرد و بایدهم نمیکرد زیرا ارمغانی بود که خود به ملت ستمکشیده ما آورده بود.

غرض وضاحت موضوع به یکی از بیانات ظاهر شاه اشاره میکنم: چند ماه قبل یکی از مجلات پاکستانی که تبصرهٔ مفصلی داشت بریورش قشون سرخ بر خاک افغانستان و پس منظر آن در پایان بحث،نظر ظاهر شاه را نقل کرده بود: از ظاهر شاه دربارهٔ پس منظر حمله روس پرسیده شده بود وی تبصره کنان درباره گفته بود که منظور از حملهٔ روس تنها اشغال خاک افغانستان نیست زیرا مادر هیچ ساحه هم اعم از سیاسی و اقتصادی و . . . برای روس ایجاد مشکل نکرده بودیم که روس را واداشته باشد تابر افغانستان حمله کند بلکه روس پلان وسیع وگسترده یی پیش رو داردحال حق قضاوت را بخوانندگان میدهیم تا این سخن ظاهر شاه را مورد تحلیل قرار دهند و از آن نتیجه بگیرند که در هیچ ساحه برای روس ایجاد مشکل نکردن یعنی چه ؟!

حال که چار سال میگذرد که ملت رنجورو و ناتوان ما در خون دست و پا میزند مردم ما بجرم اسلام زندانی شدند، تعذیبها و شکنجه ها دیدند و در مسلخهای کمیونیزم خون شان ریخته شد و به میلیونها مردم از خانه و مسکن آبایی شان به ترک دیار مجبور شدند و با شکا ههای شان توسط توپها و طیاره های دشمن با خاک یکسان

ببننه و غواړه.

رسول اکرم(ص) له واره حضرت علی او سلمان(رض) په ثعلبه پسی ولیږل، په لارکی یې له یوه - شپانه نه د ثعلبه پوښتنه وکړه ، شپانه وویل : دلته د شپی یو سړی راځی او تردی وني لاندی ژاړی ، حضرت علی او سلمان(رض) ورته ترشپی همالته ایسار شول ، ثعلبه راغی ، ترهماغی وني لاندی یې د بیاز لاسونه د بې نیازه پروردګار په دربارکی او چت کړل ، او عرض یې وکړ :

خدایه ! نوروبې برخی کړم ، که ته می هم و وشړی ، چاته مخ وروااړوم، او له چانه چاره وغوارم، د اوخت د حضرت علی(رض) سترګی ډ له شوی ، وروړاندی شو ، ویلی :

ثعلبه ! زیری می در باندی ، ته خدای وبښلی مونږ رسول الله په تاپسی را لیږلی یوپر عظیم الشان پیغمبري دتوبې هغه نازل شوی ایت وروااوراوه.

ثعلبه پاڅید او له علی(رض) سره مدینی ته روان شو ، له واره نبوي جومات ته ورننوت ، پیغمبر(ص) د ما سختن پرلمانځه ولاړو ، علی ، سلمان او ثعلبه هم ورپسی اقتداء وکړه ، د فاتحی ترلوستو و روسته رسول الله(ص) «تکاثر» سورة پیل کړ ، چی څنګه یې لوسړی ایت. «الهکم التکاثر» (تاسی ډیروښتو او بچو د خدای له یاده سخت غافل کړی یاستی ، ولوست ثعلبه چیغه کړه : او چی دویم ایت وحتی زرتم المقابر، (چی ګورسوولید او قبرونوته لاړی) یې ولوست ، بیاني چیغه کړه ، او چی دریم ایت «کلاسوف تعلمون» (پوه به شي چی تر مرګ و روسته مو په برزخ کی څومره سختی په مخکی دی) یې واورید ، د ثعلبه له خولی ناڅاپه یو در دوونکی کریکه ووته او پرځمکه را نسکور شو ، ترلمانځه و روسته رسول الله امروکړ او به یې راوړی ، او پړی وی شیندلی ، خوپه سد نشو ، و چه دره پرځمکه پروت و ، چی پنه ورته ځیر شول ، پوه شول چی ثعلبه ځان حق ته سپارلی دی. (۱)

دایمان نقش...

جاهلیت تسلط نه زغورلی دی .

په دی اساس مؤمن انسان د رسالتونو او پیغمبرانو په عملی داستانو کښی د خپل ژوند ، مبارزی او مقاومت مشعل پیدا کوی او په دی برخه کښی هغه په پوره داډ او اطمینان قدم اخلی .

هغه که هرڅومره د خپل تیاره محیط جاهلانه تسلط او په هغه کښی د دبدبی او زور ښودلو ویره وونکی سیما له خوا جاهلانه ګواښونه او احمقانه چلنجونه هم واوری او وینی خو هغه د یوه هم پروانه ساتی او د هغوی په سست او وراسته عاقبت پوره باور او ایمان لری .

هغه پوهیږی چه د ده د وخت فرعون او فرعونیانو ، نمرود او نمرودیانو ، ابو جهل او ابو جهلانو د تیرو درسو او سر په کاسه لویدلو فرعونیانو ، نمرودیانو او ابوجهلانونه زورور او قوی نه دی بلکه باور لری چه عاقبت هر فرعون د خپل وخت د مؤمن موسی په وړاندی را پرځی او د تاریخ د ذلت کندی ته لویږی هوداد امید مقاومت داسی مؤمن انسان د رسالت د عهده دارو رجالو (اشخاصو) له ایمان ښونکو مواقفو او داستانو نو څخه زده کوی نو په تطبیقی ساحه کښی هغه عملی کوی هم .

ایمان پر رسالت مؤمن انسان ته الهام ورکوی چه د هغه د سعادت او نیکمرغی په خاطر را لیږل شوی پیغمبران د دی معنی لری چی انسان دومره عزت او کرامت چه د آسمانونو خالق خدای هغه

له نظره نه غورځوی او په دی توګه په څمکه کښی لویدلی انسان بیرته د آسمانونو او پورتنی عالم سره پیوند پیدا کوی او د همدی پیوند په لړکښی د مؤمن انسان انګیرنه ، عقل ، فکر ، عاطفه او ټول استعدادونه اعتلائی وده اورشد کوی .

د تاریخ په اوږدو کی...

حجاج : وایم وی وژنی . . . دا ستر د انسان وژنی ! ! !

سعید : انی وجهت وجهی للذی فطر السموات والأرض حنیفاً وما أنا من المشرکین »
(الانعام ۷۹)

ترجمه : ما خپل مخ د هغه ذات په لورو کرزاؤ چی اسمانونه او مځکه ېی پیدا کړیده ، د حق پلوی یم او د مشرکانو څخه نه یم.

حجاج: مخ ېی د قبلی څخه وګر زوی .

سعید : «فاینما تولوا فثم وجه الله» (البقرة ۱۱۵)

ترجمه : هر لور ته چه مخ واړوی همغه لوری کښی خدای شته .

حجاج: پر مخ ېی وغور ځوی !

سعید : «منها خلقنا کم وفیها نعید کم ومنها نخرجکم تارة اخری» (طه ۵۵)

ترجمه : د مځکی څخه موږ! پیدا کړی او بیا سو هلته ورستنوم ، او بیرته سویو څل بیا ورڅخه را باسم.

حجاج: سری ور پری کړی . . . د ده زښت ډیر آیتونه زده دی . . .

سعید : أشهد أن لا اله الاالله وحده لا شریک له، واشهد ان محمداً عبده ورسوله . . . حجاجه ، پلدی پوه شه د قیامت په ورځ هرو مرو سره مخامخ کیږو. زما څخه هم در واخله ! او داسی دعاء ېی وکړه : «ای خدایه زما څخه وروسته دحجاج لاس پرچا مه برکوه دا دعای وکړه او د ظالم حجاج د جلادانو له خوا شهید شو - رحمه الله رحمة واسعة

ترجمه : شاهدی وایم چه ېی له خدایه بل معبود نشته خدای یو دی شریک نلری . او محمد ېی بنده او پیغمبر دی.

حجاج د دی پیښی څخه وروسته یوازی «۱۵» شپی ژوندی ؤ او په پای کښی د روحی ناروغی له مخی مړ شو. . .

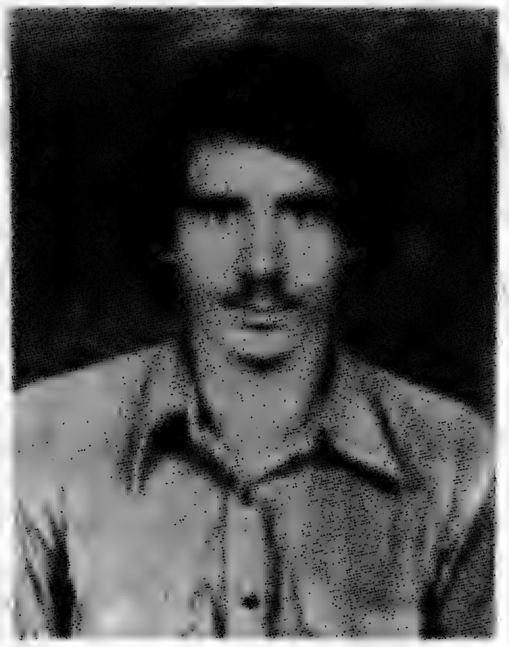

- شهید ورور غلام حیدر د محمد جان زوی د ننګرهار ولایت د خوګیانیو د ولسوالی د توتو د کلی او سیدونکی د خدای د لاری یوتکړه او فدا کار مجاهدؤ د اسلام د دښمنانو په وراندی ېی په ډیرو جګړو کی فعاله ونډه درلوده بالا خره په ۱۳۶۰-۱-۲۳ لیته د ملحد دولت یوه لویه قوه د خوګیانیو سیمی ته راغله او د جنګ په ترڅ کی نوموړی مجاهد هم په شهادت و رسید (انا لله وانا الیه راجعون).

محمد معروف «فروغگر»

جوان بی تفاوت

روز های زمستانی بود و سرمای شدید . روی اسمان نیلو فری آهسته ، آهسته چادر ابر سفید به رخ میکشید آفتاب کمنور در لاهای ضخیم ابر فرو میرفت ، باد ، تندمیوزید : (ومن) عجله داشتم که موتر بیاید ، در ایستگاه عمومی موتر و دیگر عراده‌ها ایستاد بودم، باران وقفه وقفه میبارید، شدت‌گرفت و از هر سوناوه د انهای منازل جاری شدند: بین دو مشکل فکر میکردم (نداشتن خانه و غربت و بارش شدید) در این هنگام روش جوانی توجهم را بخود جلب کرد که از سوی مزرعه و دهکده یی بسوی سرک عمومی میامد ، بسیار جدی معلوم میشدو تصور میکردم که حتماً چیزی برسرش آمده است توجهم دوچندان شد ، خواستم باستقبالش بشتابم ، چون از جایم حرکت‌کردم او خود مسیرش راتغییر داد وبسوی من دویدن گرفت توقف کردم ، بمن خوبتر نزدیک شد ، سلام گفت ، پیوسته جواب سلامش گفتم ، پهلویم ایستاد ، او بمن نگران بود و بمن باو ، هردوی مایکی دیگر خودرا میشناختیم اماگذشت زمان و بعد پرماجرای مدتها درقسمت شناخت ما ایجاد فاصله کرده بود ابرهای غلیظ ومتراکم حوادث چهره های مارایک اندازه متغیر نشان میداد ، پس از اندکی تأمل ازوی پرسیدم: شما «فلان» نیستید ؟! گفت : بلی! مقابلتاً آنها ازمن پرسیدند : شمامگر «فلان» نیستید ! گفتم : بلی هستم ! سپس یکی دیگر مانرا در آغوش کشیدیم ، معانقهٔ بسیار گرم و پر حرارت وصمیمانه صورت گرفت ، هردوی مارا باران خیلی خیس وتروپر کرده بود و از سرتا پای ماآب میبارید ، از گذشته های یکدیگر پرسیدیم ، قصه هاکردیم ، خوش شدیم و حسرت خوردیم (!) صحبت جریان داشت‌که پهلوی ما موتری ایستادشد ، سوار موتر شدیم ، هنگامیکه از موتر پیاده شدیم ، قرار گذاشتیم و وعده کردیم که (روزسه شنبه همین جمعه باهم صحبت مفصل خواهیم کرد) آدرس خانه شان را یادداشت کردم چون مهاجرت بود وقبل از این پیشآمدخانهٔ شان را ندیده بودم روز موعود فرارسید , از خانهٔ برادری خارج و بد نبال دوست قدیمی ام شتافتم ، بوعده گاه نزدیک شده رفتم ، دیدم در جای معینه ییکه قراربود در آنجا ملاقات کنیم ، سپس خانه رویم ، دوستم را درحالی دیدم که منتظر من بود ، باهم ملاقی شدیم وپس از احوال پرسی به خانهٔ شان رفتیم : به رسم پذیرایی بسالونی دعوتم کرد ، داخل شدم وبر کوچی تکیه زدم ! راستی هم ، سالونی بود که از لحاظ فرش و. . . کمبودی نداشت و کاملاً نمایندگی از پولداری و ثروتمندی دوستم میکرد، او مرا تنها گذاشت و برای آوردن چای از اطاق برون شد .

من از کوه پایه ها آمده بودم ، از کوه پایه های سربفلک کشیده افغانستان عزیز ، از کوه پایه هاییکه رزمندگان تربیت یافتهٔ مکتب قرآن بااستفاده ازکمینهای آن «بزرگترین شیطان نظامی جهان» را بزانو در آوردند وبار اول بعد از جنگ دوم جهانی

بشکست مفتضحانه رو بروی شان ساختند ، معمولاً باکر وفر و برق و زرق زندگی چندان آشنایی نداشتم مقایسهٔ زندگی مردم افغانستان و خانه و کاشانهٔ شان با این خانه مرا باچنان اندیشهٔ سرسام آوری فرو برده بود که اصلا نمیتوانستم درباره چیزی دیگر فکر کنم در این گیرودار فکری و فشار طاقتفرسایکه از این ناحیه عاید حالم شده بود ، حتی به ورود دوستم و ترنگ و ترونگ چاینک و پیاله و پتنوس نفهمیدم. دوستم به رسم قدیم صدای ظرافتآمیزی نموده گفت. تو مانند سابق بالای موضوعات خورد وریزه فکر میکنی بعوض اینکه قوای فکری تو در موضوعات مفید مثمر بکار افتدو مصرف گردد ، خود را ناحق و بیجا آزار میدهی ! آخر ترا چه شده است ! نمیبینی که روز تا روز ضعیف میشوی ! موهایت همه ریخت !!! ریشت سفید شد !

به همصنفانت ببین ! بهمسالانت نگاه کن ! که در چه نشاط جوانی بسر میبرند و چه سان از شادابی جوانی برخوردارند وتو ز امروز پیر شدی رویت چین و چرک شده ، شانه هایت برآمده و از گونه هایت خاک میریزد ! تو ممکن مساله از دواج (این امرحیاتی) را نیز در نظر نداشته باشی! میخواهی عقیم بمانی و بعد از مرگ خلفی نداشته باشی که دعای خیرت کند ؟ !!

سخنان تلخ اوراشنیدم و ز لذتش چشیدم ، مجبور شدم . چیزی بگویم که اوراقانع ساخته توانم ، زانو زدم و گفتم . برادر عزیز ! فقط چهار سال قبل تورا دیده بودم و از تمام «کان و کیف» زندگی تو خبر داشتم ، بامن ارتباط ایدیو لوژیکی سیاسی داشتی مردی بودی مصمم و انعطافنا پذیر ، جوانی بودی پرشور و مبارز ، سیاست مداری بودی که سرخط پروگرام های انقلابی تورا «اسلام» مزین کرده بود ، داد از اعمار جامعهٔ اسلامی میزدی و فریاد سرمیدادی که «اسلام باید حکومت کند» در دورهٔ لیسه ، فاکولته وظیفه و ترک وظیفه از طرز تفکر و جهان بینی بخصوصت سرسختانه ـ دفاع میکردی و میگفتی : تسلیم معنی مرگ را دارد ، آنگاه که مسلمان به کمونیزم تسلیم شد ، دیگر زنده نیست» باکمال طمطراق مدعی بودی که«-اگر در افغانستان احدی از مردم باقی نماند تا از اسلام دفاع کند و خواهان تاسیس حکومت اسلامی باشد ، من خواهم بود که تنهای تنها با کفر و کمونیزم و الحاد مبارزه خواهم کرد و تاپای جان در این راه خواهم رزمید ! چه شد آنهمه ادعا های تو ! تو دیروز پهلوی سرک «پچکی» کمپهای برادران آواره ات را ندیدی که دران شدت سرما و باران به چه حالت نکبتبار زندگی میکردند ! از این غافل بودی که دران خیمه ها علیه برادران خواهران مادران ما چه میگذرد ؟

از همه جالبتر اینکه : جوانی راندیدی که سالم راه میرفت ویکپایش را درنبرد حق و باطل از دست نداده بود . وضع فعلی میهنت افغانستان عزیز راچطور بررسی میکنی ؟ اگر به جبهات سری نمی زنی ، اقلا از مجاهد ینیکه این جا میایند خواهی پرسید که بر سر مردم افغانستان و مجاهدین جان برکف چه میگزرد ؟ دهاتیکه بمبارد میشوند چه خساراتی درآنها بار میآید . و نتیجهٔ حملهٔ قوای دشمن بریک منطقه چیست ؟ آخر این همه بیخبریها برای چیست ؟!

بیاد داری روزها پیرا که همیشه برایت توصیه میکردم که : مطالعه زیاد و غذای ناکافی سبب این همه تکلیف های عصبی در وجود تو بوده ، اگر میخواهی از صحت بهره مند باشی غذایت را باکیفیت مطالعه و تحقیق و تدقیق درکتب هماهنگ ساز !

من این سخنها را به این منظور برایت میگفتم که بسیار لاغر و نحیف بودی ، دلم برتو میسوخت و بر حالت حسرت میخوردم امابر خلاف

آنچه که توقع میرفت امروز که ملت ما با خاک و خون و آتش بازی میکنند و تقریباً تمام هستی شان را در راه دفاع از حریم اسلام عزیز از دست داده اند ، تو بحدی چاق و فربه شدئی که توقع آن را نباید از جوانی چون تو کرد ! من تورا خوب میشناسم و سویه اقتصادی تویمن خوبتر معلوم است این همه آسایش مادی زندگی توکه تورا طوری جلوه میدهد ، از کجاشد ! و از کدام مدرک باین حال رسیدی ! من اصلاً درباره تو چنین نمیاندیشیدم که تو در تنعمی زیست کنی که ملت از خون خاسته ات را فراموش و خود غرق عیش و نوش در دیار بسر بری .

جوان در حالیکه سراپاگوش بود و محور تمرکز فکرش را سخنانم ساخته بود ، تکانی خورد و گفت : من اصلاً با این تنظیمها و قیادتهای بی شماریکه در هرکوچه و بازار عرض وجود کرده و دفتر باز نموده اند ، سازشی ندارم ! زیرا آنها نمیخواهند افغانستان آزاد شود و در آنجا حکومت اسلامی تشکیل و آغاز بکار کند : زیرا اگر آنها میخوا ستند این کار شود کثرت تنظیم ها از برای چیست ! ومن کثرت تنظیمها را بمثابه اصالت نفاق بین رهبری مجاهدین افغانستان تلقی میکنم.

همهٔ سخنانش راشنیدم و پاسخم را چنین آغاز کردم : برادر خیلیها گرامی ! انتقاد شما در این جاوارد نیست بلکه مطلب از این تکثیر (اجتها) است ، اجتهادیکه جریان آن بحق منتج میشود نه به گمراهی و نفاق خانمانسوز و اگر سخن شما راست باشد ، در شرایط فعلی این سوأل (تنظیمها) مطرح نیست بلکه اتحاد اسلامی مجاهدین افغانستان درچار چوبه کاملا اصولی مطرح است (!) پس چرا آرما نهایت راکه سالها دردل میپروراندی در این اتحاد پیاده نمیکنی ! جای سوأل است یا چیزی دیگری میخواهی؟؟!

دوست قدیمی ام کاملاً خودرا باخته بود و در عرق ندامت خیس معلوم میشد ، لق لق بطرفم نگاه میکرد آثار شکست در سیمایش خوانده میشد ، از کرده هایش پشیمان بنظر میر سید ، در این اثنا بمن خوبتر نزدیک شد دستش رابرزانویم گذاشت و گفت «نفقهٔ عیال فرض است» ومن جهت ادای این فریضه ، چون در افغانستان ساحه زند گی برمن تنگ شده بود و کمونستها گرفتارم میکردند ، همه چیز را ترک گفته و باینجا آمدم ، بشما معلوم است که من «انجینر» هستم و رشتهٔ اختصاصی ام تقاضا میکرد که دریکی از موسسه های تخنیکی تنظیمهای جهاد ، ایفای وظیفه نمایم اما این جا قانون تنظیمها چنان بود که در مقابل کار زیاد مزدکم برایم بدهند و این مزد از عهدهٔ اعاشه و اباتهٔ فامیلم برآمده نمیتوانست از روی مجبوریت در مؤسسه ایکه (. . . ها) در آن کار میکردند ، استخدام شده شروع بکار کردم ، در اندک زمانی علاوه از اعاشهٔ فامیلم ، صاحب موتری شدم که در داخل افغانستان به کراکشی مالهای قا چاق مصروف بوده و از راه . . . به پاکستان باربری میکند !!! این تویو تارا که روی دروازه حویلی ما میبینی نیز به پول شخصیم خریداری شده است و در این خانه که اکنون بود وباش دارم درمقابل شصت هزار روپیه نزدم گرو است ! ! آیا اتحاد اسلامی مجاهدین افغانستان میتواند این همه حوایج زنده گیم را رفع سازد . تو خود قضاوت کن که من در انتخاب راهم چه اشتباهی را مرتکب شده ام.

دیگر سلسله پرگو ییهای دوستم را قطع نموده

گفتم : دوست ارجمند ! اگر هدف از زندهگی مسلمان فقط جمع کردن پول است ، از خدا (ج) دور است اوگرچه زنده است از جمله اصحاب القبور است، جادهٔ شریعت را ترک گفته وبه ضلالت و گمراهی سر شده است . در غیر آن مسلمان راکجا شاید که در مقابل ثروت اسلام را فراموش کند ، ملت بخون خفته و از خون خاسته اش فراموش کند ، رسالت اسلامیش را پشت پازندو بالاخره بی‌تفاوتی ازوی ساخته شودکه چون مادیون همه چیز را در پول خلاصه کند ، فرق نمیکند اگر به قیمت بربادی شرف و آبرویش نیز تمام شود !

از شهدای غنوده بخون برایش حکایت کردم و از ستبداد استعمار سرخ در افغانستان از دربه دری مردم افغانستان برایش صحبت کردم و از حال زار بینوایان و فقراء . از آواره‌گان خارج از کشور برایش قصه کردم و از ویرانگریهای «خانه سوزان و ویرانه سازان قرن بیستم» از بیوه زنان ، یتیمان ، اسیران و معیوبان برایش داستانها گفتم و از اختناق مرگبار و دهشت افزای رژیم حاکم و افزودم که بی تفاوت ماندن در برابر این همه بیدادگریها ظلم است ، فسق است و کفر . میترسم از آنکه بدامان کثیف مادیت سقوط نکرده باشی . تورا چه کسی باین حال نکبت بار آورد که تیمیزراه را از چاه کرده نمیتوانی و حق را از باطل ؟ ! چه بلای بزرگی برسرت آمد تو از هرحیث فلج هستی ! نامی از جهاد ومبارزه نمیگیری ودمی از فداکاری و قربانی نمی زنی تو هستی‌وياد د اشتهای پولی وياوه سراییهای مجنون‌ثروت جنون ثروت بسرت زده و اسیرهوای نفس شدبی تو در خواهشات نفسانی چنان منهمک هستی‌که همه چیزت را باخته ای وبه بیچاره بی میمانی که برسرچهار راهی قراردارد و بدون اشاره های ترافیکی مورد حملات عراده‌ها قرار گرفته ، گوشت و خون و مغز و پوستش طوری کوفته شده است که تفکیک و شناخت هر جزوبدنش محال مینماید . از تو باید چه ساخت ؟ بطور کلی تغییر شخصیت نموده ای و«کسی» نیستی که چهار یا پنج سال پیش بودی !

باشنیدن سخنان حق ، دوستم غرزنان فریاد کشید : بس است ! بس است دیگر حوصله تحمل این نصیحت های پدرانهٔ شما . . . صاحب را ندارم و از یاوه سراییهای تو و امثال تو بی‌تفاوت هستم خیلی پرگفتی ، برایت حوصله کردم ، اگر جز شما کسی دیگری میبود آنگاه میدانستم که باوی چه معامله کنم ! راه من صحیح است ، نه راه تو و امثال تو ، دیگر باید حد خود را بشناسی ! من از موقفم دفاع میکنم . روزی خواهد رسید که بامن هم نظر شوی آنگاه خواهی دانست که بغلط رفته بودی وراه من صواب بود . من که دیگر از سخنان بیانتهی آقا خیلی خسته شده بودم از جابر خاستم و برایش گفتم : راه من اگر صحیح است یا غلط بتوچی . چون تو قضاوت نداری ! فاقد ضمیر هستی ! وجدان نداری ! واگرا حیاناً قضاوت داشته باشی عدم وجدان و فقدان ضمیر سالم تورا به انزوا از مسایل اهم انسانی اسلامی و امیدارد و بد ینترتیب احساس مسؤولیت نمیکنی و در مکتب ما ، کسیکه بیتفاوت است و در برابر تعهداتش احساس مسؤولیت نمیکند جای پایی ندارد. من سر از امروز تورا نمیشناسم ! خدا (ج) هادی و حافظ تو!!! چای سردشدونا صرف شده ماندوبن خانه را ترک گفتم و درراه باخود میگفتم : (احساس مسؤولیت) ! (بی تفاوتی) !! (نفرین برتو پول که چه جوانان بااحساس را بنده خودساختی و از خدا (ج) بیزار شان کردی) !!!

مُسلمان سرتیری د طاغوت په زندان کی

څه ډول ربړیږي؟

* دافغانستان د مؤمن ملت پاڅون په د تول اسلامی ختیځ لپاره دلوی ژوند پیلامه وګرزی.
* په خدای (ج) بالدی پوخ ایمان لرل دهرراز کړان اوربړ زغملو یوه ډیرمنه وسیله ده.
* افغانی مسلمان زندالیان له خپلو معتقدا تو څخه خپیب دوله دسرپه بدل دفاع کوی.

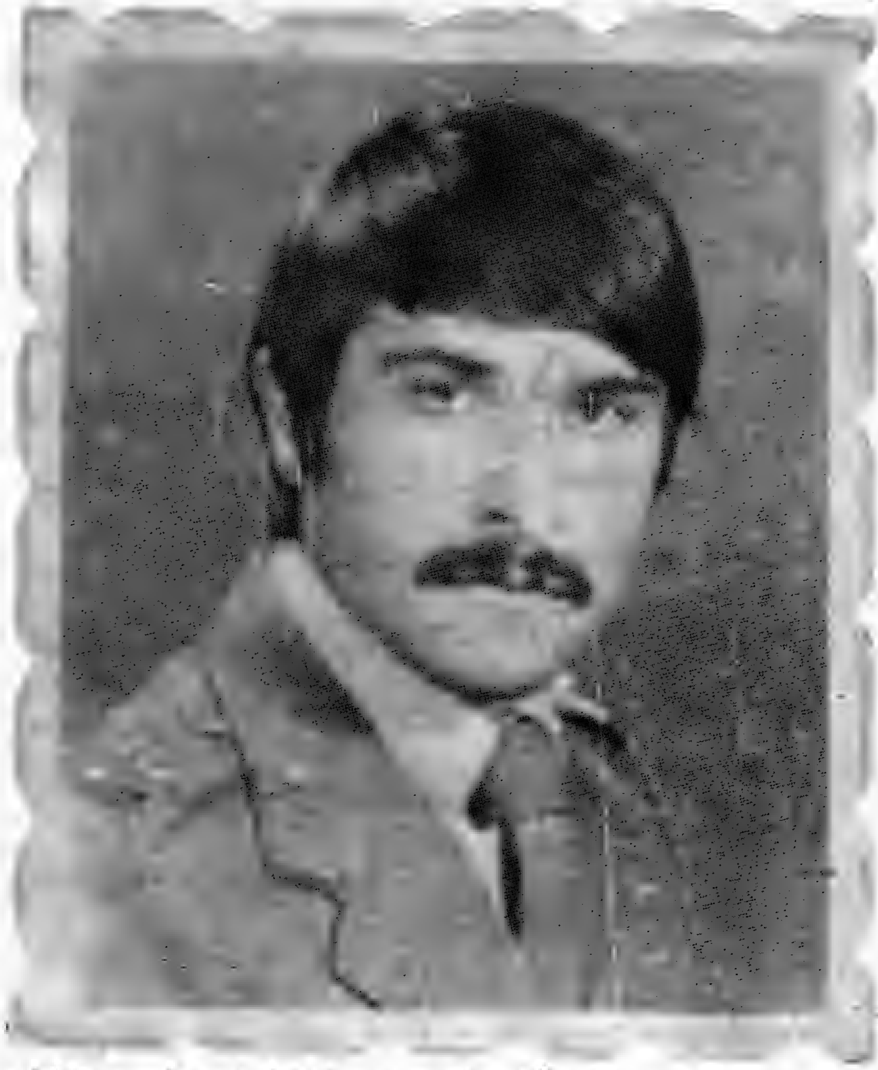

لکه چی عباد الله وروو عقیده څرګنده کړیده ، نه ایلیدونکی مؤمن ملت په خپل ویاړلی اسلامی پاڅون سره نړی ته و ښوده ، چی د اسیا په زړګوتی انقلابی افغانستان کی لا اوس هم د ایمان حرارت او ګرمی په پوره اندازه شته ، داسی حرارت او ګرمی چی د شاوخوا ډیر نور اسلامی هیوادونه به هم که خدای (ج) کول ـ د پتمن ژوند د ګټنی لپاره وپار ولای شی .

هو !

د سرېخور کمونیزم د پراختیا غوښتنی پرخلاف د افغان برسیال اولس حماسه زیږوونکی جهاد به یوځل بیا په ټول اسلامی ختیځ کی د انقلاب ولولی هماغه شان ښیرازه او پیاوړی کړای شی ، لکه چی یې د پرنګی جابر طاقت پرضد پخپل لومړنی پاڅون سره د اسلامی هیوادو پرله پسی پاڅونو ته لار اواره کړی وه .

څکه خو علامه اقبال هم د اسلام د تیربرم د بیا ژوندی کولو په برخه کی خپل امیدوله

په دغه اتل قوم پوری تړی ، لکه چی ویلی یی دی :

آسیا یک پیکر آب و گل است

ملت افغان در آن پیکر دل است

از فساد او فساد آسیا

از کشاد او کشاد آسیا

د ډیر ویاړ ځای دی چی د اسلام د پت او عزت د بچاو لپاره داخل هم لوی خدای (ج) د افغانستان د مسلمان اولس په وسیله د دغه ستر رسالت د ترسره کولو اراده وفرمایله : که څه هم د اسلام د پت او عزت د ژغورنی په لاره کی دغه اتل قوم له راز راز ابتلاګانو او ازمیښتونو سره مخامخ شو ، خوله ښه بخته له هیڅ راز رېړ څخه یی غاړه ونه غړوله ، پر هجرت سر بیره څه د پاسه یو میلیون شهیدان ورکول ، او په سوونو زره بندیا نیدل یی دغه حقیقت ښه په ډاګه کوی ، دیته له اسلام سره د والهانه مینی او عشق څخه پرته نور څه ویلای شو ؟

د اقبال د دی لاندی شعر په مصداق :

زورمز زندگی بیگانه تر باد

کسی کو عشق را گوید جنون است

د لته د ننګرهار ولایت د کامی ولسوالی له «عباد الله» ورور سره د یوی مرکی په ترڅ کی ځینو هغو رېړونو ته چی د اسلام د عزت او ناموس په لارکی پر دغه اتل اولس تیر شوی اولا تیریږی د قلم د عفت په پام کی نیولو سره ، لنډه شان اشاره کوو :

پوښتنه :

د خپلی مبارزی پر پس منظر که یوڅه رڼا واچوی ؟

ځواب :

دخپلو نورو مبارزو ملګرو ترڅنګ می د زده کړی په ټوله دوره کی له حربی ښوونځی نه واخله بیا د حربی پوهنتون تر پایته رسونی پوری ، په کابل ښار کی د روسی ښکیلاک او په تیره بیا د خلق او پرچم په نامه د دوی د چاکرانو د باڼډونو د واقعی څیری په بربنډونه کی د هیواد د ننه د مجاهدینو له تنظیمونو سره تر خپلی وسی مرسته کوله ، چی په نتیجه کی په همدغه تور (!) د ګوډاګی دولت د مزدورو پولیسو لخوا زندانی او په دوه کاله بند محکوم کړای شوم .

سره لدی چی د بند په موده کی له ډیر کړاو او تعذیب سره مخ شوی یم : خو په خدای (ج) باندی پوخ ایمان لرل او د اسلامی انقلاب له بری سره یی کچه مینی دغه هر څه پرما اسان تیر کړل .

هو ! د بندی توب د دغه په ظاهر له مشقته ډکو شپو ورځو په زړه پوری یاد به د خوښی په ډیرو ښو شیبوکی هم زما له ذهن څخه ونشی وتلای .

پوښتنه :

د یرغلګر روس د مظالمو د بربنډولو په منظور که یوڅه زیات معلومات را کړی ؟

ځواب :

لکه چی پورته مو وویل د بند په ټوله موده کی له راز راز کړاوونو او تعذیبونو سره مخ شوی یم ، چی د لته یوازی یو دووته په اشاره بسیا کیږم .

کله چی صدارت ته د تحقیقاتو د بشپړولو لپاره وروستل شوم نو پوښتونکی (مستنطق) د جرم په باب له پوښتنی نه مخکی ، له ویښتانو نیولی پرځمکه راوپرځولم ، ښه شیبه وروسته چی له ځمکی نه را پاڅیدم او پرسرمی لاس را ښکه . پوه شوم چی موټی موټی ویښتان می وتی دی :

بل !

چی د پوښتنو پر وخت راتـه د ژمی په هغه سخته یخنی کی له واورو ډک بیرل ته د ورغورځیدو وویل شو ، نو غم را سره د دی خبری شو ، چی چیرته رانه بیرل وانه وړی، او دمستنطقینو(پوښتونکو) غصه نوره هم ونـه پاروم ، خیر بیرل تـه خو ورولویدم ، خو وهلو د ومره بی سده کړی وم ، چی په سوی او خوږلو پوهیدم .

ځو ساعته وروسته چې له واورین بیرل نه برق بخاری پلوته بوتلل شوم ، په لومړی سرکی خومی گومان وکړ ، چې گنی زما پر بدحالی به یې زړه سوی وی ، خو وروسته جوته شوه چې له ما او زما په څیر له ډیرو نورو ازادی مینو سره د دوی انسانی ضد سلوك او چال چلن د کمونیزم هغه شوم سوغات دی چې ځمونږ وطنی کمونستان یې په صفتونو نه مړیدل .

پوښتنه :

د مسلمانو زندانیانو کومه ځانگړی اتلواله (قهرمانی) په وړاړ سره یاد ولای شی ؟

ځواب :

لکه چې ښکاره ده مسلمانو زندانیانو پر افغانی ټولنه باندی د گران اسلام دوا کمنولو په لارکی زښتی ډیری اتلوالی یادگار پری ایښی دی ، چې د اسلامی انقلاب پیښلیك (تاریخ) به ئی پخپل وار په ځلنده ټکوثبت کاندی ، خو کومه ځانگړی اتلواله چې زمونږ د انقلاب ماهیت ښه ترا ښودلای شی دا وه چې : د نوی (روسی) جاهلیت پلویانو . د زاړه غربی ، جاهلیت د پلویانو په څیر د مسلمانو زندانیانو د روحی تعذیب لپاره د دوی په وړاندی د اسلام د ستر پیغمبر (ص) په باب ځینی نا کاره کلیمات کارول. په مقابل کی مسلمانو زندانیانو به سره لدی چې پوهیدل ، چې د خپلو مقدساتو او معتقداتو دفاع او ننگه کول ډیر سخت ربړونه له ځان سره لری خو بیایی هم خبیب (رض) ډوله د سر به بیه د خپلو اسلامی عقایدو څخه په مزه دفاع کوله .

قوی امید لرم ، د مسلمانو افغانی زندانیانو دغه اتل واله د نورو ترستم لاندی اسلامی ټولنو لپاره د ایمان تاندولو یو پیاوړی محرک وگرځی .

پوښتنه :

د خپلو مجاهدو او مهاجرو ورونو لپاره څه پیغام ورکول غواړی؟

ځواب ؛

د جهاد د سره سنگر اصیلو وارثانو مجاهدینو لپاره زما پیغام دادی چې څومره ژرکیدای شی د نړیخور کمونیزم د یرغلگرو لښکرو په وړاندی به د «بنیان مرصوص» جوړونی لپاره خپل بیلا بیل صفونه یو موټی کاندی . دا ځکه چې الهی نصرت او مرسته تل له یووالی سره مله وی .

لکه چې حدیث شریف دی :

ید الله مع الجماعة

بل ، خپلو ټولو مهاجرو ورونو ته په لوړ آواز وایم چې :

د گران اسلام د عزت او ناموس په لارکی ستاسی سرښندنی او اتلوالی د زښتی ډیری ستاینی وړدی . څه دی چې په دغه پتمنه لارکی مو له لاسه ورنکړل ؟

رښتیاهم ستاسی په ورین تندی د ایر د له کړانه ډك ژوند تیرول باید د یو لوړ هدف د حصول لپاره وگڼل شی .

خو بد بختانه د اسلامی انقلاب د ستی دښمنان مذبوحانه هلی ځلی کوی چې زمونږ ویاړلی انقلاب د اسلامولی له جادی څخه په بیلا بیلو چلونو بی لاری کړی . چې نور ختیځ وال د انقلاب له دغه روڼ مشال څخه د پتمن ژوند گټنی په لارکی گټه وانه خیستلای شی . او په دی توگه لا ډیره نوره سوده هم د استعمار لپاره شیدی ورکړای شی .

نو تاسی باد ر ده او با احساسه مهاجر ورونه به په پوره هوښیارتیا د لویدیځ د گمارل شوؤ شوم پلانونه هم لکه د ختیځ هغو په شان په نطفه کی شنډ کړی .

ډاډ درکوم چې د استعماری ځواکونو د ناځوانمردانه توطئو سره سره بیاهم زمونږ ویاړلی انقلاب د بری په لور اوچت گامونه اخلی ، چې د ټول اسلامی ختیځ لپاره به په نږدی راتلونکی د نوی ژوند پیلامه وگرځیدلای شی .

د دغسی ورځی د ژر را رسیدو په هیله !

ـ د خدای په آمان ـ

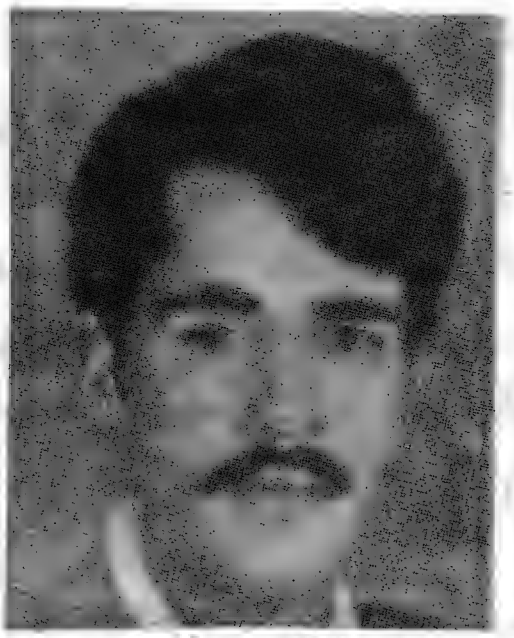

شهید ورور محمد صادق «زرین خیل» د ملا محمد
عالم خان زوی د سید آباد ولسوالی د لړمی د کلی
اوسیدونکی په ۱۳۳۱ کال په لوسوړی کلی کی زیږیدلی
دی د ښوونځی په درس برسیره ئی د دینی علومو زده
کړه هم څه ناڅه ترسره کړه په ۱۳٤۹ کال ئی
د اسلامی تحریک دعوت ومانه او د هغه غړی
وګرځید په ۱۳۵۱ کال د سید آباد له لیسی څخه
فارغ شو او د خپل ماموریت په دوره کی ئی په
اسلامی مبارزه کی فعاله ونډه د رلوده د لعین حفیظ
د حکومت په وخت کی بندی کړ شو خو په افغانستان
باندی د روسانو د نظامی یرغل له وروسته بیرته
خوشی کړ شو له هغه وروسته ئی د وسله وال جهاد
ډګر ته ورود الګل ترڅو په ٤-٥-۱۳۵۹ نیټه
د یرغلګرو روسی قواؤ سره د یوی لویی جګړی په
ترڅ کی د شهادت لوړ مقام ته ورسید .

(انا لله وانا الیه راجعون)

. شهید ورور ملا محمد عمر چی اصلی
نوم ئی محمد حسن ؤ د ملا دین محمد زوی د
هلمند ولایت د نهر سراج ولسوالی د قلعه ګزر د
کلی او سیدونکی ؤ لومړی زده کړه ئی ترشپږم ټولګی
پوری د قلعه ګزر په ښوونځی کی تر سره کړه په هغه
بر سیره ئی د دینی علومو زده کړه په خصوصی توګه
تر یوی اندازی بشپړه کړه ترڅو چی په افغانستان
کی د سره استعمار ګوډا ګی رژیم را منځ ته شو په
۱۳۵۷ کال په هجرت کولو مجبور شو که چی د وسله
وال جهاد ډګر ته د شونو لومړی زابل او بیاو روسته
هلمند ته ولاړ په ډیرو جګړو کی د دین او وطن
د دښمنانو سره و جنګید لوسوړی د ښو اخلاقو
خاوند ؤ په ۱۳۵۷ کال د هغی جګړی په ترڅ کی
چی د ګر شک ـ هرات په لویه لاره د روسی قواؤ
د یوه کاروان سره و نښته د شهادت لوړ مقام ته
ورسید (انا لله وانا الیه راجعون) .

شهید ورور عبدالرشید چی اصلی نوم
ئی نظر محمد دی د ګلزار خان زوی د لوګو ولایت
د برکی برک د ولسوالی دخلوزبو د تویکی په کلی
کی زیږیدلی دی لومړنی زده کړه ئی د خلوزبو په
لومړنی ښوونځی کی او ثانوی زده کړه ئی د برکی
برک په لیسه کی په ۱۳۵۷ [illegible] پای ته ورسوله
او له هغه و روسته ئی د سره استعمار د لاس پوڅی
رژیم پر ضد په وسله وال جهاد لاس پوری کړ دغه
ورور ډیر متقی او امین شخص ؤ په ډیرو جګړو
کی ئی ګډون وکړ او د اسلام او وطن
دښمنانو ته ئی غاښ ماتوونکی ځواب ورکړ دغه
نومیالی مجاهد د ۱۳٦۱ کال د منی په لومړیو

گر دید ، یک تعداد کسانی که اصلاً در خط جهاد و مبارزهٔ ملت قهرمان مطرح نیستند گاهگاهی از را دیوهای استعماری غرب آواز بلند میکنند و خود را به عنوان یکی از رهبران مجاهدین افغانستان معرفی میکنند به روم تشریف میبرند ! ! ! آنجا با آنهایی که ملت را به دست عفریت کمونیزم تحویل دادند مجلس دایر میکنند ونام از آزادی افغانستان میبرند . ما ازین آقا یان میپرسیم سالها قبل که دست استعمار گر و خون آلود روس به خاک افغانستان دراز شد چه احساس مسؤولیت کردند آیا آن وقت هم با اسلام تعارفی داشتند و یا خیر ؟ آنها که در پشاور در اولین نشریهٔ شان خط شان را بملت و جهانیان معرفی داشتند و "اسلام و نا سیونا لیزم و دیمو کراسی غرب" را بیک نظر دیدند حال چگونه میشود این ملت را بنام اسلام فریب دهند .

بلی ! در طول جهاد مقدس همه چهره ها پیش از پیش شناخته شد. آنهایی که سالها قبل در برابر همه انواع کفر وبانی اصیل کمونیزم جهانخوار دست به جهاد ومبارزه زده بودند و خط اصیل اسلام راتعقیب میکردند دریک صف قرار گرفتند و آنهایی که در افغانستان در برابر کفر و بیداد ها مانند شیطان اخرس خاموش بودند وچند لحظه عیش ونشاط راغنیمت شمرده بودند بحکم "حتی یمیز الخبیث من الطیب" از صف ماجداشدند طوری که قبلاً هم جدا بودند. وباردیگر عدم علاقه وبی‌تفاوتی خودرا باارزشهای اسلامی وناموس دین و ملت اثبات رساندند .

حال توجه کنید به دو نکتهٔ مهمی که از را دیو استعماری (بی‌بی‌سی) ابلاغ کردند یکی از شرایط حل سیاسی معضلهٔ افغانستان را اطمینان ـ قدرتهای بزرگ یعنی روس و امریکا قرار داده‌اند گویا باین امر صراحت نموده که جوانب قضیه یک طرف روس و طرف دیگر امریکا میباشد در حالیکه مسئلهٔ حمله روس برخاک افغانستان مسئله ایست بین ملت مجاهد افغانستان و روسهای سفاک وجانی که حل این معضله فقط از طریق جهاد ممکن است. از همین‌جا است که این ملت راه حل این مسئله را درک کرده است وسنگر های داغ جهاد را داغتر نگهداشته اند وهیچ قدرت بزرگ جهانی صدای استعانت رانداد تامسأله را از طریق سیاسی حل کنند که طرف تائید و اطمینان آنها نیز باشد .

نکته دیگری که خیلی قابل توجه است این است که جناب فرمودند : "وتصمیمی که آیا نظام چه نظامی باشد باارادهٔ ملت افغانستان مربوط است ."

این آقایان که تابحال دربارهٔ نظام اسلامی هیچ تصمیمی ندارند چگونه نام از اسلام میبرند حال انکه از اصول عمدهٔ مبارزاتی است که هرگروه سیاسی نخست خطش را واضح میسازد و آنرا ابلاغ میکند و بعداً مردم را به آنسو دعوت میدهند نمیدانیم کسانی که هیچ مسلک ندارند وطبق اصطلاح "پیش آمد و خوش آمد" هر نظر وهر نظام موردتائید شان است چطور بخود جرأت میدهند که این ملت را یکباردیگر فریب دهند؟ نی، این ملت دیگرآن ملت خواب برده نیست بیدارشده، در رگ‌رگ شان عشق ایمان و خدا پرستی دمیده، دیگر ظاهر شاه وا مثال آنها درین شان جاندارد دیگر دلق های آلوده نمیتواند نظراین ملت قهرمان را بسوی خود بکشاند .

شهادت دراه اعلای دین خدا (ج) شعار این مردم گشته و قرار وعدهٔ الهی "ان الله لایضیع اجر المؤمنین" این پاسبا نان دین خداوند (ج) روزی شاهدمراد را به آغوش خوا هند کشید وآن روز دور نیست .

انشاءالله

وختو کی یوه ورځ له لسوټو نور و مجاهدو ورونو سره د کفری قواؤ څخه د لحاظ خان سړک د ساتلو په غرض ولاړ کله چی د دښمنانو قوا دوی ته راورسیده دجنګ ئوکړتو د شو بې شمیره کمونستان په دغه جنګ کی له منځه ولاړل په پای کی د اسلام د لاری دغه اتل مجاهد دخپلو تولو ملګرو سره د شهادت لوړ مقام ته و رسید (انا لله وانا الیه راجعون).

شهید ورور جمال ناصر د حاجی روزی خان زوی د ننګر هار ولایت د رودات ولسوالی د کوتڼه سنګی په کلی کی په ۱۳۳۸ھ ش کال زیږیدلی دی دغه ورور لو مړی په خصوصی توګه دینی او عصری زده کړه و کړه و روسته په ۱۳۵۳ھ کال د محمود هوتکی دپوهنځی په شپږم ټولګی کی شامل شودی په هر ټولګی کی اول نمره ؤ د ۱۳۵۸ھ د جدی د شپږ می نیټی و روسته یې هجرت و کړ او په پاکستان کی یې د مجاهدینو په دفتر کی کار کاو څه وخت و روسته د وسله وال جهاد کولو لپاره بیرته وطن ته ولاړ په پای کی د ۱۳۵۹ کال د قوس په اولو ورځو کی کله چی د ملحد دولت او یرغلګر و روسی فوځونو یوه لویه قوه د ننګر هار ولایت د مجاهدینو په یوه لوی مرکز (توره بوړه) باندی یرغل و کړ د زیات مقاومت کولو نه و روسته دغه ورور په ۵-۹-۱۳۵۹ نیټه د شهادت لوړ مقام ته ورسید (اناالله وانا الیه راجعون).

شهید ورور خان امیر د ملا شرف الدین زوی د میدان او وردګو د ولایت د سید آباد د ولسوالی د غانبی د کلی اوسیدونکی د اسلام د لاری یو قهرمان او زړور مجاهد ؤ نوموړی د جبهی د فرهنګی مسئول استاد اقامیر مشر ورور ؤ چی د ملحد دښمن په ضد ئی په ډیرو بریدونوکی ونډه د رلوده په پای کی په ۳۰-۱-۱۳۶۱ نیټه د ګربت په سیمه کی د یوی جګړی په ترځ کی د شهادت لوړ مقام ته ورسید.

(انا لله وانا الیه راجعون)

شهید ورور عبدالرشید چی فرعی نوم یې رستم ؤ د شهید محمد قاسم زوی د هلمند ولایت د موسی قلعه د ولسوالی د خواجه داد د کلی او سیدونکی ؤ زده کړه یې د موسی قلعه او تر ینکوټ

په لیسوکی سرته ورسوله نوموړی د اسلامی احساس له مخی په ۱۳۵۰ کال په اسلامی تحریک کی شامل شو په هغه جنگ کی چی په ۱۳۵۲ کال د موسی قلعه په لیسه کی د اسلامی مبارزینو او کمونستانو ترمنځ و نښت او دوه کسه کمونستان پکښی تپی شول دی هم پکی شامل ؤ نو ځکه دی او پنځه کسه نور ملگری یی د داؤد د مستبدرژیم له خوا په یوه کال اولس میاشتی حبس محکوم شول کله چی له جیل نه خلاص شو او په افغانستان کی ملحد رژیم را منځ ته شونو د وسله وال جهاد په لور یی د دعوت دنده پیل کړه او د کندهار په ښار کی یی د چریکی فعالیتونو دقومالدان په توگه کار کوه خود افغانستان په حربیه بانډی د سرو فرخونو د مستقیم تیری له وروسته بیاد دښمنانو له خوا ونیول شواو د څو ورځو شکنجو او تعذیبونو په لید و سره د شهادت لوړ مقام ته ورسید (انا لله وانا الیه راجعون).

- شهید ورور اختر گل د نور جان زوی د ننگرهار ولایت د شیرزاد علاقداری د مرکی خیلو او سیدونکی د خدای (ج) د لاری یو مخلص او پیاوړی مجاهدؤ په ۱۳۵۸-۳-۲۰ نیټه یی په وسله وال جهاد لاس پوری کړ او په دی لاره کی یی زیاتی هلی ځلی وکړی په پای کی په ۱۳۶۰-۱۱-۲۸ نیټه دیر غلگر و روسی قواؤ له خوا په یوه جگړه کی شهید شو (انا لله وانا الیه راجعون).

. شهید ورور نیاز بت خان د چټ خان زوی په قوم منگل د پکتیا ولایت د لژی ولسوالی اوسیدونکی د اسلام د لاری یو پیاوړی مجاهدؤ په ډیرو جگړو کی د دهری رژیم د قواؤ سره وجنگید په پای کی د ۱۳۶۰ کال د ثور په میاشت کی د ملحد رژیم د هغی قوی سره د برید په جریان کی چی د لژی له لاری څخه گردیز ته روانه وه د شهادت لوړ مقام ته ورسید. (انا لله وانا الیه راجعون)

. شهید ورور وړوکی بلبل جان د شهید خان امیر زوی او د استاد اقاسیر و راره د میدان او وردګو د ولایت د سید آباد ولسوالی د غانبی د کلی اوسیدونکی یو تکړه او سرتیری مجاهد ؤ د ملحد رژیم په ضد په ډیره میړانه سره وجنګید ترڅو په ۳۰-۱-۱۳۶۱ نیټه د ګربت په سیمه کی د خپل پلار سره یوځای د دښمن د قواؤ سره د یوی نښتی په ترڅ کی شهید شو.
(انا لله وانا الیه راجعون)

شهید ورور خان جندر خان د سید عمر خان زوی د ننګرهار ولایت د تیر زار د علاقداری د سرکی خیل کلی او سیدونکی ؤ د نوموړی په ۸-۱۰-۱۳۵۷ نیټه د دهری رژیم پرخند وسلوال جهاد پیل کړ او په ۲۸-۱۱-۱۳۶۰ نیټه د نملی په سیمه کی د سره استعمار د قوځونو له خوا په یوه جګړه کی شهید شو (انا لله وانا الیه راجعون).

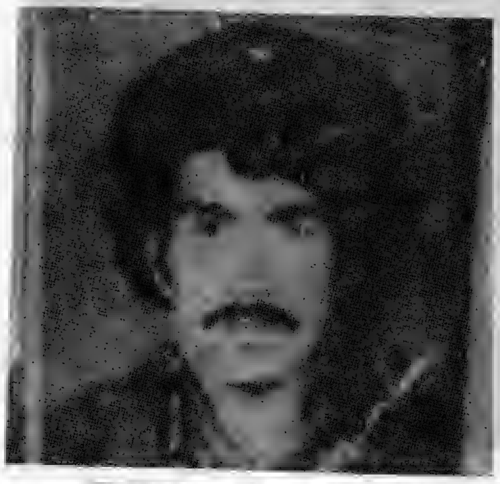

- شهید ورور خان د شاه حسین زوی د میدان او وردګو د ولایت د چک ولسوالی د بکسمند ددری او سیدونکی د خدای (ج) د لاری یو تکړه او سرتیری مجاهد ؤ چی د ۱۳۶۱ کال په اوری کی د ملحد رژیم د قواؤ سره په یوه خونړی جګړه کی شهید شو (انا لله وانا الیه راجعون).

شهید ورور صفت خان د حاجی میرا جان زوی د پکتیا ولایت د څمکنیو د ولسوالی داور کاره او سیدونکی په ۱۳۴۵ ه ش کال په نوموړی کلی کی زیږیدلی دی صفت خان ورور د تکړه او وفادارو مجاهدینو څخه ؤ او د اسلام په لاره کی د اسلام د دښمنانو په وړاندی په له ستړی کیدونکی توګه جنګیدلی دی ترڅو په ۱۴-۱-۱۳۶۲ نیټه دښهر نو په غند باندی د یوه برید په ترڅ کی د دښمن د فرش شوی مین په ذریعه د شهادت لوړ مقام ته و رسید (اناالله وانا الیه راجعون).

. شهید ورور حکمت‌خان د یاغي خان زوی

د پکتیا ولایت دځکمنیو د ولسوالی داور کاره او سیدولکی یوزړور او مخلص مجاهدؤ لوموړی د پکتیا ولایت دسید کرم او شهید عارف په جبهو کی په پوره میړانه سره د دهری قواؤ په مقابل کی و جنګید ترڅو په ۱۳۶۲-۱-۱۷ نیټه د شهر لو په ۱۷ غ.ډ باندی د یوه برید په وخت کی د دښمن د کار شوی مین د چاودنې په اثر شهید شو (انا لله وانا الیه راجعون).

. شهید ورور عرب خان د محمد عمر زوی

د میدان او وردګو د ولایت د چک د ولسوالی د بکسمند د دری او سیدولکی د اسلام یو نکره او زړور مجاهدؤ لوموړی ورور د ۱۳۶۱ کال په اوړی کی د دهری دښمن د قواؤ سره د یوی خونړی جګړی په جریان کی په شهادت و رسید (انا لله وانا الیه راجعون).

. شهید ورور ظاهر خان و خبط خان زوی

د ننګر هار ولایت د رودات ولسوالی د چپر هار علاقداری د غزو په کلی کی په ۱۳۲۰ هـ ش کال زیږ یدلی دی لوموړی یوه اندازه دینی زده کړه په خپل کلی کی ترسره کړه. ده به همیشه د ملحدینو د فعالیتونو د خنثی کولو په لاره کی مبارزه کوله او په ۱۳۵۷ کال یې په وسله وال جهاد لاس پوری کړ د جلال آباد په هوائی ډګر او چپر هار کی یې هم په ډیرو جګړو کی برخه واخیسته په پای کی په ۱۳۶۱-۱۱-۲۶ لیټه د یوی جګړی په ترځ کی شهید شو (انا لله وانا الیه راجعون).

ولاتحسبن الذین قتلوا فی سبیل الله امواتاً بل احیاء عند ربهم یرزقون

دجهاد دسره سنګر شهیدان

«شهید استاد ګلا جان»

له هغه ځایه چه د هر فکری لظام دعینی تجسم ، عملی حاکمیت او قیام له پاره سنبال شوی ټولنیز قوت ته ضرورت دی. له همدی کبله ده چه داسلام مبارک دین د ټولنیزو واقعیتونو په جریان کی ددی فکری سیستم د عملی قیام په وړاندی د فکری ، فرهنګی ، سیاسی او ټولنیزو خنډونو د له منځه وړلو لپاره د اصلاح شویو افراد ونه مرکب اجتماعی ځواک په جوړولو ټینګار کوی.

په دی ترتیب مخکی لدی چه په ټولنه کښی په یوبنسټیز او پراخ اجتماعی بدلون او اوښتون کارپیل کړو . باید پخپله د اید یا لوژی په اثر یوبدل شوی افرادی ځواک و لـرو د چاچی موروثی او محیطی شخصیت په یو فکری او اید یالوژیک شخصیت بدل شوی وی د همدی حقیقت په پام کی نیولو سره د مجاهد افغانستان ځوان اسلامی غورځنګ د خپل ټولنیز ژوند په او ږدوکی د عقیدی په لیاره کی د خپل ایډیال د تحقق په لوری ډیر قربانی ته چمتو ځوانان دی تاراک ځپلی ټولنی ته وړاندی کړی دی. زمونږ د تاریخ په بستر پرتی رنځوری ټولنی ته د اسلامی غورځنګ د زرهاوو پیشکشو ځخه یوهم شهید استاد ګلا جان رح چاچه

د خپل ژوند په بیه د خپل خدای
فکر او ټولنې په وړاندې د تعهد
لوړه پرځای کړه .

شهید استاد ګلا جان د اخند
عنایت الله خان زوی ده په
په ۱۳۲۵ لمریز کال د پکتیا
ولایت مرکز ګردیزکی داخ و
ډب نه ډکې نړی پرمخ سترګی و
غوړولی او د خپل عمر په اوه‌کانی
کی د ګردیز په منځنی ښوونځی
کی شامل او ترنهم ټولګی پوری
یې خپل‌زده کړه په نو موړی
ښوونځی کی ترسره کړه وروسته
بیاد کابل په دارالمعلمین کی شامل
شو او په ۱۳۴۶ کال د نوموړی
د دارالمعلمین له فارغیدو وروسته
پکتیا د سید کرم په منځنی
ښوونځی کښی د ښوونی دنده ور
وسپارله شوه . شهید استاد
ګلا جان په ۱۳۴۹ کال د کابل
پوهنتون دکانکورله‌از موینی نه په
بریالی تیرید وسره د ساینس په
پوهنځی کی شامل شو . په دغه
وخت کی د افغانستان د رنځوری
ټولنی د افق تیاره لمنی د اسلامی
غورځنګ په روڼ سبا روښانه
شوی وی .

استاد په ښېړه ایمانی اراده او
ټینګ هوډ ددی روڼ سبا پلوشوکی
د خولی رنځیدلی ټولنی د خطرناکی
راتلونکی په درک کولو سره د فکر
سیاسی او فرهنګی انحطاط او فساد
وړاندی د اتلوالی مبارزی ویاړ
وګاټه .

شهید ګلا جان د خپلو کوړنیو
ملا ما تونکو ستونزو وسره سره
د تحصیل په دوران کښی د
اسلامی غورځنګ یو وفادار او
فعال غړی و . په ۱۳۵۲ کال
شهید استاد د ساینس له پوهنځی
څخه فارغ او د زرمت په لیسه
کښی د ښوونی د ندده ورته
وسپارله شوه .

هغه په نو موړی لیسه کی
د خپلو درسی مسؤلیتونو ترڅنګ
د شاګردانو فکری عقیدتی او
اخلاق سمبالښت ته زیاته پاملرنه
او هلته‌ئی د کمونیزم د منحط فکر
دبی‌ناموسه پیروانو په‌خلاف په زړه
پوری مبارزین و روزل د غوائی
د رسوا فاجعی په رامنځ ته کید
وسره استاد د خپلو مسلمانو ورونو
د اذهانو د تنویر او دځان
پلورلی کمونستانو ناولی ماهیت
د رسوا کولو کار لا جدی کړ .

په ۱۳۵۸ کال د زرمت د
مسلمانو خلکو د عمومی قیام سره
سم استاد وسله په لاس کی
واخیسته او په ډیر شهامت ئی
د کفر او کمونیزم په خلاف
جهاد وکړ . دهمدی کال په ژمی
کی ئی پاکستان ته هجرت وکړ .
خود دریو میاشتو د تیرید وته
وروسته له اسلام او خپل مظلوم
ملت سره هغه مینی او عشق چه
دده د زړه او ضمیر په تل کی ئی
ځپی وهلی زیات اوسیدلو ته پری
نه ښود او بیرته د جهاد تاوده
سنګرته ستون شو - هلته ئی
د وسله‌وال مقاومت ترڅنګ
د سیمی په جهاد او انقلاب پوری
تړلیو ستونزو اوپرابلمونو په حل
کی فعاله ونده درلوده .

رښتیاهم چه شهید استاد ګلاجان
په واقعی معنی د حق او عدالت
د سنګر په زړه پوری پاسدارو
له یوی خواکه د کمونیزم او
فساد په وړاندی د هغه مقاومت
حماسی - زیږ ولی له بلی‌خواد هغه
فکر عمل او ژوند د اصیل او
انقلابی اسلام په زړه پوری
ممثل و .

د خدای د لاری دا اتل مبارز
د ۱۳۶۰ کال د قوس د میاشتی
په ۱۶ نیټه د خدای (ج) د رضا
د ترلاسه کولو اوتل پاتی ژوند
ته د رسید وپه تکل د زرمت په
سیمه‌کی د روس د وینی څښونکی
عسکر وسره په یوه‌لاس او
ګریوان نښته کښی د فانی نړی
نه سترګی پټی کړی . (انا لله
وانا الیه راجعون.)

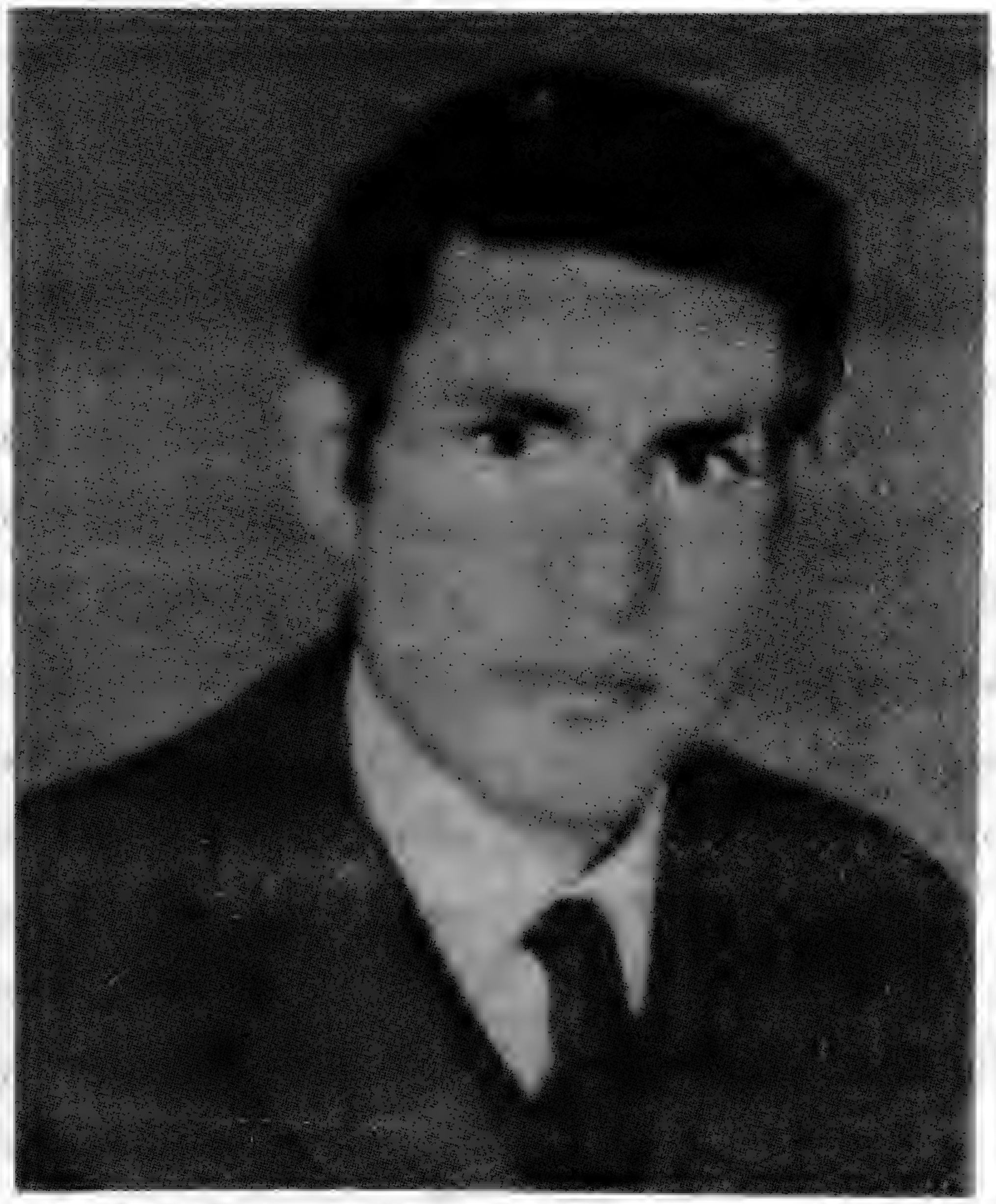

له یوی مسلمانی کورنۍ څخه دری تنه شهیدان

د کنړ ولایت د پیچ په دره کی د گنډ گل په کلی کی یوی مسلمانی او دین پالی کورنۍ د اسلامی انقلاب د شهیدانو له و یاړه ډک کاروان ته داسی ځوانان وړاندی کړی دی چی هریوئی د الله(ج)د کلمی د لوړولو او په افغانستان او نړی کی د اسلامی عدل د حاکمولو لپاره له خپل ځان ، مال او هرڅه له تیرو او د دوی له لویو آرزوگانو څخه یوهم شهادت ؤ چی هر یوئی په خپل وار سره د غی سپیڅلی آرزو ته و رسید او ځنی ئی ورته سترگی په لاره دی موږ په داسی حال کی چی د نوموړو شهیدانو څخه په لاندی توگه مختصراً یادونه کوو دوی او پاتی‌کسانو ته ئی له‌لوی ښتن تعالی څخه اجرونه اۈ جمیل صبر غواړو.

الف : شهید ورور عبدالحمید د مولوی گلزار زوی او د مولوی فضل کریم ورور ؤ .

مولوی فضل کریم چی په سعید الله سره مشهور دی د اسلامی تحریک د لومړیو ورځو څخه ئی د خپل اسلامی احساس او مسئولیت له مخی د اسلام د دښمنانو پر ضد مبارزه پیل کړی وه په دی اساس د جلاد داؤد رژیم و نشوز غملای چی حتی د افغانستان په یوه لری پر ته‌گوښه کی دی هم د هغه په خلاف څه وویل شی او یا کوم عملی قدم پور ته شی هغه ؤ چی د ۱۳۵۳ هـ ش کال د روژی په میاشت کی د رژیم له خوا څخه یو قومندان او د وه تنه عسکر له وسلی سره د دوی کلی ته ورغله او مولوی فضل کریم ئی د کلی په جومات کی پیدا کړ او وئی نیو که څه هم د کلی خلکو د مولوی‌صاحب د پریښو دلو لپاره ډیری هلی ځلی وکړی خو و نه منلی شوی په دی وخت کی د هغه ورور عبدالحمید چی په کورکی ؤ خبر او د ابتل ئی په مغزوکی راو گرځید چی وائی : «کړه خوله په سوک سمیږی» خپل توپک او کمربند ئی را واخیستل او قومندان ته ئی دری ځله وویل چی مولوی صاحب پریږده خو هغه و نه منله نو عبدالحمید د توپک د زور باندی و کړکله چی هغه پاید و لگیدنو ولوید له هغه و روسته د دوی ترمنځ جگړه و نښته قومندان ، یو تن عسکر او یو تن له کلیوالو څخه چی د دولت پلوی ئی کوله و وژل شول په دی ترځ کی نومیالی ورور عبدالحمید د شهادت مقام و

ګا ته (انا لله و انا الیه راجعون)
مولوی صاحب فضل کریم کله چې
ورور یې شهید شو د هغه ټوپک
او کمربند یې ځنې و اخیستل او
غره ته ولاړ خودوهم عسکرو
تښتید او په یوه بل کلي کې
پټ شو.

ب : شهید ورور معلم میرانګل
چې د مولوی فضل کریم وراره
ؤ د اسلامی تحریک یو مخلص او
وفادار غړی ؤ د اسلام په
لاره کې یې نه ستړی کیدونکی
مبارزه کړی ده دغه ورور د داؤد
د فاشیست رژیم په دوره کې بندی
کړ شو خود بند په وخت کې هم
ده له اسلامی مبارزی څخه لاس
وا نه خیست ترڅو په محبس کې
د رژیم د جلادانو له خوا په
ډیره بې رحمی او ناځوا نمردانه
توګه په شهادت و رسول شو.
(انا لله و انا الیه راجعون).

ج : شهید ورور جګتورن محمد
تراب هم د مولوی فضل کریم
وراره او د ذکر شو و شهیدانو
تره زوی ؤ نوموړی یو مسلمان
او مبارز منصبدار ؤ چې د الله د
کلمې د لوړولو په لاره کې یې هر
راز قربانی په ځان منلې وه کله چې
په افغانستان کې د سره استعمار
ګوډاګی رژیم رامنځ ته شو ده
خپله مبارزه لاپسې ټینګه کړه هغه
ؤ چې د تره کی د ملحد رژیم له
خوا بند ته و غورځول شو او
هلته د ډیرو تکلیفونو او شکنجو
له تیرو لوو روسته د شهادت
لوړ مقام ته ور سید (انا لله و انا
الیه راجعون).

د يوه ځوانيمرگ (نيمه خواه) شهيد لنډى سوانح

څرگنده او په ډاگه ده چه هر مولود پر اسلامى فطرت زيږى خو چا پيريال ، ښوونه او روزنه او ورځنى حاكم قوتونه د انسانانو د نيكمرغى يا بد مرغى سرنوشت كى مؤثر دى خو بيا هم سالم ، الگړ او سپيڅلى ، سؤد به كورنى د يوه ماشوم په فكرى او عملى جوړښت كښى ډير رول لوبوى. پوره شل كاله پخوا ۱۳٤۱ كى د قندهار ولايت ، پنجوائى ولسوالى او زنگى آباد كلى كښى په يوه متدينه ، مسلمانه او مبارزه كورنى كښى شهيد محمد نسيم آغا دغه فانى دنيا ته سترگى را پرانيستلى ، د دوى د پلارنوم (سيد محمد نبى آغا) چه په (لعلى جان اغا) مشهور دى - او د نيكه نوم ئى سيد عمر جان دى (چه د قندهار د ساداتو يو محور او عاليقدر شخصيت ؤ) .

نوموړى شهيد د ماشومتوب په لومړنيو شپو كښى د پوهنى او علميت سره ډيره پريمانه او بيحده مينه درلوده ، ترڅو په خصوصى توگه ئى زيات متداول علوم زده كړل - سيد محمد نسيم اغا ډير غوره او او چت اخلاق درلودل چه د سيمى اوسيدونكى ټول د همدى ستړو اخلاقو له مخى پرى مين اوپه ډير درناوى ئى ورته كتل ، د ټولو په زړونو كښى ئى ځاى نيولى ؤ .

كله چه مرتد كمونيستى (الحادى) كړغيړن نظام د مؤمن اولس په سر په زور تحميل شو ، نوموړى د ځوانى په لومړنى پسرلى كښى د ښه درك او ژور فهم له مخى دا كثيف بيدينه نظام وپيژاند او د فكرى دعوت په سلسله كښى ئى د نورو مشرانو (پوهانو او روشنفكره ځوانانو) سره يو ځاى د مؤمنو عناصرو او مسلمانو پرگنو سره را بلنه مشغول او لگيا شو ، ځكه نوموړى ځوانيمرگ د اسلامى شريعت د لومړنيو مباد يو سره پوره اشنا ؤ او په زغرده ورته بريښيدل چه د كمونيستى نظام انجام او عاقبت د اسلامى دين ختمول دى. كه څه هم نوموړى نيمه خواه مجاهد ډير وړوكى ؤ خو فكر او بلنه ئى ډيره او چته او ډير عالى او زياته لوړه وه، ترڅو د بانى په ښنگ كښى (چريكى عمليات) يا گوريلائى كاروائى پيل شول - نوموړى د اسلامى اتحاد په تنظيمى چوكاټ كښى د زمرى په څير په دغه

فعالیتونو کښې مخ په وړاندې
روان ؤ .
د چریکي جګړې د زیاتو
بریالیتوبونو په لړکښې ئې په یوه
منظمه جبهه کښې د مجاهدینو د
علمي او ذهني ودې لپاره . د
غوره ابتکار له مخې د خپلو
انډیوالانو علمي سو يې ته
پوره توجه او کامله پاملرنه وکړه
ځکه هغه پوهیدی چه د اسلامي
انقلاب راتګ د علمي او فکري
بعد او ثقافتي اړخ د غوښتن کیدلو
نه پرته نا ممکن حتی محال دی.
دغه اتل او قهرمان ځوان
په ډیرو شبخونونو او د ورځې
په ډاګه معرکو او جهادونو کښې
فعاله ونډه درلوده خو د دې
معرکو په جریان کښې ئې هر
وخت د یو بختور هیله ښودله -
ترڅو اخر الامرد (۱۳۶۱ هش)
د رمضان المبارک په (۱۷) نیټه
پداسې حال کښې ئې د حق
داعي ته لبیک ووایه چه د
دښمن قواؤ ته ئې زیات ځاني او
مالي زیانونه وراړولي وه او نوموړی
خوانیمرګ اتل د غښتلي زمري
په شان پر دښمن (خونخوار
کمونیزم) وردانګل - روح ئې
ورکړه .

(انا لله وانا الیه راجعون)

لاره دې تل او تلونکې دې
سو بمن وی .
شهیده غمګین مشه ستا ارمان دی
را سره
په کیڼ لاس کې خنجر ، ښي کې
قرآن دی را سره)

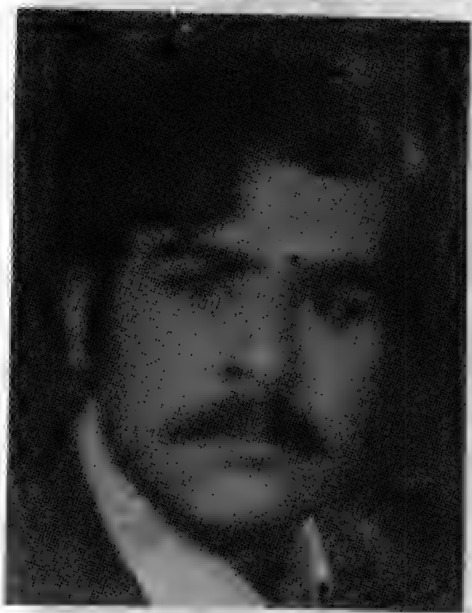

شهید ورور عبدالصبور د
عبدالقدوس زوی په کال ۱۳۳۳
هش د کابل ولایت د چهار
آسیاب د ولسوالي د موسهي د
علم جان په کلي کې زیږیدلی دی
او په کال ۱۳۴۲ يې برسیره پر
دیني زده کړه د موسهي پهلوړنۍ
ښوونځي کې زده کړه پیل کړه په
کال ۱۳۴۸ له هغه ځخه فارغ
او د چهار آسیاب په منځنۍ
ښوونځي کې شامل شو په کال
۱۳۵۵ يې د ۱۲ ټولګی دفراغت
بری لیک ترلاسه کړ او د فوائد
عامې په وزارت کې د مامور په
توګه مقرر شو د ۱۳۵۷ کال
غوایي د فاجعې نه وروسته يې
ماموریت پریښود په وسله وال
جهاد يې پیل وکړ او په ډیره
امانتداری او صداقت يې د جهاد
چارې اجرا کولې ترڅو په
۱۳۶۰-۲-۱۳ نیټه د ملحد
دولت قواو د موسهي د جبهې
په مرکز باندې وحشیانه یرغل
وکړ او د مجاهدینو د زیات
مقاومت په نتیجه کې ډیر کمونستان
ووژل شول او زموږ دغه ورور
هم له خپلو (۷۰) تنو همسنګرو
وروڼو سره د شهادت لوړ مقام
ته ورسید.

(انا لله وانا الیه راجعون)

. شهید ورور فضل محمد د
فیض محمد زوی د غزني ولایت
د قره باغ د ولسوالي د کریم خان
د کلي او سیدونکی ؤ ټکره او سر
تیری مجاهد ؤ نوموړی په
کوچنیوالي کې د وسله وال جهاد
لپاره ملا و تړله او په زیاته میړنه
سره يې د چریکي کنډک په فاروق

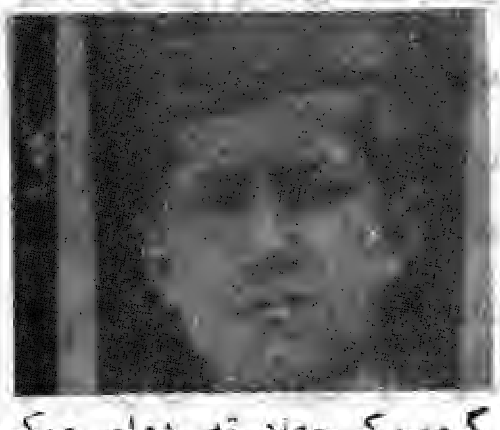

ګروپ کې جهاد ته دوام ورکړ
ترڅو په ۱۳۶۲-۱-۱۱ نیټه د
قره باغ په ولسوالي کې د دښمن
د قواؤ سره د یوې نښتې په ترڅ
کې له هغه وروسته چې مرمۍ
ورسره خلاصې شوې په شهادت
ورسید. (انا لله وانا الیه راجعون)

محمد زمان «مزمل»

په تیر بسی

د ایمان نقش په پرمختګ او مبارزه کې

ایمان د رسالت په مبدأ :

د یو قوم او یا وګړو ایمان د رسالت په مبدأ په دی معنی چه د کائناتو خالق او مالك خدای ، د انسان او ملك پیدا کوونکی رب ، د ژوند او طبیعت رقیب او متصرف خدای (ج) انسان او انسانیت ته د خپلی لاری او دین د تبلیغ او رسولو صحیح او مطمئن چینل تضمین کړی او په دی برخه کښی هغوی ته د خپل دین او لاری د پوره وضاحت او بیا دین او امانت داری ته د بلنی او دعوت او بیا په هغه باندی د تلو او سمبالښت لپاره خپل غوره کړی مطیع ، امین او صادق بندګان د رسولانو او پیغمبرانو په توګه را لیږلی دی ترڅو د هغه قوم او وګړو په ژوند کښی تر ټولو مهم تحول او ژور بدلون راولی .

د کائناتو د خدای له طرفه د خدای (ج) د دین د تبلیغ او عملی کولو لپاره د داسی غوره بندګانو د توظیف او ماموریت په برخه کښی ایمان او باور ، بشریت ته ډیر څه وربښلی هغه ته د ټولو نه لومړی په دی برخه کښی ډاډ او اطمینان ورکوی چه د خدای غوره کړی دین او لاره انسان ته د اشنا او پیژندل شوو څیرو د لاری راغلی او دا مبدأ انسان ته چه په ژوندکی ورته سخته اړتیا لری ، چی هغه د ژوند په یوه سمه لاره د تلو په برخه کښی یو مطمئن آشنا همنوعه رهبری کړی او هغه ته په دی برخه کی څوك قدوه او نمونه ورکړی د پرتی لاری په برخه کښی اطمینان او ډاډ ورکوی .

همدا رسالت او په رسولانو باندی د ایمان خبره ده چی انسانیت په عمومی توګه په روحی ژوندکی د بی جهتی او په مادی ژوند کښی د لتاړیدلو نه ژغوری ، هغه د مطمئنو رجالو د ښو او مثالی کړو وړو ، تعامل او بی آلایشه ژوندانه د سیما او څیری مرهون او عاشق ګرځی . هغه ګوری او اوری چه په لویدلو او بی جهته ټولنو کښی د داسی په مادی لحاظ کمزورو انسانانو قیام او مقاومت د ژوند جهت بدلوی او انسانیت په یو مثبت جهت کښی روا نوی .

له همدی امله داسی با ایمانه انسان په طبیعی ډول په دی هم باور پیدا کوی چه هر څوك د خدای د دین او د بشریت د هوسای او سعادت په لار کښی په قیام او مقاومت لاس پوری کړی ، کیدای شی د خلکو د ژوند جهت بدل او هرو مرو به په دی برخه کښی د آسمانونو او ځمکو خالق خدای د هغه مرستندوی شی ، په دی ډول هغه د پیامبرانو د رسالت د داستانونو او په هغه باندی له ایمان او باور نه د ظلم او بی عدالتی په ضد د قیام او مقاومت درس اخلی .

کله چی د رسالت په مبدأ مؤمن انسان ګوری چه د تاریخ په اوږدو کښی د خدای مخصو بندګانو د خدای د دین او لاری د تبلیغ او ښودلو په منظور نه دا چه خپلی ټولی شخصی ګټی او مصالح شاته غورځوی بلکه په پوره میړانه او ایمانداری یی دوخت

د الله(ج) په سینه دست شهید عبدالله «سرشار»

د افغانستان اسلامی هیواد د انقلابونو زانګو ده په دی هیواد کی ډیر اسلامی قیامونه پیل شوی اودلوی او قادر خدای(ج) په مرسته بریالی شویدی او د هغو په نتیجه کی هر جابر او تیری کوونکی قدرت په ګونډه و شوی او د خپل کبر او غرور څخه لویدلی دی. د دی هیواد مسلمان او سپڅلی ولس دهر تیری کوونکی استعماری قوت په وړاندی په ډیر شهامت سره د خپل ایمانی توان په زور په تش لاس د جګړی په ډګر کی دریږی وهلی او د ښمن نه یی د سر په کاسه کی او به ورکړی دی دښمن هیڅکله دا موقع نه ده پیدا کړی او نه به ئی پیدا کړی چی په دی ملت باندی خپل ناوړه غرضونه تر سره کړی څکه په دی ملت کی ډیری داسی کورنی دی چی تل یی د کفری او استعماری تیری کوونکی قوتونو په مقابل کی د مبارزی او جهاد د سنګر لپاره اتل او قهرمان ځوانان تربیه کړی اوز سولی په اسلامی تاریخ کی یی د خپلو قربانیو او ویا ړونو یادګار د را تلونکی نسل لپاره په زرینو تکو ثبت کړی دی چی له هغی جملی څخه یو هم د لغمان ولایت د قرغیو د ولسوالی د کڅ د کنده غر په کلی کی یوه دینداره او پوهه کورنی ده چی د زمانی د طاغوتیانو او مستکبرینو د مقابلی لپاره یی ډیر غښتلی او د لوړی ارادی خاوندان زا من روزلی دی اوهر یوه یی د ملحد اوبی دینه رژیم د رانسکوزولو او د اسلامی انقلاب د کامیابی په لاره کی نه ستړی کیدونکی هلی ځلی کړیدی نوځکه هم د اسلام د ښمنه رژیم له خوا د دی کورنی د وه تنه اسلامی مبارزین د جیل په تورو ...وتیو کی اچولی خو د کورنی پاته غړو خپله اسلامی مبارزه لا نوره هم ورپسی ټینګه کړی او ډیر ځوانان یی په دی لاره کی قربانی شویدی چی یویی هم شهید ورور عبدالله «سرشار» دی دغه و رور چی اصلی نوم یی عبدالعزیز ، فرعی نوم عبدالله او تخلص یی سرشار دی د مرحوم نظر ګل زوی او په ۱۳۳۹ هـ ش کال زیږیدلی دی لومړنی زده کړه یی په ۱۳٤٦ هـ کال د کڅ په منځنی ښوونځی کی پیل کړه په ۱۳٥٤ کال ئی د کڅ په سیمه کی د اسلامی تحریک دورونو سره ارتباط ونیو او د

تحریک یو فعال او مخلص غړی وګرځید په ۱۳۵۵ کال د مزار شریف د نفت اوګاز تخنیکم دمسلکی لیسی په لهم ټولګی کی شامل شو هلته یې د تحریک دورونو سره ارتباط ټینګ کړ او د ملحد و عناصرو د فعالیتونو په ضد یې مبارزه کوله د ۱۳۵۷ کال د جوزا په میاشت کی یې خپل تحصیل چی تر یوولسم ټولګی پوری یې رسولی ؤ پریښو د خپل کورته ولاړ د کم وخت تیرو لو وروسته سرحدی سیموته ولاړ اوهلته پټ ګرځیده ترڅو په ۱۳۵۸ کال یې د خپلو مخلص ورونو سره یوځای د ننګرهار ولایت پر «جکی» نامی سیمه کی وسله وال جهاد پیل کړ د شهید ورور «ادم خان» تر قوماندہ لاندی یې د جکی ، و زیر و او سرخرو د په سیمو کی په ډیرو جګړوکی ګډون وکړ او د سروبی د ولسوالی په جنګ کی یې د مجاهد ورور «زاهد» تر قوماندہ لاندی په بریالیتوب سره و جنګید ، د ذکر شو و ورونو په مشوره یې د ۱۳۵۸ کال د حوت په میاشت کی د خپلو مخلصو مجاهد و ورونو په کومک د کڅ جبهه جوړه کړه د کڅ او قرغیو شاو خوا سیمی ئی له کمونستا نوڅخه پاکی کړی و روسته یې د قرغیو په ولسوالی باندی څوځله برید و کړ چی په یوه برید کی نوسوری په سینه باندی ټپی شو همدار از د سرخکانو او در و نتی ترمنځ یې د کابل - جلال آباد په لویه لاره باندی د ملحد دولت او د هغوی د بادا رانو په فوځی کاروانو نو باندی ډیر بریدونه وکړل په هر برید کی به یې د دښمن له قواؤ نه څو ټانګونه او نقلیه وسیلی و یجاړولی.

شهید ورور سرشار د قوی ایمان ټینګی ارادی او ښو اخلاقو خاوند ؤ د جهاد په ډګر کی ئی ډیوه برجسته او غښتلی قوماندان په توګه تبارز وکړ له دښمن څخه یې هیڅوخت تیښته نه کوله د مجاهدینو د تنظیم په برخه کی یې خاص مهارت در لود په هغه برسیره په شعر او شاعری کی یې ښه استعداد درلود د ده څنی انقلابی شعر و نه د «مجاهد آواز» په کتاب کی هم چاپ شوی دی.

په هغه نښته کی چی د ۱۳۵۹ کال د عقرب په پنځمه د نوسوری جبهی د مجاهدینو او د روسی قو او ترمنځ د کڅ د پروټ په سیمه کی و شوه روسی قواو ته زیات تلفات و اوښتل دری تنه د اسلام د لاری مجاهدین شهیدان شول (انا لله و انا الیه راجعون) او د سرشار ورور دلاس ګوتی هم ټپی شوی څه موده و روسته یعنی په ۱۸-۸-۱۳۵۹ نیټه روسی قواو د تور غره د کڅ جبهه ترسخت یرغل لاندی ونیوه چی د اجګړه د ده د ژوند و روستی اوتر ټولو سخته جګړه وه او په ډیر زیات تعداد روسی فوځونو د زیات شمیر ټانکونو ، زرهپو شونو ، هلیکو پټرو او جیټ الوتکو په حمایه هغه سیمه تراوړ لاندی ونیوه او محاصره یې کړه خود اسلام د سرتیرو له خوا ور سره په ټینګه مقاومت و شو او د دښمن قواوی تیښتی ته مجبوری شوی د هغی ورځی په سبا (د عقرب په ۱۹) د دښمن فوځونو د کڅ جبهه له دریو خو او څخه تر برید لاندی ونیوه او سخته جګړه و نښته او د تیری ورځی په شان د دښمن قواؤ ته زیات تلفات و ورسیدل چی ددوه ورځنی جنګ په نتیجه کی د دښمن (۱۳۰۰) تنه فوځیان و وژل شول او د جنګ په دو همه ورځ (په ۱۹-۸-۱۳۵۹ نیټه) د اسلام دغه اتل قوماندان له ۲۱ تنه مجاهدینو سره دزیات مقاومت کولونه و روسته د شهادت لوړ مقام ته ور سید.
(انا لله و انا الیه راجعون).

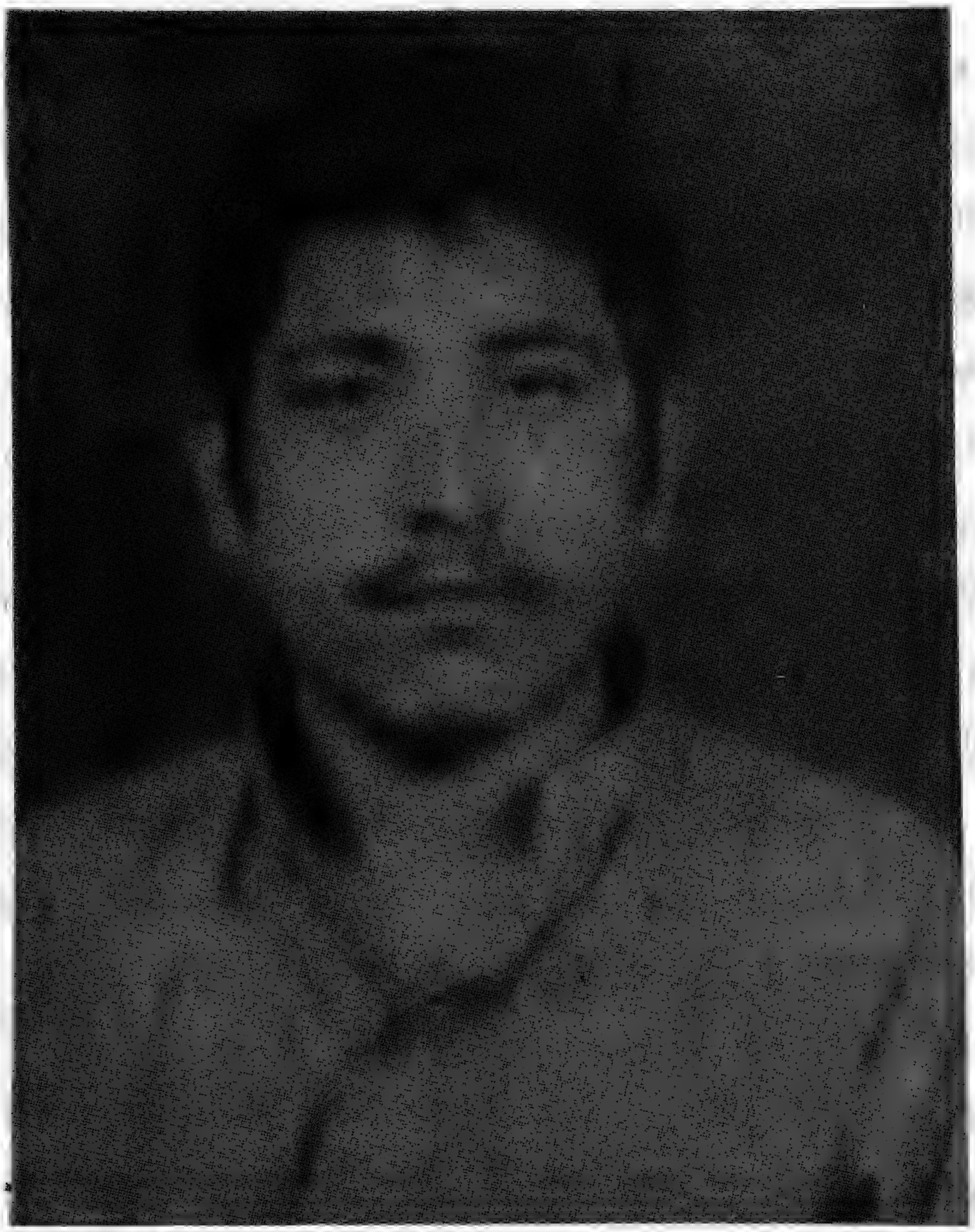

«خوشال» خوشاله شو ، خو !

د بیریی و غمول

د افغانستان دروان اسلامی انقلاب د ډیرو تاریخی او سیاسی لاسوند و نوا و دستاویزونو له مخی په ایمان، عقیده ، میړانه او اخلاص پیل شوی او په بشپړبری انشاءالله پای‌ته رسیدونکی دی .

ترخوچی د افغانستان د مؤمن ملت د ذهن په کروندکی د سربندنی ، هوډ ، دټولنیزوناخوالو د ذغم ، او اسلامی قیادت بوټی ناندوی ، ترهغی د اسلامی انقلاب د بی لاری کیډ و اټکل قدری هم ناشونی دی ، او ترخوچی زمونږدسر تیرو مجاهدینو په ارادوکی د «سعادت پر شهادت گټنی» تصور زرغون وی ، ترهغی به دا ملت په بشری ټولنوکی سرلوړی او محکښی وی .

د افغانستان پر اسلامی خاوره دوینی تویېدنی شهکار څه د کال دوو ، یاڅوکالو خبره نده ، بلکی دلته د عقیدی د اتاند بوټی له ډیرو راهیسی په وینو پایېدلی راغلی دی ، البته د وینی تویېدنی کیفیت وخت پر وخت سره بیلابیل و ، د اوینی کله د جبارانو ، طاغوتی‌نوا و اسلام د بډنو و اکمنانو په سیاه چالونوکی توبی شویدی ، کله په سره سنگر کی او کله یی د بی کوری ، بی کسی اوبی و سی په ترخ کی څمکه سره کړیده ، غایه او نصب العین صرف یوو او یو به وی .

زمونږ د شهیدانو د کاروان د جهادی تاریخ د زرین باب یوه پاڼه هم د «خوشال» شهید د ځوانیمرگ ژوندانه د رامی د که کړه .

یوه مقوله غوندی ده ، چی : «الاسماء تنزل من السماء» .

داته د «خوشال» د اخلاق حیثیت د تللو پروخت همیشه دغه مقوله سترگو سترگو ته کیږی چی یره ! دغه نومونه به رښتیاله اسمانه راکوزیږی یاڅنکه ، «خوشال» د داسی «اسم بامسمی» د شخصیت خاوندو.

«خوشال» له نن‌څخهیوویشت کاله مخکی د کامی په کندی کی وزیږ ید ، د کورنی د اخلاق حیثیت او تربیوی چاپېریال په باب یی همدومره بس دی چی کورنی یی پردومره اخلاق او اسلامی معیارونو ولاړه وه ، چی دی یی ترور و ستی شیبی همداسی د اسلامی اخلاقوپه گاڼه سمبال وروزه .

په (غالبا) ۱۳٤۷ ه کی د میاء پر لومړنی ښوونځی پخپلو شاگردانو کی و شمیره ، دلومړنیو زده کړو ترپای ته رسونی و روسته پری د کامی مراد علي لیسی خپله علمی ځولۍ خوره اوغوړوله ، اودزده کړی پدی ټول دوران کی یې د بوه و تلی او ځار (ممتاز) شاگرد په توگه تبارز وکړ ، اوتر ۱۳۵۸ کاله یې خان دولسم ټولگی ته رار سولی و ، چی د هیواد پر سیاسی اسمان د الحاد ، وریځی راخوری شوی وی ، ده د خپلی روحانی ارتقاء د مخنیوی له ویری د علم دغه دولس کلنه خواری سرماتی پریښوده ، او د فراغت سند اخیستل ورته نور عار ښکاریده.

لا به دلیسی په نهم لسم کی وچی دکورنی ترغیب له مخې یې د درسی پروگرامونو په لړکی د اصیل اسلامی فرهنگ اذان په غوږکی شو ، بیایې نو هغه د چا خبره د «لمد و ختولړی او بهبس وی» خپله مینه او استعداد پدی لارکی پوره ، پوره وگمارل ، او د همدغه خدای ورکړی جوهر له مخی هغه (شهید) پردی پوخ باور درلود ، چی د اسلام صوری او تطبیقی حیثیت لپاره اسلامی اخلاق بنیادی تکی دی هغه ځان د رسول الله(ص) د دی وینا : «په ورین ټ‌ـی ستړی مشی جاریه صدقه ده» مصداق گانه ځکه خو به یې هیڅاته هم تندی نه و غوټه کړی ، او همیشه به مسیده .

پر اسلام او مسلمانانو نود هغه د زهیر تیا لپاره زیاد هغې ورځی خاطره نه هیریږی چی د کامی پر مفتوحه او لسوالی روسانو لومړی ځل پر مجاهدینو بې کرکی بمبارو کړ ، او پراولسی مستضعفا نـوبې تئر ښه یخ کړ ، خلکو په جوماتونو کی د مجاهدینو لپاره د خدای به دربارکی لا سونه اوچت کړی وو ، «خوشال» ساه نیولی او غریونیولی ماته را غاړی ووت او د مجاهدینو در د اوخوا خوږی یې په کوکو او یوځو سو و ساند و جوته کړه .

ترڅوچی تری کیدای شوه په خلاص مټ یې شپه ورځ د مجاهدینو په هر رنگ خدمت کی ځان خولی خولی کړ ، خوځه وخت چی پری د کلی اولس د یره د ستوگنې لپاره را تنگه شوه ، نود هماغه ۱۳۵۸ په پای کی یې دهجرت سترسالت ترسره کړ

د لته هم د آرام لپاره نه و راغلی ، څه چی تری کیدای شول ، او څه چی ورته د مسلمانانو په گټه ښکاریده ، غاړه یې تری و نه غړوله ، کله د اسلامی تحریک په اداری ځانگوکی بوخت او کله نظامی فعالیت کړی کله د مجاهدینو د سمبالښت چاری ، اوکله پخپله یوسمبال مجاهد.

دی ټولو ستومانیو او غورځو پر ځوزیات دوام و نکړ او نوره به پاک خدای ته د ده د دی هلوځلو ادامه منظوره نه وه ، نود ۱۳٦۱ ه د قوس دمیاشتی په دولسمه د ښیوی په گوریک کی یری داره ماری ډلی په ډیره بې رحمی او سبعیت د خپل بوځوان ترورزی اوبو سپین ږیری ساما په گډون په شهادت و رساوه.

اروادی ښاده وی

(انا لله و انا الیه راجعون)

شهید وروز امسو خان

د حسن خان زوی د غزنی ولایت د قره باغ ولسوالی د حاجی جومک د کلی اوسیدونکی یو تکړه او مخلص مبارز ؤ د اسلام د لاری له مجاهدینو سره یې ډیری منلای تړی وکړی په ۱۱-۲-۱۳٦۲ نیټه دروس دیرغلگرو قواو له خوا ونیول شو او په شهادت ورسید.

(انا لله وانا الیه راجعون)

د شهید فیصل سوانح

شهید ورور فیصل چې اصلي نوم یې «قتلی» دی د سید گل خان زوی د کابل ولایت د سروبي ولسوالي د خاص تهزین په لوی کلي کې په ۱۳۴۱ هـ ش کال زیږیدلی دی.

لومړنی زده کړه یې د تهزان په لومړني ښوونځي کې سرته ورسوله وروسته د کابل په عربي دارالعلوم کې شامل شو خو کله چې د ولسم ټولګي ته ورسید په افغانستان کې دهري رژیم رامنځ ته شو نو زده کړه یې پریښوده او په ۱۳۵۸ کال یې په وسله وال جهاد لاس پورې کړ په لومړي ځل کې د ننگرهار د تورې بورې محاذ ته ولاړ او په ډیرو جنگي عملیاتو کې یې گډون وکړ څه موده وروسته د سروبي د تهزین د جبهې د قوماندان په توگه وټاکل شو د هغه کال په ژمي کې چې په کابل کې واوره پرته وه نو دی د خپلو مجاهدینو سره د سرخکانو سیمې ته ولاړ او په څیرې کې یې د کابل جلال آباد په لویه لاره باندې د دهري رژیم د فوځونو د کاروانونه مخې ته سنگر ونیو او په خپلو بریدونو کې یې ډیر ملحدین له منځه یو وړل او د هغوی وسایط

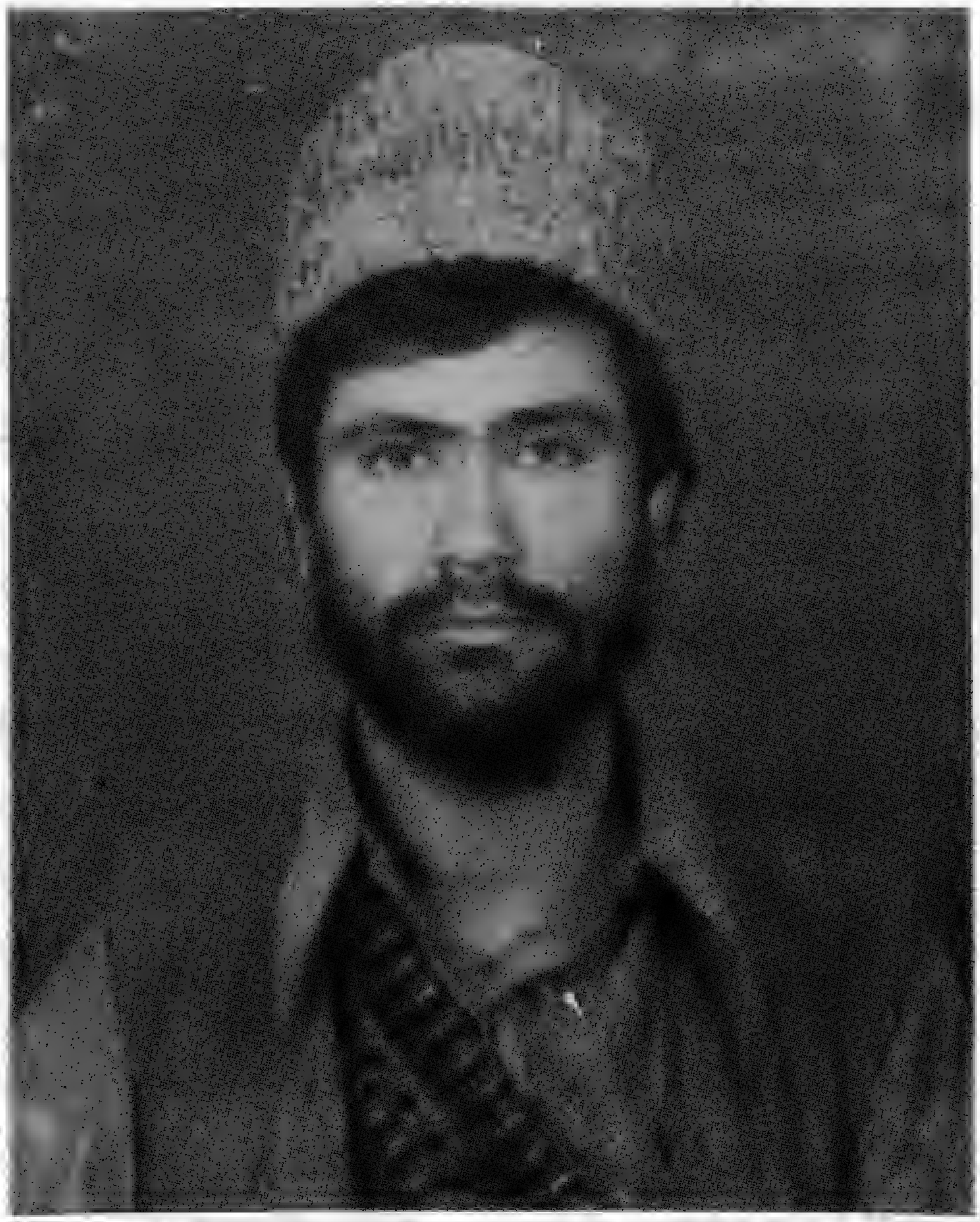

یې ویجاړ کړل، د ژمي په پای کې بیرته تهزین ته ولاړ هلته یې د سروبي د ولسوالي په لیسه، د کابل د شیوه کیو په صحي روغتون، د شیوه کیو په لیسه، د بگرامیـــو د مرغداري پــه فابریکه د ببرک «روس مل» د کور په شمول په څنو کورونو باندې گوریلا یې بریدونه وکړل او ډیر کمونستان یې د خپلو شومو اعمالو په سزا ورسول. له هغه وروسته د پغمان د جبهې قوماندان مجاهد ورور عبدالحق او شهید ورور ضابط عبدالحلیم سره دپغمان سیمې ته ولاړ او هغه ځای یې دکمونستانو له موجودیت څخه پاکه کړه.

همدارنگه د اسلام د لیاري دغه پیاوړي قومندان د خپلو مجاهدینو وروڼو په کومک ډیر ځله د کابل او جلال آباد په لویه لاره باندې د تور سرک په سیمه کې د سره استعمار او د هغوی د مزدور رژیم په فوځي کاروانونو باندې بریدونه وکړه او دښمن ته یې اجازه نه ورکوله څو د ننگرهار، لغمان او کنړ د ولایتونه د مسلمانو خلکو دوژلو

او زورولو لپاره هغو ولایتونو ته
ولاړ شي د ماهیپر د بریښنا په
سټیشن یې برید وکړ او هم یې کله
کله د پلچرخي محبس ، د پنځاک
شاو خوا سیمې او د کابـل د
بـالا حصار پـه بـرخه کې د
کمونستانو هډې تر برید لاندې
نیولې.

په پای کې ئې په ۱۸-۳-۱۳۶۲
نیټه د ماهیپر او پلچرخي ترمنځ
د سپین غوړ په برخه کې د روسي
قواؤ په یوه لوی کاروان باندې
چې له جلال آباد څخه کابل ته
روان و برید وکړ او له سهار څخه
تر ماښام پورې جګړه روانه وه د
کفر د قواؤ څخه پنځــــلس
عرادې ټانکونه او ثقلیه وسیلې
ویجاړې شوې ، له اتیاؤ څخه
زیات روسان ووژل شول اوزیات
شمیر یې ټپي شول په دغه وخت
کې نومیالی ورور فیصل له دریو
نورو تکړه مجاهدینو سره یوځای
د شهادت لوړ مقام ته ورسید.
(انا لله وانا الیه راجعون)

شهید ورور دینار د حاجي
سید محمد زوی د پکتیا ولایت د
زرمت دولسوالی دمینزواوسیدونکی
ؤ نوموړی د ترهکي د ملحد رژیم
د رامنځ ته کیدونه وروسته په
وسله وال جهاد لاس پورې کړی
او د زرمت غازیکوت د جبهې

یو تکړه او فعال مجاهد په توګه
یې په ډیرو چریکي بریدونو کې
برخه اخیستې ده په وسله وال
جهاد برسیره له هیڅ ډول مالي
کومک څخه یې هم دریغ نه کاوه.
دغه ورور په ۳-۸-۱۳۶۱ نیټه
د روسي یرغلګر پوځ د یوه
کاروان له خوا د ګردیز زرمت
په لاره باندې د شهادت لوړ
مقام ته ورسید.
(انا لله وانا الیه راجعون)

شهید ورور نظر ګل
« خالد » د صاحب ګل زوی د
لغمان ولایت د نورستان د
ولسوالی اوسیدونکی یو تکړه او
سرتیری مجاهد ؤ په ۱۳۵۸ کال

د نورستان د ولسوالی د جبهې
د قوماندان په توګه وټاکل شو
په ډیرو جګړو کې یې برخه
واخیسته په پای کې په
۳-۱۱-۱۳۶۱ نیټه د علینګار
ولسوالی دهادر په پوسته باندې
د یوه برید په ترڅ کې له هغه
وروسته چې (۸) تنه ملحدین
یې ووژل په خپله د ۳۵ کالو په
عمر شهید شو.
(انا لله وانا الیه راجعون)

شهید ورور بشیر خان
د عبدالقیوم زوی د کندهار ولایت
د سپیر سرخ اوسیدونکی د اسلام
د لارې یو تکړه مجاهد ؤ چې
د افغانستان د روان اسلامي جهاد
له پیل څخه یې په وسله وال
جهاد لاس پورې کړی او په
ډیرو چریکي بریدونو کې یې ګډون
وکړ په پای کې په ۱۳۵۸ کال
د لوی اختر په شپه د دین د
دښمنانو له خوا په شهادت ورسید.
(انا لله وانا الیه راجعون)

شهید عبدالرؤف د موسهی د جبهی قومندان :

شهید ورور عبدالرؤف د حاجی عبدالغفور زوی په کال ۱۳۳۰ د کابل ولایت د چهار آسیاب د ولسوالی د موسهی د چهار سو ئی په یوه متدینه او مسلمانه کورنی کی د نیاته راغلی دی کله چه په افغانستان کی په کال (۱۳۵۷) د روس غلامانو په یوه توره او کرغیړنه کو دتا لاس پوری کړ او کمونیستی حکومت منځ ته راغی مجاهد عبدالرؤف د خپل ورور حاجی عبدالغنی سره یوځای د خپلی ایمانی جذبی په اساس په ډیره مینه او اخلاص په مقدس وسله وال جهاد پیل وکړ چه په ډیرو گړیبلانی او جبهه ئی جنگونوکی ئی زیات داخلی او خارجی دښمنان د دوزخ کندی ته ولیږل دا مجاهد د ډیری تجربی او په جنگی تکنیکونوکی د مهارت په اساس د موسهی د جبهی د نظامی آمر په توگه و تاکل شو چه د موسهی د جبهی مجاهدینو د ده د قوماندی په رڼاکی زیاتی کامیابی لاس ته راوړی خو کله چه په (۱۳-۲-۱۳۶۰) نیټه د موسهی د مجاهدینو په مرکز روسانو او د دوی نوکرانو ناڅا په یرغل وکړ او د مجاهد ښود مقاومت په اثر ډیر روسان او د دوی غلامان و وژل شول په آخرکی دغه ورور عبدالرؤف له یو زیات شمیر ښځتلو مجاهدینو سره یوځای د شهادت لوړ مقام وگاټه (انا لله و انا الیه راجعون).

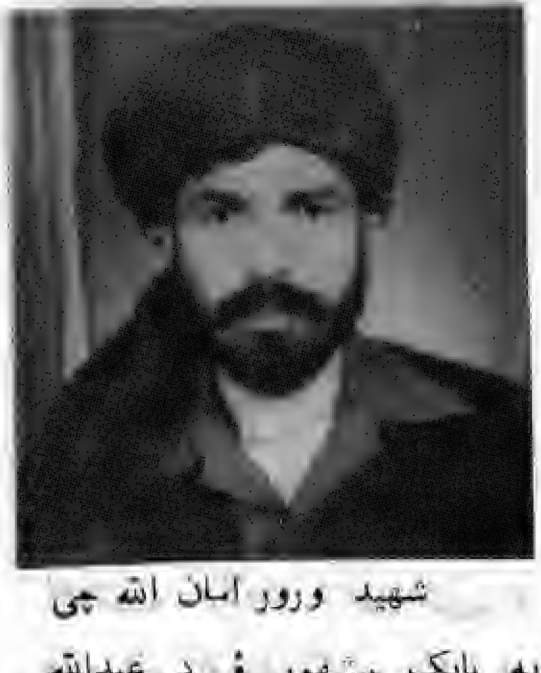

شهید ورور امان الله چی په پابک مشهور ؤ د عبدالله زوی د کندهار ولایت د پنجوایی د ولسوالی د زلخان د کلی اوسیدونکی ؤ نوموړی په ۱۳۵۷ کال وسله وال جهاد پیل کړ او په ډیرو چریکی بریدونوکی ئی گډون وکړ دغه سرتیری مجاهد په ۲۲-۷-۱۳۶۱ نیټه د نظرخان د باغ په برخه کی د یوه برید په ترڅ کی دهاوان د فیر په ذریعه ټپی شو خو کله چی جوړ شو بیرته یی په جهاد لاس پوری کړ په پای کی په ۲۷-۱۲-۱۳۶۱ نیټه د جمعی په ورځ کله چی د نورو همسنگرو ورونو سره د کندهار هوایی ډگر ته نیږدی د دښمن د قواؤ له خوا کلا بند شو د ډیر مقاومت کولو نه وروسته د شهادت لوړ مقام ته ورسید.

(انا لله وانا الیه راجعون)

شهید حاجی عبدالغنی د موسهی د جبهی عمومی آمر

د حاجی عبدالغفورزوی چه په کال ۱۳۲۸ کی د کابل ولایت د چهار آسیاب د ولسوالی د موسهی د چهار سو کلی په یوه دینداره کورنی کی قانی د نیاته سترګی پرانستلی دی محترم حاجی صاحب د خپل عمر په اوږدوکی همیشه د حق او عدالت پلوی او د باطل او خیانت سره قاطعانه مقابله کوله په تیره خوکله چه په کال (۱۳۵۷) په افغانستان کی یو دهری او کمونیستی حکومت منځ ته راغی دازړ ور مجاهد په ډیره میړانه او صداقت د اسلامی جذبی په اساس د عملی او وسله وال جهاد په ډګرکی و درید او ډیر ژرئی د خپلی زړورتیا ، ښه دیانت او اخلاص په وجه د مجاهدینو او عامو خلکو په منځ کی زیات محبوبیت ترلاسه کړ چه په نتیجه کی د چهار آسیاب د ولسوالی د عمومی آمر په توګه و ټاکل شو هغه ؤچه د داخلی او خارجی دښمنانو په زړولویو نوی او مهلک داغ پیدا شو داځکه چه ده د کابل په ښار کی دننه خپلو ګوریلایی عملیاتوته په ډیره مد برانه توګه دوام ورکړاوهم ئی د کابل او لوګر په زیاتو جبهه ئی جنګونوکی فعاله برخه و اخیستله او کامیابی ئی ترلاسه کړه خوکله چه په کال ۱۳۶۰ د ثور د میاشتی په (۱۳) نیټه روسانو د موسهی په قرارګاه وحشیانه او بی رحمانه یرغل وکړ او څلور ورځی د دغه قهرمانو مجاهدینو له سخت مقاومت سره مخامخ شول په نتیجه کی نیږدی ۱۹۰۰ تنه روسی یرغلګر عسکر او د هغوی غلامان د خپلو فاسد و اعمالو په جزا ور سیدل خو په پای کی حاجی عبدالغنی له خپلو څلورو ورونو او (۷۰) تنه مجاهدینو سره د شهادت لوړ مقام ته ور سیدل (انا لله و انا الیه راجعون) .

شهید ورور ذوالفقار د ګلزار زوی د کابل ولایت د سروبی ولسوالی د آصف خیلو په کلی کی په کال ۱۳۳۰ھ ش کی زیږیدلی لومړنی زده کړه ئی د سروبی په

منځنی ښوونځی کی سرته و رسوله د هغه و روسته د چهار آسیاب په لیسه کی شامل شو هلته ئی تر یوولسم ټولګی پوری زده کړه

بشپړه کړه او دولسم ټولګی یې
د رحمن بابا په لیسه کې ولوست
په ۱۳۵۸ کال د وسله وال جهاد
لپاره د شهید آدم خان جبهې ته
ولاړ په ډېرو جګړو کې یې ګډون
وکړ په ۱۳۵۹ کال بیرته خپلې
ولسوالۍ ته ولاړ د هغې تقوی او
امانت داری په وجه چې یې لرله
د جبهې د مالی مسئول په توګه
و ټاکل شو ترڅو په ۲-۳-۱۳٦۰
نیټه د یوې جګړې په جریان کې
د شهادت لوړ مقام ته ورسید
انا لله و انا الیه راجعون).

شهید ورور قاری سیف الرحمن

چې اصلی نوم یې سرجه خان دی
د ګل رحمن زوی د ننګرهار ولایت
د کبیر کاریز د کلی اوسیدونکی ؤ
ده لومړی د دینی علومو په زده
کړه پیل وکړ خو د قرآن کریم
د حفظ سره یې ډېره مینه درلوده
د جلال آباد د حفظ القرآن
په مدرسه کې شامل شو او په
اوو(۷) کالو کې یې قرآن کریم حفظ
کړ کله چې دغوایې کرغیړنه کودتا
رامنځ ته شوه د وسله وال جهاد
لپاره د شهید ادم خان جبهې ته
ولاړ هلته یې په ځورا میړانه او
متانت سره جهاد وکړ ترڅو د
هغه بم د چاودنې په اثر چې
شهید ادم خان د بارودو دکیپبلو
لپاره اره کاوه شهید ادم خان
او دی دواړه شهیدان شول.
(انا لله وانا الیه راجعون)

. شهید ورور نظر الله چې
په لعلی سره مشهور ؤ د محمد سالم
زوی د ننګرهار ولایت دخوګیانو
د ولسوالی د قیلغو د کلی او
سیدونکی په ۱۳۳۷ هـ شی کال
په هغه کلی کې زیږیدلی دی ده
خپله زده کړه تر دولسم ټولګی
پورې د ملکیار هوتک په لیسه‌کې
بشپړه کړه نوموړی په افغانستان
کې د دهری رژیم رامنځ ته کیدو
نه وروسته وسله وال جهاد پیل
کړ او په ۱۳۵۹ کال یې کورنی
پاکستان ته مهاجره شوه او ده
خپل جهاد ته په ډېره میړانه سره
دوام ورکړ په ۱۷-۳-۱۳٦۲ نیټه
د ملحد دولت یوه قوه دخوګیانیو
د ولسوالی د بیا فعاله کولو په
منظور هلته راغله خو مجاهدینو یې
په میړانه سره مقابله وکړه په
پای کې په ۱۹-۳-۱۳٦۲ نیټه د
وزیرو د ژوری په کلی کې نظر الله
له دری تنو نورو مجاهدینو سره

د شهادت لوړ مقام و ګاټه
(انا لله و انا الیه راجعون).

شهید ورور زر محمد دکشمالی

کل زوی د ننګرهار ولایت د
کامی ولسوالی د ماما خیلو په‌کلی
کی په ۱۳-۵-۱۳۳٤ هـ ش کال
زیږیدلی دی لا د ځاورو کلو نه ؤ
شوی چې مور اوپلار یې وفات
شول او دی یتیم پاته شونوموړی
د ښو اخلاقو خاوند ؤ د دهری
رژیم په رامنځ ته کیدو سره یې
وسله وال جهاد پیل کړ او دسر
ګروپ په توګه به یې وظیفه
اجراء کوله په پای کې په
۱۲-۱-۱۳٦۰ نیټه د روسی پرا
شو تی قواؤ سره د جګړې په

ترڅ کې له هغه وروسته چې
یوه هلیکوپتر الوتکه یې راوغورځوله د دښمن د زهري بمونو د
استعمال له کبله د ۱۴ کسو
مجاهدینو سره د شهادت لوړ مقام
ته ورسید (انا لله و انا الیه
راجعون) .

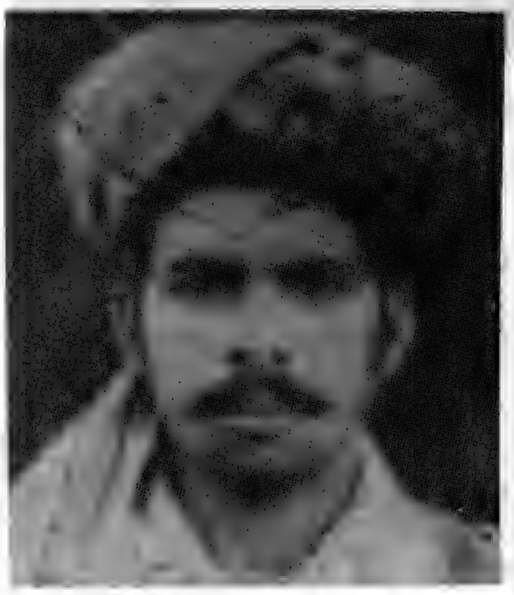

شهید ورور غلام حسین

د قادر خان زوی په ۱۳۴۸ کال
د ننګرهار ولایت د هوایي ډګر
په سیمه کې زیږېدلی دی ده د
۱۳۵۷ کال د غوایي د کرغېړنې
فاجعې د راتلونه وروسته وسلوال
جهاد پیل کړی او د دښمن قواؤ
ته یې غاښ ماتوونکي ګذارونه
ورکړي دي ترڅو په
۱۳۶۱-۱۱-۲۹ نیټه د ګردي
کڅ په سیمه کې د دهري رژیم
د فوځونو د یوه یرغل په نتیجه کې
په شهادت ورسید.
(انا لله وانا الیه راجعون)

شهید ورور امیر محمد د
غزني ولایت د قره باغ ولسوالي
د بشیر د کلي او سیدونکی ؤ

نوموړی د اسلام د لیاري یوتکړه
او په اسلام او قرآن مین مجاهد
ؤ چې د روان اسلامي جهاد په
شروع کې یې وسله په غاړه کړه
او سنګر ته ولاړ دراکټ لاینچر
په ویشتلو کې ماهرؤ او په ډیرو
چریکي بریدونو کې یې ګډون وکړ
په پای کې په ۱۳۶۲-۲-۱۱
نیټه د ملحد رژیم د یوې لوئي
قوې د حملې په ترڅ کې د زیات
مقاومت کولونه وروسته د قره
باغ په ولسوالي کې شهید شو
(انا لله و انا الیه راجعون).

شهید ورور فتح محمد د

فیض محمد زوی د کندهار ولایت
د پنجوایي د ولسوالي د محله
جات د ګوشخاني د کلي اوسیدونکی

ؤ نوموړی په کوچینوالي کې د
ښو اخلاقو خاوند ؤ د دیني
علومو زده کړه یې ترلسم ټولګي
پورې په محمدیه مدرسه کې
بشپړه کړه له هغه وروسته ددهري
رژیم د مظالمو او غیر اسلامي
اعمالو په وجه دی مجبور شو
چې مدرسه پرېږدي په افغانستان
بالدې د روسي قواؤ مستقیم تیري
نه وروسته یې وسله وال جهاد
پیل کړ ترڅو په ۱۳۶۱-۱۲-۲۷
نیټه د جمعې په ورځ د کندهار
د هوایي ډګر په سیمه کې د روسي
قواؤ له خوا د یوې جګړې په
ترڅ کې شهید شو.
(انا لله وانا الیه راجعون)

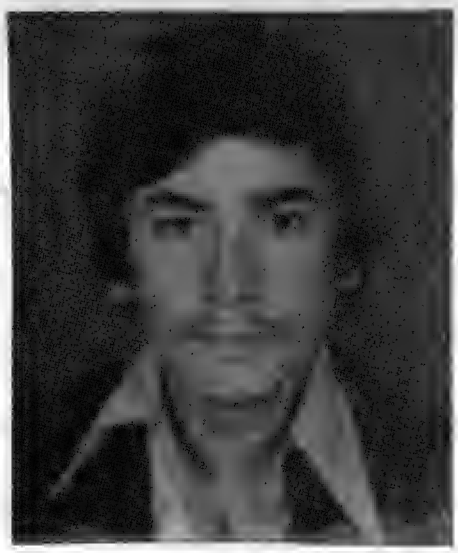

شهید ورور محمد عثمان

د حاجي بابا خان زوی د ننګرهار
ولایت د سرخرو د ولسوالي د
امرخیلو په کلي کې په ۱۳۴۱
کال زیږېدلی دی لومړنۍ زده کړه
یې د امرخیلو په لومړني ښوونځي
کې متوسطه دوره یې د عزیز خان
د کڅ په منځني ښوونځي کې

له مسلط ظلم ، کفر ، خرافاتو او اوهامو سره د مقابلې په لار کښې ټول نه باور کیدونکي مشکلات او ربړونه گاللي ، په اور کښې لويدلي ، اره شوي ، له کورونه شړل شوي ، په مرگ او قتل تهديد شوي ، د خپل جاهلي محيط سپکې او سپورې يې زغملې او زيات يې هم په دې لارکې مرگ او شهادت ته هم حاضر شوي . . . دا ټول که چې مؤمن انسان وينې او يايې اورې پوهيږي چه د ده لار هم سخته ده ، د ده وظيفه هم مهمه ده ، بايد په هغه صورت کښې چې د رسالت د مبدأ پيرو او مطيع وی دی هم دی ټولو کړاوُنو تکليفونو ته ځان چمتو کړي ، د خپلو شخصي مصالحوته تير شي او د نورو د مصلحت په جهت کښې هرې قرباني ته حاضر شي ، دا ډول مؤمن انسان په ژوند کښې لويو او عظيمو کارونو ته اقدام او په خورا شهامت هغه تر آخره تعقيبوي .

هغه پوهيږي چه دا لار د مادي گټو او مصالحو د تامين لارنه ده ، هغه پوهيږي چه بايد دی اوس د خپلو گټو او مصلحتونو پرځاي ځان د آسمانونو خداي ته وسپاري او د پيغمبرانو د دعوت لار انتخاب کړي .

په بشري اوږده تاريخ کې د پيغمبرانو په سلسله‌ايز کاروان ايمان سړي ته د دې درس ورکوي چه په ژوند کښې هغه شيان چې په سطحي نظر انسان ته ناممکن او محال ښکاري ، ولي پر خداي باندې د ايمان او د پيغمبرانو په لار د ټينګو قدمونو د ايښيدلو د لارې کيداي شي يوه ورځ هغه تحقق پيدا کړي ، هغه سرته ورسيږي ځکه د پيغبرانو عليهم السلام ژوند چې ټول د همدغسې ظاهراً ناممکنو کارونو د بدلون او اوښتون نه ډک دی هغه د مشکلاتو او ظاهری ناممکنو چارو د مثبت تحول په برخه کې پوره قانع کوي .

که چه يو انسان د رسالت په مبدأ ايمان پيدا کوي پوهيږي لکه څنگه چې فکري ، عملي او روحي لحاظ خلك د پيغبرانو پر لار روان او د هغوی کره وره ځان ته قدوه گڼي ، همداسي بايد په روان ژوند کښې هم بايد خلك خپل تنظيمي ، سياسي او اجتماعي چارې د خداي صالحو او با تقوی عناصرو ته وسپاري ، هغوی بايد پر صالحو او متقي عناصرو را ټول ؛ شي ځکه هغوی باور لري چې د نيکمرغه ژوند جوړول او بقاء يوازې او يوازې په دې کښې ده چې خلك صالح بندگان خپل مشران وټاکي او پر هغوي را ټول شي .

د رسالت په دې اوږدې سلسلې ايمان او باور انسان په دې پوره قانع کوي چې د هغه‌د ژوند لاره يوه مطمئنه او د بشريت له عمر سره برابره لار ده ، هغه په دې باور پيدا کوي چې له پيغمبرانو نه غوره او صالح انسانان په تاريخ او ژوند کښې نه دي تير شوي او دی د همدې غوره انسانانو په لار روان دی ، او له همدی ځايه ده چې داسې انسان د هغوی پر لار او سپارښتونو په پوره اطمينان عمل کولای شي او د ښه عاقبت په برخه کښې يې ايمان لري .

د رسالت په مبدأ ايمان او باور انسان په دې ډاډمن کوي چه د ژوند په هکله د يو صحيح او مطمئن جهت موندلو يواځينې يوه لار د تاريخ په اوږدو کښې همدا د آسماني هداياتو د تبليغ عهده لرونکو انسانانو جهت او لار ده .

په دې ډول هغه په پوره اطمينان خپله لار تعقيبوي او هغه څه چې په ژوند کښې يې عملي کوي پرې باور لري چه هغه د ده او د ده د ټولنې د نيکمرغي او سعادت لپاره تر ټولو مؤثر او گټور دي ځکه همدغسې تعامل مقاومت او همدغسې معينې لارې او د هغې تلونکو د تاريخ په اوږدوکې انسان د شر ، ظلم ، جهل ، فقر ، خرافاتو او د طاغوت او

باقي په « ٥٠ » کې

او دلیسی دوره یې د ننګرهار په لیسه کې بشپړه کړه له هغه وروسته یې وسله وال جهاد پیل کړ دی د سید محمود «خیرک» له مخلصو مجاهدو ورونو څخه ؤ چې په ۲-۱-۱۳۶۰ نیټه د بلوبالی په‌سیمه کې له روسی قواؤ سره د یوی جګړی په ترڅ کې شهید شو. (انا لله و انا الیه راجعون).

شهید ورور نذیر جان د حاجی موسی خان زوی د وردګو د ولایت د چک د ولسوالی د بیک سمند د سرفراز د کلی او سیدونکی یو غیرتی او سر تیری مجاهد ؤ چی په کال ۱۳۵۹ د روژی په خوار لسمه نیټه د دښمن د قواؤ د مقابلی په ترڅ کې د خپلو د ووزاسنو غلام سخی او محمد ظاهرخان او وراره محمدیوسف خان سره یو ځای شهید شو (انا لله و انا الیه راجعون).

شهید ورور شیرو جان د الله میر زوی د غزنی ولایت د

قره باغ د روښان په کلی کی په ۱۳۰۸ هـ ش کال دنیا ته سترګی پرانیستی چی وروسته ئی د زابل ولایت ته له خپلی کورنی سره کوچ کړی دی او هلته د دمد په کلی کی او سیدل کله چی د ثور ناولی فاجعه رامنځ ته شوه پاکستان ته یی هجرت وکړ اوڅه موده وروسته بیرته‌نوموړی سیمی ته ولاړ او په وسلوال جهاد یی لاس پوری کړ ترڅو په ۲۳-٤-۱۳۶۱ نیټه د روژی په ۲۱ ورځ د زابل ولایت‌د دروازګی د تهانی خوا ته د دښمن د قواؤ له خوا د شهادت لوړ مقام ته ورسید. (انا لله وانا الیه راجعون)

شهید ورور عزیز الرحمن دشمیلی د شهنواز زوی د ننګرهار ولایت د کوز کنړ د خیوی ولسوالی د دره نور د علاقه داری د املی د کلی او سیدونکی په ۱۳٤٥ هـ ش کال په نوموړی کلی کی زیږیدلی دی په

۱۳٤۷ کال د دره نور په لوسړنی ښوونځی کی شامل شو خو په ۱۳۵۷ کال یی زده کړه نیمګړی پریښوودله او په وسله وال جهاد یی لاس پوری کړ په اول کی د شهید مولوی عبدالمتین په جبهه کی د سلیمان په غره کی اوسیده او په ۱۳۵۹ کال د دره نور علاقه داری د بلوبالی په سیمه کی د قاضی سید احمد خان جبهی ته ولاړ په ډیرو جګړو کی یی ګډون وکړ او دښمن ته یی زیات ځانی تلفات واړول نوموړی په شهادت مین ؤ که څه هم د ۱۳۶۱ کال دروژی په میاشت کی یوځل ټپی شوخو بیا یی هم سنګر پریښنود په ۲۰-۷-۱۶٦۱ نیټه پاکستان ته مهاجر شو خو د جهاد سره د زیاتی مینی له کبله ډیر ژر بیر ته خپل وطن ته ولاړ ترڅو په ٤-۲-۱۳۶۲ نیټه د دښمن د قواؤ سره د یوی جګړی په ترڅ کی د ۲۲ کلو په عمر شهید شو (انا لله و انا الیه راجعون).

د شهید حمید الله پیژندنه

شهید ورور حمید الله د مولوی عزیزالدین زوی د کابل ولایت د سروبی په ولسوالی کی په کال ۱۳۳۶ کی زیږیدلی دی دینی علوم یې څه ناڅه له خپل پلار څخه ولوستل او په ضروری مسایلو کی یې معلومات ترلاسه کړل‌خو د څنو مشکلا توله کبله‌یې و نشوای کړای چی زده کړی‌ته دوام ورکړی مګر له دی سره سره یې د اسلامی تحریک له ورونو سره په ۱۳۵۰ کال کی ارتباط ونیو او په دغه لاره کی یې ډیری هلی ځلی وکړی کله چی په ۱۳۵۷ کال د افغانستان سیاسی قدرت د سره استعمار او کفر مزدورانو په لاس کی ونیو نودی د خپل اسلامی مسئولیت په‌اساس مجبور ؤ چی د الحاد په ضد وسله وال جهاد شروع کړی هغه ؤ چی په ۱۳۵۸ کال زمینه ورته برابره شوه او جهاد یې پیل کړ د ده د تقوی ، امانت داری او نیکی رویې له کبله ؤ چی په ۱۳۶۰ کال د خپلی جبهی د قومالدان په توګه و ټاکل شو ده په ډیرو جګړو کی ګډون درلود او په هره جګړه کی به له نورو مجاهدینو څخه مخکی روان ؤ. ترڅو په کال ۱۳۶۰ دجدی

په میاشت کی دخپلو جنګی عملیاتو په ترڅ کی د هغوسینونو څخه چی د ملحد دولت قواؤ د دوی د څنیوی لپاره فرش کړی ؤ څنی د څنثی کړل اوځنی یې په خپله د دولت په ضد استعمال کړل خود دغو عملیاتو په دریمه ورځ په داسی حال کی چی هدف ته ور روان ؤ د یوه مین د چاودنی له کبله په ۱۳۶۰-۱۰-۳ نیټه د شهادت لوړ مقام ته و رسید (انا لله و انا الیه راجعون).

شهید ورور لعل مرجان

دمحمد جان زوی په کال ۱۲۳۷ هش د پکتیا ولایت د ځاځیو د ولسوالی د ستیا په کلی کی زیږیدلی دی نوموړی د ډیر دیانت اوښو اخلاقو خاوندؤ د ۱۳۵۷ کال د ثور د کړغیړنی کودتانه وروسته یې په وسله وال جهاد لاس پوری کړ څه وخت

وروسته هجرت کولوته مجبور شو خو ډیر ژر بیرته جهاد ته ستون شو او په مختلفو جبهو کی د دهری رژیم پر ضد و جنګید برسیره په هغه ده‌به تل خلک د

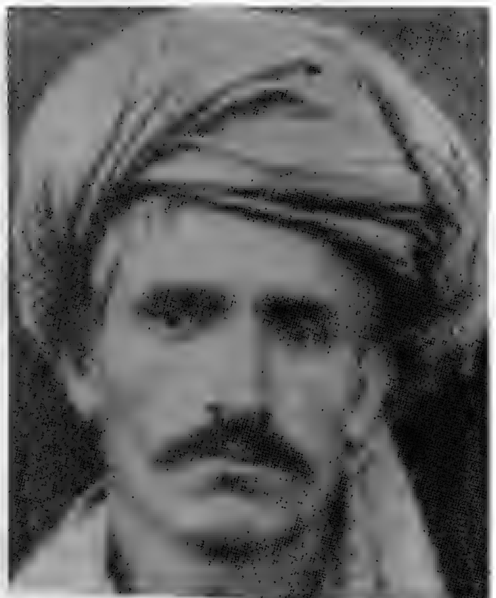

مامور لعل خان شهید فرزند محمدعطا خان باشنده و لسوالی اندراب ولایت بغلان ، که بعد از مدت ها جهاد مسلحانه به اثر تکلیفی که در جهاد برایش عاید گردیده بود بدرجه‌شهادت رسید .

اناالله واناالیه راجعون .

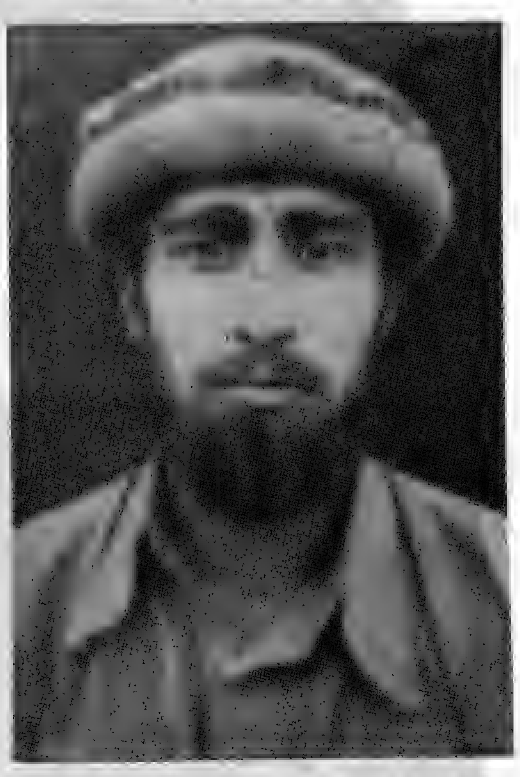

کما الدین شهید فرزند جمالدین مسکونهٔ ولسوالی کیا مد یش که بتاریخ ۱۵ - ۱۰ - ۱۳۶۱ بدرجهٔ شهادت رسید.انالله‌وانااليه راجعون

مولوی عبد النظیا عمر ولد عبدالوهاب مسکونه کاریز کیر

ولایت ننگرهار که با آمدن روسها دست بجهاد مسلحانه زد بالاخره‌بتاریخ ۲۹/۱۱/۱۳۶۱ دریک جنگ خونین علیه روسها بدرجه شهادت نایل شد .

اناالله واناالیه‌راجعون .

عبد الزاهد ولد شهید مولوی عبد الظاهر مسکونه کاریز کیر ولایت ننگرهار که بتاریخ ۲۹/۱۱/۱۳۶۱ دریک نبرد خونین علیه روسهای اشغالگر وکارملی در منطقه گردی کچ ولایت ننگرهار بدرجه شهادت رسید . اناالله واناالیه راجعون .

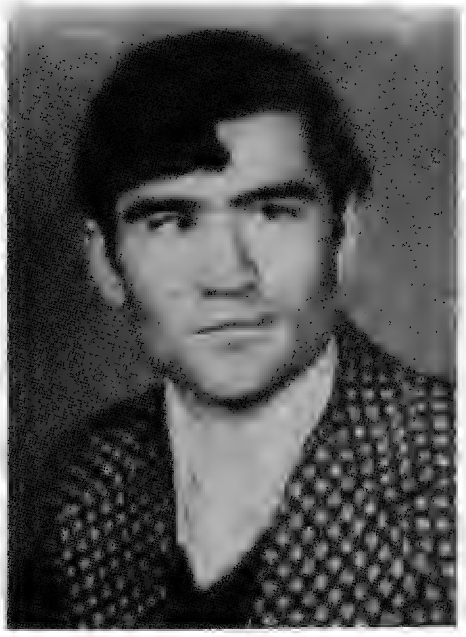

ضیاءالدین ولد عبد المحمود مسکونه بامچیان درایم ولایت بدخشان‌در(۱۳۳۰)متولد گردید موصوف نظر به مشکلات اقتصادی نتوانست که تعلیمات خودرا بدرجه عالی اکمال نماید باشروع شدن جهاد مسلحانه در افغانستان دعوت به جهاد مسلحانه زد ، درا کثر جنگ ها علیه ملحدین اشتراک میورزید بالاخره ، دروقت حمله عمومی روسها به درایم بعد از مقاومت شدید بدرجه شهادت رسید .

اناالله و اناالیه راجعون

عزه الدین شهید فرزند

عبدالمحمود مسکونه پانجیان
دراسم ولایت بدخشان جوان ...
ساله ، نظر به شوق وعلاقه خاص
که بجهاد داشت بابرادرش
ضیاءالدین یکجا درمقابل روسها
به جهاد شروع نموده وبعد از
مقاومت شدید بابرادرش یکجا
بدرجه شهادت رسید .
اناالله وانا الیه راجعون .

عبدالرحیم شهید فرزند
محمد حیدر مسکونه ولسوالی
تولک ولایت غورات که در
سنگر حق علیه باطل بدرجه
رفیع شهادت نایل شد
انا لله و انا الیه راجعون

مرجان ولد بهرام مسکونه
سرخرود ولایت ننگرهار در یک
درگیری با قوای روسی بدرجه
شهادت رسید
(انا لله و انا الیه راجعون)

زرین شهید ولد سنگین مجاهد
۱۹ ساله باشنده قریه [illegible] ولسوالی
بهاغه ولایت لوگر که دراکثر
عملیات جر بکی اشتراک میورزید
موصوف بالآخره دربرج میزان سال
۱۳۶۰ در یک نبرد خونین در
ولسوالی شکردره بدرجه شهادت
نایل شد .

انا لله و انا الیه راجعون

غلام فاروق فرزند
محمد کبیر مسکونه قریه کوکی
کنر خاص که در جنگ رو یا
رو ئی علیه روسها بتاریخ
۲۶-۱۱-۱۳۶۱ بدرجه
شهادت رسیدانالله وانا الیه راجعون
[illegible] شهید فرزند سید آمیر
درسال ۱۳۳۰ دردهم [illegible] متولد

گردید ، موصوف بعد ازفراغت
صنف دوازدهم [illegible] غازی شامل
پوهنځی حقوق شد ، اوهنوز
دوره تحصیل خود را درپوهنځی به
اتمام نرسانده بود که درسال
۱۳۵۳ ه.ش از طرف دولت
داؤد بهمراه یک عده برادران
تحریکی گرفتار وبه ده سال حبس
محبوس گردید ، بعد از کودتای
ثور [illegible] برادران تحریکی
به زندان پلچرخی انتقال دادند .
بالآخره در هشت جوزای سال
۱۳۵۸ در مقتل گاه زندان
رسوای پلچرخی به شهادت رسید
اناالله وانا الیه راجعون .

رازمحمد فرزند عبدالخالق
مسکونه قریه دینار ولسوالی
قرقین ولایت جوزجان که در
یک برخورد با دشمن علیه
روسها بتاریخ ۱۰-۱۱-۶۱
بدرجه شهادت نایل شد
(انا لله و انا الیه راجعون)

جهاد لپاره دعوت کول او له
شهادت سره یی ډیره مینه درلوده
ترڅو په ۲۱-۶-۱۳۶۲ نیټه د
خوست د ېړی په تهانه باندی د
برید په وخت کی خپلی دغی آرزو
(شهادت) ته ورسید (انا لله و انا
الیه راجعون).

شهید ورور خلیل الرحمن

د ملا محمد جان زوی د ننگرهار ولایت د سرخرو د ولسولی د بالا باغ د کلی او سیدونکی دشهید آدم خان د جبهی یو تکړه مجاهد ؤ کله چی په افغانستان کی دهری رژیم را منځ ته شو خپله زده کړه یی په نهم ټولگی کی پریښووده او په اسلامی مبارزه یی پیل وکړ د ښوونځی په زده کړه بر سیره دینی علوم یی هم تر شرح عقاید پوری لوستلی ؤ هغه وخت چی په ۲-۱۰-۱۳۶۱ نیټه دروسی سره یو ځونه د سرخر رود سیمی ته ننوتل اود بی گناه مسلمانانو په عام قتل یی پیل وکړدغه مجاهد ورور په ډیره میرانه سره د هغوی د مقابلی لپاره ور ووانگل د دوه ساعته جنگ په جریان کی یی زښت زیات د دښمن عسکر ووژل خو په دی وخت کی دی هم ونیول شو او په ډیره بی رحمی سره په شهادت و رسول شو او جسد یی په تیلوکی وسوځول شول (انا لله و انا الیه راجعون).

شهید عزیز الله د امین الله زوی د سروبی ولسوالی د تهزین خاص دتری کلی او سیدونکی په ۱۳۳۷ هش کال یی فانی نړی ته سترگی پرانستی او د کمونستانو قدرت ته رسیدو سره سم یی په وسله وال جهاد لاس پوری کړ ده در شادت له مخی دیو گروپ مجاهدینو

قوماندہ په غاره در لوده ، بالاخره و روسته له ډیرو جگړو چه له دښمن سره یی وکړی او ډیر کمونستان یی د دوزخ کندی ته ولیږل د ۱۳۶۱ کال دلیندی د میاشتی په نهمه نیټه د دښمن له خوا د یو اینبودل شوی مین په واسطه د شهادت لوړ مقام ته و رسیده.

(انا لله و انا الیه راجعون)

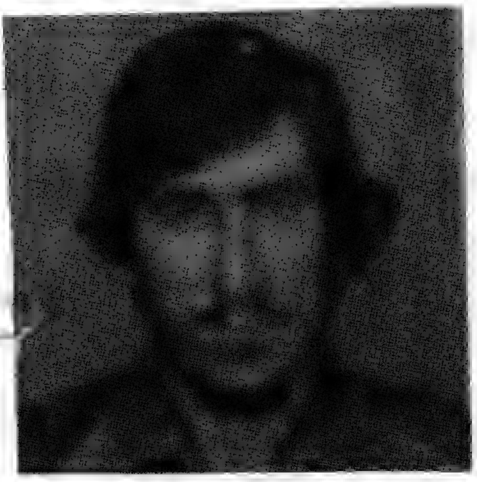

شهید ورور محمد حسن

«همدرد» د ملک گل روز زوی د لغمان ولایت دقرغیو دولسوالی د دره غر په کلی کی په ۱۳۴۰ کال وزیږید په ۱۳۴۷ کال د عزیز خان کڅ په ښځنی ښوونځی کی شامل شو او په ۱۳۵۳ کال د قرغیو په لیسه کی شامل شو څه وخت وروسته ئی هغه پریښوو ده او د کابل د رحمن بابا لیسی ته تبدیل شو خو په ۱۳۵۹ کال یی زده کړه په لیما یی کی پریښوو ده او د لغمان د قرغیو دا میږ په جبهه کی یی وسله وال جهاد پیل کړ نوموړی یو فدا کار مجاهدؤ او د گروپ د قوماندان په توگه یی کار کاوه په پیای کی په ۲-۸-۱۳۶۱ نیټه د لغمان د مندره وړ په سیمه کی د ملحد دولت د یوه پوځی کاروان سره د نښتی په ترڅ کی د شهادت لوړ مقام ته ورسید.

(انا لله وانا الیه راجعون)

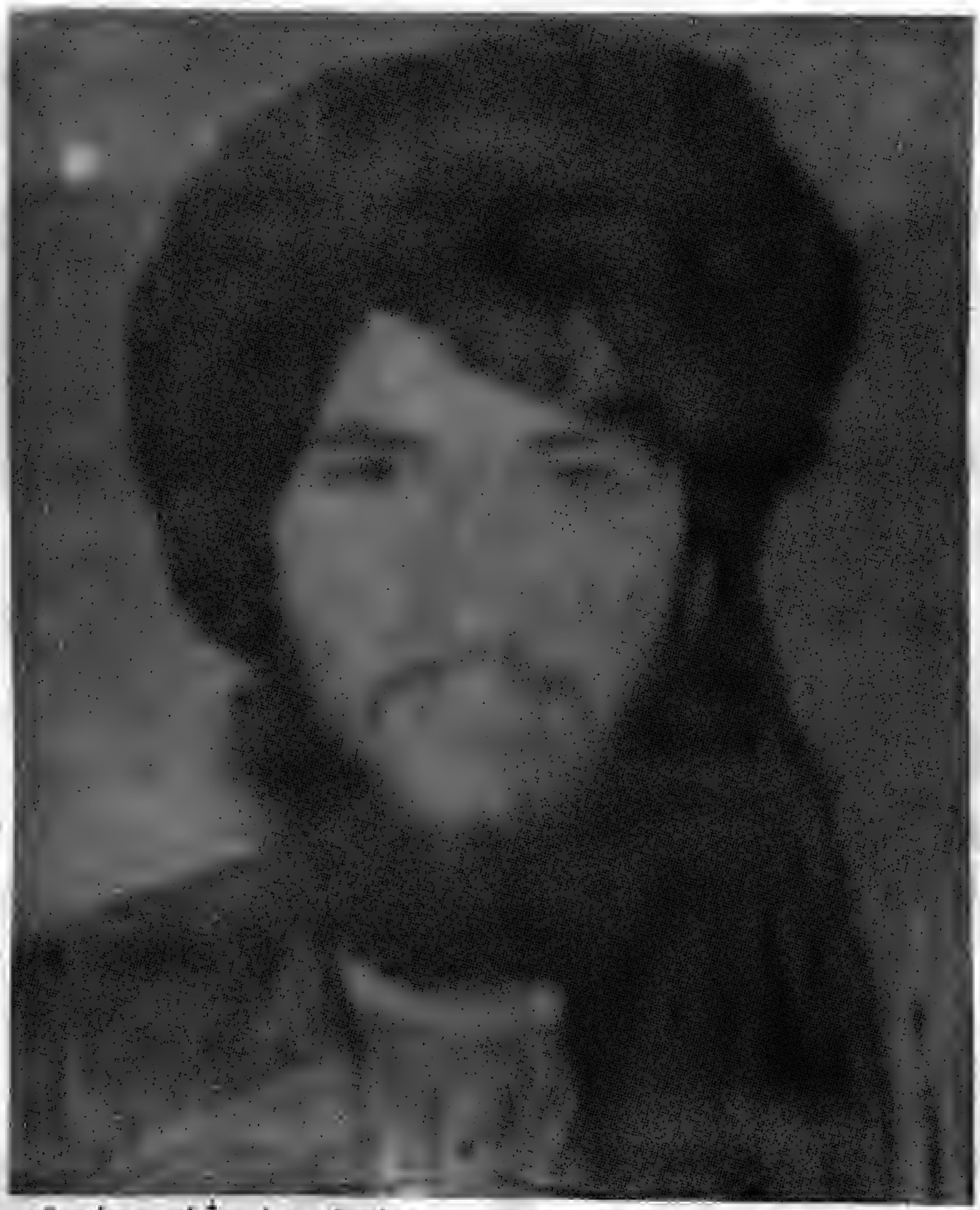

اتل او قهرمان شهید نور محمد خیرخواه :

شهید ورور نورمحمد«خیرخواه» د حاجی خیر محمد زوی دکندهار ولایت د ار غنداب ولسوالی د سنځری د کلی او سیدونکی په کال ۱۳۳۸ هـ ش کی دی فانی نړی ته سترګی پرانستلی . لومړنی زده کړه یی د پیر محمد کاکړ په ښوونځی کی تر سره کړه و روسته د کابل په حربی ښوونځی کی شامل شو په دغه وخت کی ئې برسیره په زده کړه د اسلامی دعوت په برخه کی پوره لاس درلود نوموړی خپله دغه وظیفه د چنګاښ د کودتانه ورسته په ډیرو سختو شرایطوکی اجراء کړه خود۱۳۵۷ کال د غوایی د فاجعی په رامنځ ته کیدو سره یی د ماموریت وظیفه چی ضابطی وه پریښو ده دوسله وال جهاد لپاره شرایط ورته برابر شول توجیبوی ته ولاړ خو په دغه دوره کی د دهری رژیم له خوا ښخه د وه ځله ونیول شو اول ځل د کندهار په محبس کی او دوهم ځل د کابل ولایت د امنیتی قوماندانی په توقیف کی بندی شو او ډیر تکلیفو نه یی و ګالل خو کله چی له بند ښخه خلاص شو بیا جبهی ته ولاړ اوښه وخت و روسته د محمدیه جبهی د قوماندان په توګه و ټکل شوهلته یی ډیر تکړه اوسر تیری مجاهدین و روزل او د دښمن قو اوته یی زیات تلفات و اړول په پای کی دغه ورور په ۵-۹-۱۳۶۱ نیټه روسی یرغلګرو قواؤ له خوا د سنګسار په سیمه کی په ډیره ناځوانمردانه توګه شهید کړ شو.
(انا لله و انا الیه راجعون).

. شهید ورور غلام سخی د شهید نذیر جان زوی د وردګو د ولایت د چک د ولسوالی د بیکسمند د سرفراز د کلی او سیدونکی د اسلام د لاری یو زړور او نومیالی مجاهد ؤ نوموړی په هغه سیمه کی د روان اسلامی جهاد له پیل ښخه جهاد ته ملا و تړله او په پوره دیانت داری امانت داری ټینګ ایمان سره یی د بیک سمند و دموزی د عمومی قوماندان په توګه خپله مقدسه وظیفه اجراء کړه او د اسلام اوخاوری د دښمنانوسره په سره سینه او پاخه عزم سره و جنګیده ترڅو د ۱۳۵۹ هش کال د روژی د مبارکی میاشتی په څوار لسمه نیټه د خپل پلار ، یوه ورور او د تره له زوی سره یو ځای د دښمن په مقابل کی د یوی جګړی په ترڅ کی د شهادت لوړ مقام ته ورسید (انا لله و انا الیه راجعون).

شهید ورور غلام نبي د باچا ګل زوی د بغلان ولایت د نهرین ولسوالۍ د ګدائي په کلي کې په ۲-۲-۱۳٤۲ نیټه زیږیدلی دی، د روسي قواو سره د نیوی جګړې په ترڅ کې ټپي شو او په ٤-٢-۱۳٦۰ نیټه یې د دې فاني نړۍ نه سترګې پټې کړې (انا لله و انا الیه راجعون).

شهید ورور حاجي اقبال حسین د احمد ګل زوی د پکتیا ولایت د خاځیو د آریوب ولسوالۍ د مطخیلو او سیدولکي د نوموړی په افغانستان کې د ملحد رژیم د راتلو نه کیدونه وروسته د هغه په خلاف یې مبارزه لاس پورې کړه او خلک یې جهاد ته دعوت کول په ۱۳۵۸ کال یې عملاً وسله وال جهاد پیل کړ په ۱۳۵۹ کال یې پاکستان ته هجرت وکړ څه وخت وروسته دی په خپله د اقتصادي مشکلا تو له کبله سعودي عربستان ته ولاړ او کورنۍ یې دمهاجرینو په یوه کمپ کې پریښوده په سعودي عربستان کې یې د مجاهدینو د نمایندګانو سره ډیره مالي مرسته کوله د ۱۳٦۱ کال په اخیر کې بیرته راغی او د جهاد لپاره یې ملا و تړله خو په لاره کې د مقبلو د اګا خیلو په کلي کې د شیې د تیرولو په مقصد د خوب په وخت کې د ملحدینو له خوا ډیرې ګولۍ ورته وشوې او شهید شو (انا لله و انا الیه راجعون).

پیام شهید

از صلاح الدین شاهین

صبا بیا بنشین در کنار بستر من
که تیر دشمن نادان نشسته در بر من
به سنگ دره و کوه سر بسای و زود ببر
پیام خون شفق رنگ دل به مادر من
بگو که شاد نشین دیده تر مکن زغمم
که خیر از این نبود آرزوی بهتر من
برای حفظ وطن از شرار آتش روس
به سنگرم بفرست آن دګر برادر من
سرم فدا که به شمشیر میزدم دلیر
به خون گرم شنا میکنم کنون سر من
هنوز در هوس خواب خوش به باغ بهشت
دمید لاله حمرا به پای سنگر من
شهید راه خدا زنده همیشه بود
خدا(ج) بگفت به محمد(ص) خطاب رهبر من
به عشق صبح شهادت چو غنچه خنده زنم
که سر فگنده شده دشمن ستمگر من
درین معامله مسرور و سرخوشم «شاهین»
اگر رضای خدا(ج) میشود میسر من

بسم الله الرحمن الرحيم

عن ابی هریرة رضی الله عنه قال : بعثنا رسول الله صلی الله علیه وسلم

فی بعث فقال ان وجدتم فلانا وفلانا "رجلین من

قریش" فاحرقوهما بالنار، فلما اردنا الخروج قال

کنت امرتکم ان تحرقوا فلانا وفلانا، وان النار لا یعذب

بها الا الله تعالی فان وجدتموهما فاقتلوهما.

"بخاری، ابو داؤد، ترمذی"

ترجمه:

از حضرت ابوهریره رضی الله عنه روایت است میفرماید که: پیامبر صلی الله علیه وسلم

ما را با لشکری فرستادند وفرمود: اگر فلان وفلان "دو نفر از قریش" بدست تان افتادند

به آتش کشید شان! هنگامیکه حرکت کردیم مجدداً ما را فراخواندند وفرمود: من

درمورد به آتش کشیدن فلان وفلان هدایت داده بودم، اما عذاب آتش را جز خداوند

کسی داده نمیتواند. اگر با ایشان برخورد دید قتل شان کنید.

پته: د افغانستان د مجاهدینو
اسلامی اتحاد فرهنگی کمیټه
د نشراتو آمریت
شهید پیغام مجلی مدیریت
پست بکس ۳۸۰
پاکستان پیښور

قیمت یک شماره (۳۰) افغانی
وجه اشتراک در خارج:
شش ماهه: (۱۲) دالر
سالانه: (۲۴) دالر

فدا محمد «فائض»

درام سه پرده یی استعمار سرخ

امپریا لیزم جهانخوار آنچنان که سیاست را رسیدن بهدف از هر طریقی که باشد تعریف میکنند، راستی برای نیل به امیال غیر انسانی شان با در نظر داشت شرایط و اوضاع زمان اقدام ور زیده برای مکیدن خون ملل مستضعف دست بکار میشود. کمونیزم که رخی از لکه استعمار و استکبار جهانی است، نیز با تعقیب این خط اساسی پالیسی و جهانبینی الحادی شان بمنظور استعمار ملل مظلوم سعی میورزند تا بدین طریق از منابع سرشار معدنی و حاصلات زمینهای زرخیز شان. استفاده برند، از مستضعفین بهره کشی نماید و خود بر کرسی با داری و آقایی جهان تکیه زده زندگی پر عیش و نشاط بسر برند. کمونیزم در راه رسیدن. بهدف سه مرحله را پشت سر میدارد که با شرح مختصر آن میپردازیم:

۱ – استعمار فرهنگی:

استکبار جهانی به تاریخ جهان همواره توجه مبذول داشته انرا از تجار بی که تاریخ بدست شان گذاشته استفاده ها برده اند. آنها میدانند تاز مانیکه یک چرخش فکری در جامعه‌یی بمیان نیاید و اذهان شان تخدیر نشود هر گز نمیتوان بزور سر نیزه علیه آنها حکومت کرد. روس پیشتر از همه همقطار انش متوجه این امر شده و گامهای سریعی در این راه برداشته است و گاهی هم اگر از راه دیگری این کار ممکن نشده است بزور سر نیزه فرهنگ پوچ وبی محتوای شانرا بر مردم تحمیل کرده اند چنانچه لینن در زمینهٔ تسخیر ممالک آسیای میانه گوید.

''باید تسلط شوروی را تا کشور های آسیای میانه گسترش داد و این کار، هیچ راهی جز نفوذ کمونیزم در این مناطق با اعمال قدرت و بکار بردن وسایل سرکوبی و خشونت، بیش از آنچه تزار ها میکردند ندارد''.

طوری که دیده شد، روس بازرنگی این پلان را در کشور هایی که امروز به دو را و میچرخند عملی کرد. گوئید تا مکروب مهلک کمونیزم را در کشوری که خیال تسخیر آنرا در سر میپرورانید تزریق کرد و بدین ترتیب خواست تا ملت ها را ذهنا رهین خود ساخته هستی شانرا به یغما برد.

در کشور رزخیز ما که امروز باعفریت کمونیزم دست و گریبان است، نیز شست و اند سال بمنظور ترویج فرهنگ منحط کمونیزم و مخدوش ساختن اذهان مردم فعالیت های سری و علنی صورت گرفت و درین راه پول هنگفتی خرچ نمودند تا سرانجام

توانست به یاری دست پروردگانش بر حریم ناموس دین و وطن ما تجاوز نماید.

روسها در راه پخش فرهنگ انسان کش شان از وسایل گوناگون کار میگیرند پخش نوتهای سری، کتب، رسالات و سخنرانیها، مناظره ها، باز خوانی مقالات و آثار ادبی، استخدام و انتصاب محرکین بی دینی این همه از جمله وسایلی است که روس بمنظور بر آورده شدن هدفش بکار میبندد.

مثالی از نحوهٔ تبلیغ:

در آغاز بحث اشاره نمودیم که کمونستها از تجارب تاریخی استفاده زیادی میبرند، با در نظر داشت این اصل همواره میکوشند نهضت های اسلامی جهان نو، را سرکوب کرده و تحریک را بنفع انگلیس تبلیغ کنند چون تهداب تحریک اسلامی در مصر بدست استاد شهید حسن البناء ریخته شد و مصر خود سالها زیر بار طاقت فرسای استعمار انگلیس بسر برد و استعمار نه تنها بمصر بلکه به اکثر نقاط جهان دست در از کرد حال آنکه عامل عمدهٔ پی ریزی تحریک اسلامی مصر استعمار انگلیس بر خاک مصر بود و بانی این تحریک خود از جانب انگلیسها و غلامان حلقه بگوش شان هدف گلوله قرار گرفت و تا امروز عدهٔ کثیری از پیشتا زان این تحریک به شهادت رسیدند.

در کشور ما نیز روسها ازین حربه کار گرفتند کوشیدند علمای دین، روحانیون و جوانان روشنفکر ما را که از بینش اسلامی برخوردار بودند بمردم چنان معرفی دارند که گویا ایشان سرسخت ترین دشمنان ملت اند، تا بدین ترتیب ملت در برابر آنها ظن سوء داشته از آنها فاصله بگیرند.

یکی از جنبه های تبلیغ استعمار سرخ این است که همواره دم از پشتیبانی طبقه پائین جامعه میزنند، از عدالت اجتماعی نام می برند، از کارگر و زارع به دفاع بر میخیزند و مانند «مانی» نقاش منظره های مزورانه پی ترسیم مینمایند و مردم را به آن فریب میدهند تا که مردم میدانند جامعه و نظامی که روسها به آن دعوت میدهند جهنمی بیش نیست فرصت از دست رفته خواهد بود.

روسها زمانی که در یک جامعهٔ مذهبی دست بفعالیت میزنند در مراحل ابتدایی برای اغوای مردم دم از احترام به مذهب نیز میزنند چنانچه مؤسساتی بنام شؤون اسلامی دارند در حالیکه کمونیزم یکسره مخالف مذهب و درست در قطب مخالف آن قرار دارد. لینن بصراحت اظهار کرد: "کمونیزم هرگز خدارا قبول ندارد و دشمن سر سخت ادیان است. مارکسیزم تمام معابد و مراکز دین را اعم از اینکه به کدام دینی وابسته باشد، یک سلسله مؤسسات ارتجاعی میداند که رهبران دینی برای تخدیر و بهره کشی از کارگران و کشاورزان از آنها استفاده میکنند".

همچنان ستالین میگوید: "ما ضد دین هستیم برای حزب کمونیست امکان ندارد که در برابر ادیان بی طرف باشد بلکه باید به مبارزهٔ خود برضد ادیان تا آخر ادامه داد".

و مادهٔ (۱۲۱) قانون مجازات عمومی روس که در سال ۱۹۲۲ بتصویب رسید بصراحت میگوید: "هرکس علناً یا بطور خصوصی فرزندان خود را درس دینی بدهد، محکوم به اعمال شاقهٔ اجباری خواهد بود".

و هر گاه روسها مطمئن شدند که ملتی را زیر بار یوغ استعمار شان آوردند باز دشمنی خود را با مذهب علناً اعلام میدارند. روسها در سال ۱۹۲۴ بعد از آنکه استقلال کریمه را بکلی از بین بردند تفاخر کنان در یکی از روزنامه ها نوشتند: "ارتش سرخ هرگونه مقاومتی راکه مسلمانان در برابر کمونیزم و دولت سرخ تشکیل دهند از هم میشکند".